

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

VII МІЖНАРОДНА НАУКОВО- ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ СТУДЕНТІВ І МОЛОДИХ УЧЕНИХ

**ВЕКТОРИ
ДІЯЛЬНОСТІ
СТУДЕНТСЬКОГО
САМОВРЯДУВАННЯ
В СИСТЕМІ ВИЩОЇ
ОСВІТИ**

16-18 березня 2022 року

м. Чернівці

**Міністерство освіти і науки України
Міністерство охорони здоров'я України
Буковинський державний медичний університет**

Студентська рада БДМУ

**ВЕКТОРИ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ В
СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

**VECTORS OF STUDENT SELF-GOVERNMENT ACTIVITY IN THE
HIGHER EDUCATION SYSTEM**

*Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції
студентів і молодих учених*

Чернівці
2022

УДК: 378.013.78-057.875

Конференція включена до Переліку наукових конференцій здобувачів вищої освіти та молодих учених Міністерства освіти і науки України на 2022 рік
(№ 55)

Вектори діяльності студентського самоврядування в системі вищої освіти:

Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції студентів і молодих учених 2022 року, Буковинський державний медичний університет. – Чернівці, БДМУ, 2022. – с.

Vectors of student self-government activity in the higher education system: Materials of the VII International Scientific-Practical Conference of Students and Young Scientists 2022, Bukovinian State Medical University. – Chernivtsi, BSMU, 2022 – p.

У збірнику вміщені наукові тези студентів та молодих учених, присвячені особливостям діяльності студентського самоврядування в закладах вищої освіти, зокрема: забезпечення академічної доброчесності, імідж та репутація закладу вищої освіти. Виокремлено питання вивчення міжнародного досвіду та ролі студентства у забезпеченні якості надання освітніх послуг. Проаналізовані соціально-психологічні, філософські особливості формування особистості фахівця в умовах українського суспільства.

Сучасні питання щодо застосування діджитал-технологій, основ менеджменту в формуванні професійних компетентностей здобувачів освіти та з метою ефективної діяльності студентського самоврядування є цікавими з огляду на впровадження нових освітніх технологій та студентських ініціатив.

Рекомендовано до друку вченою радою Буковинського державного медичного університету (протокол № 11 від 22 червня 2022 року)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ МАТЕРІАЛІВ:

Андрієць О.А., Зорій Н.І., Вівсянник О.Й., Шутак Н.І.

Відповідальний редактор:

Зорій Н.І.

ISBN 978-966-697-980-6

© Буковинський державний медичний університет

Ярослав ГОЛУБ'ЯК, Любов ВЛАСИК

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ПРОТИЕПІДЕМІЧНИХ ОБМЕЖЕНЬ ЗА ОЦІНКОЮ СТУДЕНТІВ

(науковий керівник – ас. Любов ВЛАСИК)

Буковинський державний медичний університет
Чернівці, Україна

Вступ. У 2020 році пандемія COVID-19 змусила молодь у всьому світі перейти на дистанційну форму навчання. Більш комп'ютеризоване та залежне від інтернет-технологій навчання враз заповнило освітній простір і змушене було удосконалюватися учасниками освітнього процесу в міру впровадження. Результати такого підходу вимагали додаткового вивчення та аналізу.

Мета. Визначити позитивні та негативні сторони дистанційного навчання під час карантину за оцінкою студентів.

Матеріали та методи. Дослідження включало онлайн-опитування студентів закладу вищої освіти в соціальній мережі Telegram щодо особливостей дистанційного навчання (N=300). Використані соціологічний та статистичний методи.

Результати. Щодо оцінювання знань, нами встановлено, що під час очного навчання 5 балів переважно отримували 2% опитаних, 4-5 балів – 38% студентів, 4 бали – 29% студентів, загалом 69%. Відповідно упродовж дистанційного навчання відсотки становили: 3%, 43%, 30%, загалом 76%. Якщо під час очного навчання 3-4 бали отримували 28% сту-

дентів, то при дистанційному навчанні це становило 23%. Відсоток тих, хто зазвичай отримував 3 бали, не змінився (по 3%).

Під час дистанційного навчання зменшилася кількість позаурочного часу, яку студенти використовували для навчання. Так, при дистанційному навчанні менше 3-х годин займалися 57%, 3-4 години – 22%, 5 і більше годин – 21% студентів, а при очному навчанні – 37%, 31%, 32% відповідно.

Упродовж дистанційного навчання удвічі зменшилося відчуття стресу (17% проти 35%), збільшилася питома вага тих, хто не відчував стресу взагалі (18% проти 11%) порівняно з очною формою навчання.

Під час онлайн навчання значно зростає тривалість сну у студентів. Так, 7-8 годин спали 45% респондентів проти 13% в умовах традиційного навчання, а 5-6 годин, навпаки, 14% проти 42% студентів.

Не було пропусків занять під час онлайн навчання у 86% студентів (58% під час очного). За результатами опитування 37% студентів вважали, що їхня

розумова активність у процесі дистанційного навчання порівняно з традиційним навчанням знизилася, 44% – не змінилася і 19% – підвищилася.

Можемо припустити, що студенти змогли адаптуватись і знаходити різні шляхи, які допомагають їм витратити менше зусиль, часу для здобуття знань і отримання кращих оцінок.

Висновки. Дистанційне навчання було вимушеним заходом в освітньому просторі. Під час дистанційного навчання у сту-

дентів збільшилась кількість відмінних та хороших оцінок, при цьому зменшилась кількість часу, необхідного їм для навчання і підготовки до занять, збільшилась тривалість сну, зменшилося відчуття стресу та кількість пропущених пар. Проте, питання академічної доброчесності, вочевидь, стало для них менш актуальним. Але щоб стати хорошими лікарями, студенти медичного університету, за будь-яких форм навчання, поза сумнівом, потребують усвідомленого здобуття знань.

Використані джерела:

1. Інформаційно-аналітична довідка про результати опитування щодо стану використання технологій дистанційного навчання у закладах вищої освіти України: Державна служба якості освіти України, 2020.

2. Олешко А. А., Бондаренко С. М., Удосконалення системи дистанційного навчання у вищій школі в умовах пандемії covid-19. Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми інтеграції освіти, науки та бізнесу в умовах глобалізації»: тези доповідей, 10 листопада 2020 р. Київ : КНУТД, 2020. 189 с. С. 78 – 79.

Завалко В. М.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

(науковий керівник – д. психол. н., доц. Юлія Чистовська)

Черкаський національний університет ім. Богдана Хмельницького
Черкаси, Україна

Освіта як пізнавальна діяльність людини посідає важливе місце в її житті. Недарма освітня галузь проголошена рушійною силою побудови суспільства. В умовах сучасної модернізації кожний заклад вищої освіти намагається забезпечити якісно-фундаментальну наукову, професійну та загальнокультурну підготовку молодого покоління з умовою, що кожний випускник займе своє місце у «професійній суспільній мозаїці» [1].

Безперечно, ЗВО відіграють важливу роль у передачі й розповсюдженні професійного та соціокультурного капіталу кожної держави. Саме у період так званих «студентських років» зростає нове покоління національних еліт, яке з часом реагуватиме на нові суспільні виклики, прийматиме важливі рішення, виховуватиме нове покоління [1]. Отже, від їхніх дій буде залежати розвиток економіки, політики, соціальної сфери тощо.

Заклад вищої освіти – це «живий організм» із своїми правилами, статутами, традиціями. Це своєрідна «дзеркальна» модель суспільства, роль якої з кожним роком посилюється й актуалізується відповідно до тенденцій суспільства. На час навчання у виші припадає період завершення формування цінностей, установок і моделей поведінки особистості, котрі

визначатимуть місце молоді людини у дорослому житті [2]. Тому утвердження такого принципу як академічна культура та доброчесність у закладах вищої освіти слугує передумовою розбудови громадянської культури в суспільстві, визнання пріоритетності верховенства права та дотримання правил загальнокультурного співіснування загалом.

Одним із важливих чинників внутрішньої системи якості освіти у закладах вищої освіти є система забезпечення академічної доброчесності, яка ґрунтується на загальноприйнятих стандартах світової спільноти. В українському законодавчому полі термін «академічна доброчесність» з'являється серед пріоритетних, дотримання якого є обов'язковим [3]. Така обов'язковість пояснюється тим, що «це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [3]. І саме недотримання цих етичних модусів призведе до дисгармонії не лише особистісних відносин у форматі «викладач – здобувач освіти», а й

суспільних.

Існує думка, що в умовах сучасного стану вищої освіти України принципи академічної культури та доброчесності сприймаються як щось абстрактне, на чому часто акцентують увагу, але не завжди використовуються на практиці. Але ми не погоджуємося із таким твердженням. Для прикладу використаємо кілька підтвержень із власної практики.

Автор цих рядків є здобувачем освіти магістерського рівня Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Реалізація принципу академічної культури та доброчесності, на наш погляд, починається із налагодження відносин між викладачем та здобувачем освіти в світоглядно-ціннісній площині. Доведено: чим вищий рівень підтримки, поваги, чесності із боку викладача, тим вищий рівень довіри студентів до нього. І навпаки, нівелювання чи підміна цінностей у таких взаєминах завжди породжує порушення рівня довіри й поведінки, призводить до ослаблення та деморалізації спочатку маленького колективу, а з часом і всього суспільства.

Другим прикладом, який варто навести, є запровадження перевірки випускових робіт за програмою Unicheck. Академічна доброчесність вимагає, щоб кожний автор почував себе вільним, не-

залежним, але водночас чесним стосовно інших. Рівень збігів та запозичень в роботі має бути низьким і не перевищувати певної частки. Викладачі подають приклад, як потрібно сьогодні працювати із першоджерелами медіатекстів і як потрібно формувати власні думки, щоб це був не плагіат, а справжні посилання, причому має з'являтися й новий «інтелектуальний продукт» – це власне робота здобувача освіти із оригінальними думками, пропозиціями, висновками.

У всьому цивілізованому академічному світі давно вже прийшли до висновку: загальний розвиток важливіший за вузькопрофільний академічний, оскільки дозволяє сформувавши у стінах вишу не просто фахівця, а соціально активного та відповідального громадянина. Цінність відповідальності полягає в тому, що кожна людина не лише прагне змінити світ чи суспільні відносини на краще, а саме в тому, що має керуватися в цих змінах чесністю та порядністю. Це основна мета академічної культури та доброчесності.

Ми переконані, що від неухильного й послідовного дотримання академічної культури та доброчесності залежить не тільки «температура порядності й довіри» в закладі вищої освіти, а й рівень суспільного життя та визнання держави на світовому рівні як гідного, порядного партнера.

Використані джерела:

1. Рекомендації для закладів вищої освіти щодо розробки та впровадження університетської системи забезпечення академічної доброчесності [Текст] / Заг. ред.

Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти, протокол 11.

2. Рекомендації щодо забезпечення принципів академічної доброчесності. Міністерство освіти і науки України. Науково-методична комісія 15 з організаційно-методичного забезпечення вищої освіти «Академічна доброчесність» // USAUD. URL: <https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/akdo/nodo/n3.pdf>

3. Про освіту : Закон України від 16.07.2019 № 10-р/2019 : станом на 01.01.2021 / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>

Андріана РУДОЙ

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

(науковий керівник – к. мед. н., доц. Аліна ЗАВОЛОВИЧ)

Буковинський державний медичний університет

Чернівці, Україна

Актуальність: Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання й провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та наукових (творчих) досягнень. Завдання кожного університету – забезпечити функціонування системи академічної доброчесності.

Мета: Академічно доброчесні педагогічні, науково-педагогічні та наукові працівники зобов'язані посилатися на джерела інформації, якщо вони використовують чужі ідеї, розробки, твердження. Обов'язковим є дотримання авторського та суміжних прав. Вони також зобов'язані надавати достовірну інформацію про методики й результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну діяльність. І, звісно, контролювати, щоб студенти дотримувалися академічної доброчесності, та виставляти об'єктивні оцінки.

Результати: Проаналізувавши кодекс етичної поведінки академічних спільнот та вітчизняний Закон України «Про освіту», можна виокремити кілька основних видів порушень академічної

доброчесності: списування на іспитах та інших видах оцінювання; плагіат – використання чиеїсь роботи, витягів з неї без зазначення джерела інформації; шахрайство під час проведення досліджень – проведення досліджень без дотримання загальноприйнятих норм етики та чесності, повідомлення недостовірних результатів дослідження або подання даних так, що це може призвести до хибних висновків; порушення правил публікування результатів досліджень, серед яких написання матеріалів, що недостовірно презентують факти, думки або судження, поширення невірних інтерпретацій результатів досліджень; адміністративна нечесність – ухвалення стосовно студентів та викладачів рішень, які суперечать академічній етиці, необ'єктивне оцінювання студентів та колег. Головною причиною, чому студенти йдуть на кроки, які суперечать академічній доброчесності, є формальне ставлення до оцінки, вважає освітній омбудсмен Сергій Горбачов. Знання не вважаються цінністю порівняно з результатом. Цю позицію подекуди підтримують і батьки, «вимагаючи» від дітей позитивних оцінок за будь-яку ціну.

Висновок: Підсумовуючи викладену

інформацію, зрозуміло, наскільки важливим є дотримання принципів академічної доброчесності. Адже саме це впливає на репутацію навчального закладу або установи, де вчиться чи працює студент, педагог чи науковець. Також

на статус та місце закладу освіти в рейтингу впливатиме і те, чи отримані студентами оцінки відповідають реальним знанням та навичкам. І тут закономірність проста: де більше доброчесності, там більше знань.

Використані джерела:

Закону України «Про освіту»; <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>

Наталія ПАНАСЕНКО, Дарія ВІКСМАН, Надія ПАНАСЕНКО

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ – ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ ЯКІСНОЇ ОСВІТИ

Буковинський державний медичний університет
Чернівці, Україна

Тема академічної доброчесності завжди буде актуальною, адже вона є однією з основ успіху кожної людини і своєрідним «керуванням» всієї освіти. Від неї певною мірою залежить формування особистості, оскільки будь-яка людина хоче бути індивідуальною та незалежною, тому насамперед кожен має чесно «виховувати» себе.

Академічна доброчесність стосується усіх, але особливо тих людей, які задіяні насамперед в освітньому процесі. Наша особистість формується ще з малих років, і від цього значною мірою залежить, якими ми вийдемо в доросле самостійне життя та як будемо діяти, навчаючись у вишах, чи станемо справжніми професіоналами своєї справи.

До прикладу візьмемо реплікацію, яку частенько і ми самі використовуємо, створюючи презентації, реферати та інше. Адже це дуже легко та зручно – скопіювати та вставити, а потім видати за своє. Чи не так? Часто зустрічаються і випадки самоплагіату, коли ти хочеш повторно використати свою ж роботу. Тобто можна сказати, що ти сам у себе крадеш, адже слово «плагіат» від латинського «*plagium*» означає «крадіжка». А ми маємо поважати самі себе та тих

людей, які поряд. Тому повинні докласти всіх зусиль, щоб заслужити повагу до себе та оточуючих, а це й означає доброчесне та порядне ставлення педагога до праці, своїх колег, студентів.

Якщо ми говоримо про доброчесність, то, звісно, не повинні забувати про свій імідж, який формується протягом усього життя. Адже один необдуманий вчинок може перекреслити ставлення до нас. А тому зобов'язані систематично працювати над собою, щоб наша «система» доброчесності трималась на порядності і працювала на наш позитивний імідж, що є запорукою академічного зростання та розвитку.

Академічна доброчесність – це своєрідний корінь, на якому тримається дерево пізнання. А її дотримання формує культуру чесного навчання та викладання, що є важливим як для кожного учасника освітнього процесу, так і для розвитку освіти загалом, оскільки це впливає на якість та рівень знань і визначає професіоналізм людини в її майбутньому. Ми маємо вчитись берегти свій час та цінувати свою індивідуальність, а тому повинні вміти створювати своє неповторне надбання, захищене від підробок власним розумом та унікальністю.

Максим СУХОВЕРСЬКИЙ

ВАЖЛИВІСТЬ УСВІДОМЛЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ СТУДЕНТСТВОМ

Буковинський державний медичний університет
Чернівці, Україна

Попри те, що ми живемо у двадцять першому столітті, коли вже «всі про все розповіли», потрібно створювати щось нове. Та коли студенту пошукові системи пропонують майже необмежений доступ запропонованих варіантів розв'язання проблеми, досить важко не піддатись спокусі. Ось чому це питання є одним з найактуальніших та таким, що потребує роз'яснення та поширення.

Спершу хотіли б звернути увагу на законодавство, яке регулює питання. Відповідно до Закону України «Про освіту» від 05.09.2017 №2145-VIII, академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень [1]. Під правилами законодавець має на увазі дії, які допоможуть уникнути негативних наслідків для автора певного твору. Мається на увазі посилення на джерела інформації у разі використання чужих ідей, розробок, тверджень, відомостей; надання достовірної інформації щодо результатів досліджень, не порушення авторського і суміжних до

ного прав інших учасників студентського чи наукового життя.

Проте одного тільки законодавства недостатньо для розв'язання цієї проблеми. Адже це тільки слова на папері, які без дій нічого не варті. Ось чому ми вважаємо доречним посилення відповідальності за вчинення порушень щодо академічної доброчесності. Проте хочемо зауважити, що застосування виключно імперативного методу не є найкращим способом розв'язання згаданої проблеми. Адже тип поведінки, коли людина не схвалює ті чи інші правові норми, але їм підкоряється, без перебільшення призводить до порушення правил поведінки у разі зменшення тиску з боку – законодавця, правоохоронців та суспільства. Тобто рух суспільства до підпорядкованого конформізму не гарантує зміну мислення та дотримання правил академічної доброчесності.

Враховуючи вищевикладене, пропонуємо схилити суспільство до свідомого конформізму, який характеризує морально-правову зрілість особистості, її здатність оцінити норми права, ставлення суспільства до порушення цього правила і на цій основі будувати власну поведінку. А для того, щоб досягти такого результату, необхідно поширювати ін-

формацію про правила цитування, неприпустимість опублікування чужої праці від свого імені, засуджувати списування, копіювання чужих робіт у своїх середовищах. І що раніше людина почне чути такі повідомлення, то кращим буде результат. Адже набагато легше навчити дитину, ніж перевчити вже дорослого громадянина, котрий не знає і не може уявити, як робити інакше. Тобто заохочення, поширення цієї ідеї є одним із важливих інструментів на шляху побудови суспільства, яке засуджує різної форми плагіат, хабарництво та багато інших проблем, притаманних суспільству сьогодні.

Підсумовуючи, хотілося б ще раз наголосити, що усвідомлення потенційно внутрішніх та зовнішніх чинників, які зумовлюють академічну нечесність, а також вивчення і розуміння природи їхнього походження дасть можливість розробити та імплементувати ефективну політику забезпечення академічної доброчесності як національного рівня, так і локального масштабу [2]. Адже це вибір, який робить кожен з нас щодня, це наша спільна відповідальність: поважати один одного, допомагати один одному і захищати тих, кому завдана шкода порушенням авторського права і не тільки цим.

Використані джерела:

1. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення: 18.02.2022).
2. Малогулко Ю. В., Затхей М. В. Проблеми академічної доброчесності в вищих навчальних закладах // Докторська дисертація, ВНТУ: УДК 378, 2018 р.

Meet J. P., Kushnir O. Y.

ACADEMIC INTEGRITY IN TRAINING MEDICAL EMPLOYEES

Department of Bioorganic and Biological Chemistry and
Clinical Biochemistry
Bukovinian State Medical University
Chernivtsi, Ukraine

Currently, the main thing in training a specialist with higher medical education is not mastering the amount of specific knowledge, but the formation of skills and abilities of independent, scientific research, inventive activity, and education of the culture of professional thinking. If we only care about the accumulation of knowledge, this does not guarantee that we will be able to work with this knowledge, acquire it and use it. Our main asset for the future is creative people with their intelligence, ingenuity, motivation and creativity. Success for them is not only bigger, faster and more optimal, but also better, more beautiful, more interesting, nobler, fairer and more humane. Some start with the fight against copying and plagiarism, giving a clear definition of what the two are, both at the university level and in the working curricula of individual courses. Complementing information technology, in fact, cognitive, which takes into account individual and general cognitive abilities, can not only promote vocational training in the study process, including biological chemistry, but also increase the overall cognitive efficiency of future health professionals.

The formation of skills and abilities of independent, scientific research, inventive

activity, education of the culture of professional thinking on the basis of higher education is the key to the formation of academic integrity. Academic culture cannot be transferred or borrowed. As a rule, it suffers from the cost of trial and error, the cost of constant communication and self-reflection of the university community on itself and its project. It is not once and for all formed and permanent, but needs constant renewal and nourishment.

In modern conditions, the role of network communication is growing. Within this type of communication, business communication is important in the implementation of academic integrity (in which there is an exchange of information to achieve a certain result). That is, this communication is purposeful. It arises on the basis of and in connection with a particular activity. Bukovinian State Medical University of Ukraine has introduced the use of network information and communication learning technologies based on the LMS «MOODLE» to provide students with electronic learning materials, organization and management of independent work, automated testing. MOODLE (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment) is a virtual

Секція 1 – Особливості функціонування системи забезпечення академічної доброчесності

learning environment or learning management system, the distribution of which is free of charge under the principles of the Open Source license.

Thus, by using the capabilities of cognitive technologies, the desired implementation of academic integrity can be achieved.

Nnalugha Jessica Adimchinaka

INTERNATIONAL EXPERIENCE OF STUDENT GOVERNMENT AND QUALITY OF EDUCATION

(Scientific advisor – Prof. Sidorchuk Aniuta)

Bukovina state medical university

Chernivtsi, Ukraine

This project was carried out in the university premises Chernivtsi Ukraine.

Bukovina state medical university (BSMU) is one of the largest higher educational establishments in Chernivtsi. It is a fully governmental multistructural educational institution founded in 1944 and had trained more than thirty thousand specialists.

As a fifth(5th) year medical international student of this great university I'd like to acknowledge the school for their good works and efforts put into the international student affairs. Recently, I had a dialogue with a few international students asking about the likes and dislikes about the school and here is what we all had in common to say.

Without a doubt, the university has

done so well in the quality of education, time and sweat out into our academic life and we appreciate the fact that we are being given second chances academically in respect to examinations and class reworks.

However, we would like to point out what we believe can be improved in this university. Firstly, there is barely a mutual understanding between teachers and students. Secondly, the rework hours are very inconvenient. Thirdly, lack of professionalism has been observed amongst certain teachers.

Lastly, the school lacks social extracurricular activities for the international students. We urge that these will be looked into to promote the satisfaction and happiness amongst ourselves.

Соломія ЗАМОРСЬКА, Лариса ШУТАК

ОСОБЛИВОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ У США

(науковий керівник – к. філол. н., доц. Лариса ШУТАК)

Буковинський державний медичний університет
Чернівці, Україна

Морально-етичне та національно-патріотичне виховання студентів у вишах США здійснюється через широкий спектр студентських організацій та рад, які в американських закладах вищої освіти найчастіше називають студентським урядом, студентськими асоціаціями або студентськими союзами (student government, students association, student's union).

Структура студентських організацій в США є складною та розгалуженою, проте можна виділити спільні риси, притаманні всім студентським організаціям, які функціонують у кожному американському закладі вищої освіти.

Метою діяльності студентських організацій є презентація студентської спільноти на регіональному та національному рівнях.

Американська студентська організація за своєю структурою нагадує уряд США, тобто всередині організації існує поділ на законодавчу, виконавчу та судову гілки влади [1, с.131]. Так, Гриньова М. В., досліджуючи особливості законодавчої бази студентського самоврядування у вишах США, наголошує, що Конституцію для студентської організації розробляють самі студенти, ке-

руючись загальними положеннями конституції США. Організація насамперед реалізує основні завдання закладу вищої освіти, розробляє законодавчі акти, висвітлює інтереси американських студентів через роботу в університетських комісіях та вважається координаційним органом, який сприяє інтеграції студентської діяльності в інтересах кожного студента [2, с.70].

Аналіз структури студентських організацій, які працюють у вишах США та здійснюють вагомий вплив на процес виховання студентів, дав можливість стверджувати, що питаннями навчально-виховної позааудиторної роботи здебільшого займається керівництво студентських організацій, а характер їхньої діяльності досить різноманітний. Відбувається об'єднання студентів за спільними інтересами, культурою, релігією, мовою та майбутньою професійною діяльністю, таким чином формується її академічна та моральна основи. З огляду на це можна визначити загальні характерні особливості студентської організаційної системи у ЗВО США та своєю чергою з'ясувати методи впливу цієї системи на процес морального виховання студентів, а також на формуван-

ня їхніх моральних цінностей. Зокрема,
- позааудиторною роботою зі студентами займаються професійні структуровані підрозділи, які існують у кожному закладі вищої освіти США та стосуються будь-яких сфер, що становлять інтерес для студентської громади й формують її особистий розвиток. Крім того, до цієї роботи залучено велику кількість досвідчених людей, більшість з яких мають учений ступінь магістра, а керівник організації та його заступники мають наукові ступені доктора наук (Ph.D);

- позааудиторна виховна діяльність студентів тісно пов'язана з їхнім навчальним процесом, адже її основна мета – заохотити студентів до отримання знань, сформувати їхні професійні навички та вміння. В цьому студенту постійно допомагає куратор (adviser), який знайомить його з системою правил

та вимог, що існують у цьому виші, проводить з ним індивідуальну роботу, розробляє для нього чіткий структурований план здобуття освіти та подальшого професійного становлення. До того ж куратор заповнює індивідуальну карту студента, до якої вносить відомості про його інтереси, плани щодо майбутнього працевлаштування, інформацію про те, які якості та вміння студент хотів би розвинути в процесі навчання і як він полюбить проводити свій вільний час. За допомогою психологічних тестів куратор також визначає, якими здібностями та талантами володіє студент та у яких студентських клубах й організаціях він міг би проявити свою індивідуальність максимально ефективно;

- як аудиторна, так і позааудиторна виховна діяльність студентів у ЗВО керується принципом «різноманітності» (diversity).

Використані джерела:

1. Бондар Т. І. Запровадження самоврядування у системі освіти США // Вісник Черкаського університету. Серія: Педагогічні науки : зб. наук. праць. Черкаси, 2006. Вип. 88. С. 130–134.
2. Гриньова М. В. Вплив студентського самоврядування на якість освіти у вищих навчальних закладах США // Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені П. Тичини. Умань, 2009. № 1. С. 69–74.

Олександра НЕБИЛА

ОСОБЛИВОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ У ПОЛЬЩІ

Буковинський державний медичний університет,
м. Чернівці, Україна

(науковий керівник – к. філос. н., доц. Ніна ЗОРИЙ)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Студентське самоврядування – це невід’ємна частина громадської діяльності здобувачів освіти в реалізації всіх напрямків діяльності закладів вищої освіти. З метою ефективної діяльності органів студентського самоврядування в Україні є потреба у проведенні порівняльного аналізу з діяльністю його в інших країнах, зокрема Польщі.

У всіх університетах Польщі є організації, це – SAMORZĄD STUDENCKI або, в прямому перекладі – студентське самоврядування. Стати учасником SAMORZĄD STUDENCKI достатньо підготувати промову та переконати відповідну студентську комісію у Вашому непереборному бажанні долучитися до розвитку SAMORZĄD STUDENCKI, Вашій відданості університету тощо.

Студентське самоврядування у Польщі має свої давні традиції, наприклад, студентське самоврядування Гданського технологічного університету було створено в 1957 році, 55 років тому. Сьогодні студентське самоврядування має розвинену національну структуру. У кожному виші функціонує студентський парламент, який щорічно обирає

президента. Діяльність студентського самоврядування фінансується парламентом Польщі, у Гданському політесі, наприклад – це близько 150 тисяч євро в рік. Самоврядування займається широким спектром питань і має близько 10 департаментів, зокрема: соціальний – забезпечення студентам умов для освіти та розвитку.

Фінансовий відділ займається фіндрайзингом саме для підтримки студентських ініціатив, вивчає та пропонує різноманітні пільги, знижки та можливості. Освітній департамент займається питаннями розкладу занять, а також додатковими безкоштовними тренінгами та розвитком студентів. Також ініціює та проводить наукові, культурні, освітні, спортивні та туристичні проекти університету.

Кожен заклад освіти Польщі делегує свого представника в Республіканський студентський парламент, який своєю чергою працює з міністром освіти: доводить до його відома думки студентів з різних реформ в освіті, виносять на обговорення проблеми, які не вирішуються в межах вишу. Зібрання респу-

Секція 2 – Міжнародний досвід студентського самоврядування та якість освіти

блiканського парламенту проходять 1-2 рази в рiк. Ректор унiверситету видає головi студентського уряду довiренiсть на придбання та розпорядження майна, укладання угод вiд iменi унiверситету тощо.

Використанi джерела:

- 1.[Режим доступу: <https://polcentrum.com/studentske-samovriaduvannia-samorzd-studencki/> ; <https://univerpl.com.ua/blog/studentske-samovryaduvannya-mozhливist-dosyagti-uspihu/>].
- 2.[ІЦ «KURSOVIKS»//Режим доступу: <https://ua.kursoviks.com.ua/studentske-samovryaduvannya-u-polshchi>].

Priscilla Nana Yaa Mac-Gatus

LIFE OF A SCHOLAR IN BUKOVINIAN STATE MEDICAL UNIVERSITY

(Scientific Advisor – Prof. Sydorчук Anuita)

Bukovinian state medical university

Chernivtsi, Ukraine

This study's aim examines the international experience of the students' body as well as its quality of education in Ukraine. Although such experience has a lot of benefits to the students' body in a general, based on an interview with some students brought into light some interesting findings. The question posed in this research was in relation to the academic, social lifestyles and experiences as students at the university. This research however is to point out the problems and issues arising in an international student society and the quality of education and how to improve and alleviate these issues. The two main categories of questions asked were.

1. Why this University was a choice and the experience obtained in relation to the social life of the international student society along with its challenges and suggestions on how to deal with these challenges

2. What they think of the academic standards of students in general and quality of education of this university not forgetting the challenges and the way out to deal with the situation.

RESEARCH METHODOLOGY:

The study was conducted on the 21st of January to 15th February 2022 based

on a face-to-face interview with 45 students for about 30 minutes. However out of these 45 students constituted 9 Ghanaians, 7 Nigerians, 10 Egyptians, 3 Algerians, 15 Indians and a Libyan of the 5th and 6th Course of our noble University. On this survey a couple of questions were asked concerning their experience prior to arriving at the university, their actual experience and the quality of education and issues arising in these areas and the various suggestions for improvement which has been categorized into two major parts.

RESULTS:

1.) Why this University was a choice and the experience obtained in relation to the social life of the international students society along with its challenges and suggestions on how to deal with these challenges.

During the interview, it was discovered that majority of interviewees trust the University in playing a part in their future profession as Medical Doctors. However, a few of them said «We chose to be here based on their parents or guardians' will and not because we had wanted to pursue medicine in the first place». This can be a challenge to the school's academic growth in general one of the students said.

In relation to the social life of these questioned students, It was amazing on how different people from all walks of life get united irrespective of their cultural differences and backgrounds to achieve academic excellence and success excellence.

However certain challenges were cited in regards to the issues arising due to the Language barrier. Language has one way or the other been a challenge in the social life of these students. Complaints were made on how difficulty in this aspect has made life a bit uneasy to go about social life activities. A suggestion was made that students should have a fair knowledge of the Ukrainian Language before admitted to the university to make life much more easier and a consistent continuation of study of the Language in addition to the other subjects for each course.

2.) What they think of the academic standards of students in general and quality of education of this university not forgetting the challenges and the way out to deal with the situation.

Moving on, looking at the feedback from the survey undertaken, the quality of education level is averagely very good for academic work and keeping students on their toes and always prepared.

Additionally, with a well-structured and intensive curriculum, principled and dedicated lecturers give students the opportunity to put much efforts into academic work to yield fruitful results.

However, a few interviewees complained that learning conditions were not conducive and helpful for academic work. It was cited that, there were instances where classrooms were not available for practical and academic work only to end up in the most inappropriate places and stressful for academic work. It was suggested that well-facilitated classrooms could be provided to ease this challenge.

To conclude, it was also discovered that certain educational institutions do not provide certain platforms for healthy competitions amongst students or other educational institutions which could be of great benefit by inspiring students to do their best, investing their time and efforts to independent research, learning with others and to strive to do more than is required or expected.

RELEVANCE

This is to a give voice to the international students and reflect their perspectives to show the complexity of the students' experience and offer some solutions.

Parmar Aman, Reshetilova Nataliia

**THE BSMU INDIAN STUDENTS SOCIETY.
THE EXPERIENCE OF SUPPORT AND COOPERATION**

(Thesis tutor – Reshetilova Nataliia)

Bukovinian State Medical University

Chernivtsi, Ukraine

As many dream of doing MBBS in India but are not able to due to shortage of medical seats, the dream of becoming a doctor has been fulfilled by BSMU & MD HOUSE. It was the vision that was combined with hard work that paid off by forming ISS (Indian students society) 14 years ago in the year 2004, that only aims for the welfare and unity of the Indian students and to decrease the bridge between the university and students by strengthening the bond of ISS within the students. Today we see the dream become reality. ISS ensures that it supports and promotes students in all their endeavors. We take proud privilege in publicizing our students' achievements. The ISS has grown in size and power due to three pillars.

THE FOUNDER DR. SUNIL SHARMA SIR, THE VOLUNTEERS OF ISS, THE BOARD OF THE UNIVERSITY. Md house is working

hard day and night to successfully send students to build a career at BSMU, and also ensure each and every student a peaceful, productive and safe stay in Ukraine.

We all know about the ISS, but most of us don't know the journey of pain and strain behind carving the way towards the ISS we see now! I feel immensely proud to be a part of a University which has given commendable results in MCI (medical council of India) exams with a FMGE (foreign medical graduate examination) topper this year. The topper was from BSMU. Building of students' vision, intellectual skills not only academically but participation of foreign students in sports also shows us that our students are ready to outshine where they go in the world.

Reshetilova N. B., Honchar T. V., Pallikonda Mouli

**PARTICIPATION OF STUDENT SELF-GOVERNMENT BODIES
IN THE ORGANIZATION OF STUDENT SCIENTIFIC WORK
AT THE DEPARTMENT OF HUMAN ANATOMY M. G. TURKEVICH**

Bukovinian State Medical University
Chernivtsi, Ukraine

One of the main motivating moment of the social activity of youth life is the student self-government (SSG). Without fail it must have clear pyramidal structure: consist of elected groups, and be freewill.

As usual, the self-government motions begin at the lever of a group. Then there is the faculty level on the top of the pyramid which are made by election and showed assets of a university.

One of the aims at the work of the SSG is a science. The department of Human Anatomy M.G. Turkevich belong to the departments that take deal only with students of 1st and 2nd year education.

So, to work in this direction, senior students are involved to help tutors. This allows eventually to identify leaders among youth students and to teach them define base work.

At the Department of Human Anatomy M.G. Turkevich are spending the systematic work of introduction to work in the student scientific circle. In the course of the activity groups are divided into different directions depending on the organ systems being studied.

During the work an asset group is formed.

Thus, the work of SSG at the department is aimed at:

- identification of talented students;
- assistance in effective organization of student scientific activities;
- coordination of the deals in the student's scientific society;
- assistance in organization and conducting seminars, round tables;
- participation in the organization of students scientific conferences.

Ольга ФЕДОРЕНКО

ВПЛИВ ЗАЛУЧЕНОСТІ СТУДЕНТІВ ДО СУСПІЛЬНОГО ЖИТТЯ НА РІВЕНЬ ЗАДОВОЛЕННЯ ЯКІСТЮ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ В ХАРКІВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕ- ДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

(науковий керівник – Кошкіна М. В.)

Харківський національний медичний університет
Харків, Україн

Вступ. Нині в Харківському національному медичному університеті (ХНМУ) є безліч студентських організацій, які допомагають розширити власні кордони, організувати повноцінний відпочинок з урахуванням інтересів та потреб, завести нові знайомства та надихнути на подальше плідне навчання. Вважається, що залучення молодих майбутніх фахівців до суспільного життя в різноманітних варіаціях може позитивно впливати на професійну підготовку студентів завдяки більш широким можливостям щодо самореалізації.

Мета. Дослідити рівень задоволеності процесом навчання студентів ХНМУ залежно від залучення до суспільного життя.

Матеріали та методи. До дослідження було запрошено 110 студентів ХНМУ (52 чоловічої та 58 жіночої статі, середній вік $21,32 \pm 1,4$ роки). Учасників було поділено на 2 групи. Перша група становила 64 студенти (32 чоловічої та 32 жіночої статі віком $21,48 \pm 1,12$), які працюють у первинній профспілковій організації студентів, аспірантів, докторантів та клінічних ор-

динаторів ХНМУ (ППОСАД), а до другої групи увійшли 46 осіб (20 чоловічої та 26 жіночої статі віком $21,26 \pm 1,58$), які зайняті лише навчанням. Було проведене анкетування за допомогою розробленої нами анкети, яка включає три блоки питань, по вісім питань у кожному. Перший блок – загальний рівень задоволення якістю навчання, другий – оцінка комфортності педагогічного процесу, третій – оцінка комфорту перебування серед однокурсників. Максимальна кількість балів у кожному блоці – 60 (високий рівень показника), а мінімальна – 0 (низький рівень показника).

Результати та обговорення. Встановлено, що в першій групі студентів учасники набрали в першому блоці $53 \pm 2,7$ бали, в другому блоці – $48 \pm 6,3$ балів, а в третьому блоці – $78 \pm 9,1$ балів. Студенти другої групи в першому блоці мали $49 \pm 1,7$ балів, що на 7,5% нижче, ніж в першій групі, отже, залучення студентів до роботи в ППОСАД позитивно впливає на загальний рівень задоволення якістю навчання. Також у другій групі були на 27% нижчі зна-

чення показника оцінки комфорту перебування серед однокурсників у другій групі, ніж в першій ($57 \pm 7,5$ балів), отже, існує позитивний вплив роботи в

ППОСАД на соціальне самовираження студентів. У другому блоці достовірних відмінностей між групами не виявлено.

Використані джерела:

1. Стаднік Н. В. Сутнісні характеристики соціальної відповідальності студентів. Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя. 2013. № 3. С. 60–64.
2. Шпаківська О. Організація студентського самоврядування у практиці роботи вітчизняних та закордонних ВНЗ / О. Шпаківська // Витоки педагогічної майстерності. 2013. Вип. 11. С. 340–345.

Mane Patil Meghraj Atul, Popova Iryna

COMPARATIVE ANALYSES OF ACADEMIC ENVIRONMENT IN MEDICAL UNIVERSITIES OF UKRAINE AND INDIA

(Scientific advisor – Thsyhykalo Olexandr,
Doctor of Medical Sciences, Professor)
Bukovinian State Medical University
Chernivtsi, Ukraine

First year students of medical universities always face some challenges in adapting to new academic environments, demands and schedules, whether they are studying in a home country or especially abroad. Once Edward Kennedy said: "What divides us pales in comparison to unites us", and that is why seeking pros from colleagues in different countries is believed by us to improve student's professional pathway in Ukraine.

The aim of our work was to compare the academic environment of first and second year medical students from India, studying at Bukovinian State Medical University (BSMU) and those studying in medical universities of India (UI). For this reason we have questionaired 30 foreign students studying on the 2nd course of BSMU (speciality "Medicine") and 20 students who study "Medicine" in Indian universities. Questions included general principles of curriculum organizations, practical and theoretical skills obtaining, social and cultural life aspects.

First feature that is worth mentioning is the difference in the number of members in each academic group: for BSMU this is basically 1 teacher with a scientific

degree per 12-13 students, whereas in UI it's 1 teacher per 60 students. Smaller number of students in groups allows better individual work and feedback from teaching staff and more access for problematic topics elaboration. Still, lectures in BSMU are held by one professor or the associate professor to an audience of 20 to 60 students. Final exams (modules) in BSMU include an obligatory part that includes MCQ, whereas in UI it may vary for each department. Students of BSMU have affirmed that MCQ training makes them more confident for passing upcoming exams like KROK, NEXT, USMLE, PLAB etc. The daily grade evaluation in BSMU, entered into the electronic journal system, mainly motivates the student for daily study for each subject, whereas in India the student takes the highest effort in preparation only before the semester exam, which makes a large difference in distribution of endeavor through the course.

Secondly, we would like to make an accent on what we may implement from our foreign colleagues from the student's point of view. One of those includes practical skills: in UI students do have a

Секція 2 – Міжнародний досвід студентського самоврядування та якість освіти

wide access to obtain, for example, surgical skills on corpses starting from the 2nd year. In BSMU foreign students firstly obtain a profound theoretical background before actually working with patients. Foreign students in BSMU have also mentioned a communication gap with Ukrainian students that sometimes may

hinder ideas for exchange. This also relates to the lack of cultural events and traditions sharing, especially in the pandemic era. All national groups of universities may benefit from sharing the beauty and uniqueness of their native traditions as well as exploring other cultures – this unites us for a better future.

Вероніка МЕЛЬНИК

**ШЛЯХИ ДО ПІДВИЩЕННЯ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ З МЕТОЮ
ЗАЛУЧЕННЯ ЇХ ДО ДІЯЛЬНОСТІ В ОРГАНАХ СТУДЕНТСЬКОГО
САМОВРЯДУВАННЯ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ**
(науковий керівник – доц. Дмитро ПРОНЯЄВ)

Івано-Франківський національний медичний університет
Івано-Франківськ, Україна

Система заходів щодо залучення студентів до діяльності органів студентського самоврядування закладу вищої освіти має бути чітко визначена та пояснювати очікувані результати взаємодії і комунікації між здобувачами освіти, адміністрацією вишу та керівництвом факультету. Така структура регламентує участь студентів в органах управління закладу освіти на всіх рівнях і визначає перелік представників студентів з їхніми ролями та обов'язками, алгоритм спілкування між студентами, між студентами та викладачами; окреслює роль студента у виконанні освітньої програми, оцінці та забезпеченні якості освіти, внесок студентів у розвиток академічної спільноти та розбудову громадянського суспільства і цілому.

Ефективність стратегії студентського самоврядування забезпечується оптимізацією спілкування між студентами та між студентами і викладачами, яка призводить до завершеного циклу зворотного зв'язку – гарантія того, що всі голоси студентів є почутими та транслюються певним викладачам. Інформація

про результати такої комунікації студентів мають бути повідомлені здобувачам освіти. Важливим є підтримка студентів, активістів та лідерів студентського самоврядування у налагодженні конструктивного зворотного зв'язку з викладачами з метою подальшого його вдосконалення. Спілкування із студентським контингентом може включати формальні та неформальні комунікаційні методи. Іноді студенти вважають за краще спілкуватися електронною поштою, тоді як інші можуть надавати перевагу соціальним мережам, інформаційним бюлетеням або студентським зустрічам. Найкращий спосіб дізнатися, що підходить для конкретної групи студентів – елементарне залучення представників студентства до розв'язання проблеми в різних аспектах діяльності. Розробка форм і методів впливу на студентську аудиторію сприяє прояву різних видів активностей всієї студентської спільноти закладу освіти та формує приналежність до академічної спільноти.

Використані джерела:

1. Anderson I. 2006. Student representation in managing the medical curriculum. Clin Teach. 3:154–157.
2. Birden H, Barker J, Wilson I. 2016. Effectiveness of a rural longitudinal integrated clerkship in preparing medical students for internship. Med Teach. 38:946–956.
3. Dornan T, Littlewood S, Margolis SA, Scherpbier A, Spencer J, Ypinazar V. 2006. How can experience in clinical and community settings contribute to early medical education? A BEME systematic review. Med Teach. 28:3–18.
4. Hsieh KW, Iscoe MS, Lupton JR, Mains TE, Nayar SK, Orlando MS, Shenderov K. 2015. The student curriculum review team: how we catalyze curricular changes through a student-centered approach. Med Teach. 37:1008–1012.
5. Naing C, Wai VN, Durham J, Whittaker MA, Win NN, Aung K, Mak JW. 2015. A systematic review and meta-analysis of medical students' perspectives on the engagement in research. Medicine (Baltimore). 94:e1089.

Вероніка МЕЛЬНИК

ВАЖЛИВІСТЬ ЗАЛУЧЕННЯ СТУДЕНТІВ ДО СТРУКТУР САМОВРЯДУВАННЯ

(науковий керівник – доц. Дмитро ПРОНЯЄВ)

Івано-Франківський національний медичний університет
Івано-Франківськ, Україна

Сучасні заклади вищої освіти, з огляду на студентоцентризований підхід у навчанні, мають створити умови для формування студентських лідерів в системі студентського самоврядування. Особлива увага має бути спрямована на участь здобувачів освіти в науковій та освітній діяльності, зокрема студенти можуть брати активну участь у освітньому процесі або виступати в якості стандартизованих пацієнтів на курсах факультету післядипломної освіти, або розвивати навчальні ресурси для інших курсантів. Звичайним явищем стає те, що студенти створюють та діляться своїми навчальними матеріалами.

Залучення студентів до освітньої та наукової діяльності зробить якісним академічне середовище закладу вищої освіти і сприяє підвищенню мотивації до навчання та професійному розвитку студентів. У зв'язку з цим необхідно підвищувати академічну культуру та сприяти утвердженню принципів академічної доброчесності, що свою чергою визначає важливість думки студентів, визначає чіткі межі у взаємовідносинах між студентами та викладачами, а також ефективні шляхи спілкування студентів з ровесниками. Коли ця основа буде

сформована, студенти можуть співпрацювати з викладачами та відігравати активну роль у розробці навчальних програм, виступати в ролі вчителя-колеги та надавати іншим здобувачам освіти підтримку.

Участь студентів у управлінні освітою викликає все більший інтерес. Однак залишається незрозумілим, які чинники роблять цю участь в інституційному управлінні успішною чи невдалою. Інше питання: які переваги для закладів вищої освіти та студентів? Виділяють чотири основні критерії впливу на участь студентів: 1) індивідуальні особливості 2) індивідуальні характеристики професорсько-викладацького складу 3) організація діяльності органів студентського самоврядування 4) організація закладу вищої освіти, включаючи її академічну культуру та політику академічної доброчесності. Згуртована, організована та незалежна студентська організація має вирішальний вплив на участь студентів у процесах управління освітою. Для студентів основними перевагами участі є особистий та кар'єрний розвиток, проблемами є низька ефективність діяльності виконавчих та представницьких органів студент-

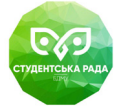

ського самоврядування. Для покращення діяльності у процесах управління закладу освіти варто забезпечити умови діяльності органів студентського самоврядування та політику академіч-

ної доброчесності, а також налагодити зворотний зв'язок в системі «викладач-студент-адміністрація».

Використані джерела:

1. Anderson I. 2006. Student representation in managing the medical curriculum. Clin Teach. 3:154–157.
2. Birden H, Barker J, Wilson I. 2016. Effectiveness of a rural longitudinal integrated clerkship in preparing medical students for internship. Med Teach. 38:946–956.
3. Dornan T, Littlewood S, Margolis SA, Scherpbier A, Spencer J, Ypinazar V. 2006. How can experience in clinical and community settings contribute to early medical education? A BEME systematic review. Med Teach. 28:3–18.
4. Hsieh KW, Iscoe MS, Lupton JR, Mains TE, Nayar SK, Orlando MS, Shenderov K. 2015. The student curriculum review team: how we catalyze curricular changes through a student-centered approach. Med Teach. 37:1008–1012.
5. Naing C, Wai VN, Durham J, Whittaker MA, Win NN, Aung K, Mak JW. 2015. A systematic review and meta-analysis of medical students' perspectives on the engagement in research. Medicine (Baltimore). 94:e1089.

ІМІДЖ І РЕПУТАЦІЯ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

(науковий керівник – к. мед. н., доц. Аліна ЗАВОЛОВИЧ)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Сьогодні заклади вищої освіти є невід'ємною частиною кожної країни як одна з перспективних та популярних галузей економіки, кожен рік покращуючи свої позиції. Позитивний, потужний імідж дає університету дуже велику перевагу: він щорічно притягує до себе нових студентів, кадровий склад містить лише найкращих викладачів, а фінансові, людські та інформаційні питання вирішуються значно легше. Репутація в людських очах є результатом всієї діяльності закладу, що сформувалася за довгі роки чи десятиліття. Батьки пишуться своїми дітьми, які навчаються в престижному закладі вищої освіти, а студенти з гордістю носять звання своєї другої домівки. Всі ці аспекти мають велике значення у сьогоденні, тому створення іміджу та репутації ЗВО є дуже актуальною проблемою.

Метою є огляд відповідної літератури та визначення складових у створенні іміджу та репутації у закладах вищої освіти.

Потужний імідж закладів вищої освіти налічує такі головні складові: наявність регламенту освітнього процесу; дружній, професійно зацікавлений у своїй справі кадровий склад; позитивний морально-психологічний фон; постійний саморозвиток педагогів та за-

лучення до навчання батьківського колективу; всебічні заохочення та спонукання студентів до навчання; наявність привабливої атрибутики (пізнавальна емблема, яскравий та лаконічний сайт ЗВО, прапор тощо). Основними чинниками, які визначають внутрішній імідж закладу, є культура організації та соціально-психологічний аспект. Теплі відносини між викладачем і студентами створюють найоптимальніші умови для навчання, спонукають здобувачів освіти викладатися на повну, а їхніх наставників – доносити методики новітніх технологій, інформативні наукові дослідження для здобувачів освітнього процесу. Щоб мати позитивний імідж та репутацію, ЗВО потрібно ставити перед собою конкретні цілі, мати власну стратегію та концепцію навчання.

Репутація університету в очах людей є відображенням його функціонування. Коли вона позитивна, закладу вищої освіти набагато легше вирішувати зовнішні та внутрішні питання, здобувати для себе різноманітні ресурси, підвищуючи якість своєї діяльності. Ефективність роботи значно покращується, коли люди мають високу думку про своє місце праці, а студенти – місце навчання відповідно. Негативна ж репутація

Секція 3 – Імідж і репутація в системі вищої освіти

має зворотний вплив – абітурієнти не довіряють ЗВО, його освітній стратегії, що викликає невпевненість у професійній компетентності кадрового складу. Тому у таких закладах значно знижується результативність навчання та якісний потенціал.

Отже, підсумовуючи вищевикладене, можна узагальнити, що позитив-

ні імідж і репутація ЗВО є рушійною силою всієї діяльності університетів, відображенням його колективу та індивідуальності. Ці два аспекти на завершальному етапі забезпечать закладам постійний приплив прихильників, нададуть можливості закріпити своє місце у широко конкуруючій освітній галузі країни.

Юлія ДИДИЛЮК

ІМІДЖ ТА РЕПУТАЦІЯ ВИКЛАДАЧА В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ МЕДИКІВ

(науковий керівник – к. мед. н., доц. Аліна ЗАВОЛОВИЧ)

Буковинський державний медичний університет,

Чернівці, Україна

Актуальність. Завдання кожного закладу вищої освіти полягає в забезпеченні якості освіти, велику роль при цьому відіграють компетентні педагоги, що повністю відповідають вимогам роботи, статусу відповідного закладу та які не викликають сумніву в своєму професіоналізмі й добросовісності. В медичній сфері викладач повинен володіти не тільки професійними педагогічними якостями, а й хорошою репутацією лікаря. Це дасть змогу гідно підготувати наступне покоління спеціалістів.

Мета. Огляд літературних джерел з метою вивчення впливу іміджу та репутації професорсько-викладацького складу в системі вищої медичної освіти.

Результати. Індивідуальний імідж викладача – внутрішня гармонія професійних та особистих якостей педагога, що проявляється в ефективній взаємодії з учнями та результативним освітнім процесом. Продемонструвавши бажання, готовність, вміння ділитися своїм досвідом, знаннями, він мотивує студентів до плідної праці та отримує хорошу репутацію серед суспільства. Імідж – вершина айсберга, яку викладач демонструє студентам. Основними ознаками досвідченого педагога є: са-

моконтроль, рішучість, емпатія, гнучкість, товариськість, здатність співпрацювати, – саме ці якості заохочують до творчого пошуку, сприяють розвитку конкурентоспроможності та створюють зону емоційного комфорту здобувачам освіти. Тому потрібно усвідомлювати, що позитивний імідж є запорукою успіху в процесі навчання, адже це веде до зацікавленості предметом і безпосередньо викладачем як авторитетом. Основи свого майбутнього іміджу студенти отримують, насамперед спостерігаючи за поведінкою наставника. Це важливий період підготовки майбутніх спеціалістів, адже на завершальному етапі навчання вони будуть особистостями, що мають досвід професійного спілкування, основи гуманізму та високий рівень компетентності.

Висновок. Підсумовуючи викладене вище, зрозуміло, наскільки важливим є розвиток професійного іміджу в системі освіти, адже специфіка підготовки медиків базується не тільки на отриманні наукового підґрунтя, а й на формуванні певних якостей характеру, які суспільство вимагає від названої професії.

Андрій КОРНЯКОВ

ВАЖЛИВІСТЬ ІМІДЖУ І РЕПУТАЦІЇ У ФУНКЦІОНУВАННІ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

(науковий керівник – к. філос. н., доц. Ніна ЗОРІЙ)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Імідж як певний образ, що виокремлює із системи цінностей ключову, яка своєю чергою викликає позитивні емоції у зацікавлених осіб і які проявляють інтерес до придбання певного товару чи здійснення послуг, в тому числі і в закладах вищої освіти (надання освітніх послуг). Репутація пов'язана безпосередньо з громадською думкою про об'єкт чи суб'єкт, що викликає інтерес споживачів і формує позитивну мотивацію до співпраці та отримання певного виду послуг. Репутаційні втрати спостерігаються в тому закладі вищої освіти, який не включає здобувача освіти як безпосереднього отримувача освітніх послуг, в систему формування іміджу закладу (здобутки студентської науки, діяльність органів студентського самоврядування, волонтерство тощо). Таким чином, формування привабливого образу особистості викладача та здобувача освіти, а також академічної спільноти загалом є важливими в контексті підвищення якості вищої освіти.

Якщо розглядати студентське самоврядування як організацію, що представляє інтереси студентів, то з огляду на практичний досвід можна зробити висновки про важливість формування позитивної репутації у різних напрямках

діяльності. Студентам з багатьма проблемами простіше звертатись до лідерів студентського самоврядування, які з розумінням їх вислухають, допоможуть, не будуть засуджувати та докладуть максимум зусиль для розв'язання питання. Формування позитивного іміджу для своїх виборців є одним із провідних завдань студентського самоврядування. Адже створення репутаційної кризи в системі студентського самоврядування закладу вищої освіти призводить до порушення процесів функціонування установи, а саме ставить під сумнів доцільність звернення, можливість вирішення проблеми щодо питань захисту прав студентів у всіх сферах його діяльності. Водночас це провокує недовіру до діяльності органів студентського самоврядування.

Система студентського самоврядування насамперед включає в себе людей – виборних представників з числа студентства, лідерів в різних напрямках діяльності. Важливість правильно сформованого іміджу і репутації постає ще на першому етапі – проведення виборчої кампанії до органів студентського самоврядування. На прикладі Буковинського державного медичного університету, де вибори представників з чис-

Секція 3 – Імідж і репутація в системі вищої освіти

ла студентів відбуваються шляхом прямого таємного голосування, чітко простежується закономірність. В органи студентського самоврядування, за невеликим винятком, обираються студенти, що змогли проявити себе раніше, створили собі правильну позитивну репутацію в своєму оточенні, що своєю чергою надає їм перевагу над іншими кандидатами. Надалі, обрані студентами лідери зі сформованою репутацією вирізняються більш продуктивною роботою у створенні проєктів, відстоюванні прав студентів, знаходження спільних точок дотику із студентським середовищем та відкритістю до прямого спілкування.

Позитивна репутація відіграє важливу роль у представленні інтересів студентів, проведенні та реалізації проєктів і задумів, прямому спілкуванні з адміністрацією закладу освіти. Правильно сформований імідж в системі сту-

дентського самоврядування допомагає бути почутими, отримати ту чи іншу допомогу з боку адміністрації, знайти порозуміння в різних питаннях, що виникають в навчанні, студентській науці, побуті, спорті, дозвіллі тощо.

Отже репутація та позитивний імідж студентського самоврядування закладу вищої освіти є запорукою безперервного функціонування як академічної спільноти, так і реалізації здобувача освіти як особистості і майбутнього фахівця; допомагає в спілкуванні між адміністрацією та студентами, сприяє гідному представленню їхніх прав, а також бути конкурентно та комунікативно спроможними працювати в системі студентського самоврядування закладу вищої освіти та позиціонувати інтереси студентства та академічної спільноти на місцевому, регіональному українському та міжнародному рівнях.

Використані джерела:

1. Білоконь О. Особистий бренд в політиці \\\ Актуальні проблеми суспільно-політичних наук: збірник матеріалів-наукової конференції /Упор. Яременко О.І., Лапшин С.А. Вінниця, 2018. 377 с.

2. Трач О. Ю. Імідж, бренд та репутація: їх взаємозв'язок і вплив на розвиток територій, організацій та окремих осіб [Електронний ресурс] / О. Ю. Трач, О. І. Карий // Логістика: зб. наук. праць. – Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2011. – С. 182-187. – Режим доступу: http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/12308/1/025_Imidzh%20brend%20ta%20reputac_182_187_706.pdf

Юлія МОРОЗ, Інга ЄРЕМЕНЧУК

ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ МЕДИЧНОГО СПЕЦІАЛІСТА ЗА ДОПОМОГОЮ ТАРГЕТУ

(науковий керівник – доц. Інга ЄРЕМЕНЧУК)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, України

Розвиток інформаційного суспільства та мережі інтернет впливає на якість життя людей, комунікативність, отримання інформації та формування відповідного світогляду, що зумовлює зростання вимог до відповідних суб'єктів, які представлені в медичному суспільстві, «ринку». Реклама в інтернеті не втратить популярності ще багато років, змінюватимуться лише її види та інструменти, але й вони адаптуються до потреб споживачів. Сучасна рекламна діяльність передбачає креативний підхід з підбором індивідуальних рішень і створенням концепцій з генерування творчих ідей, які будуть цікавими споживачу. Останніми роками медицина розвивається досить стрімко, а спеціалістів стає все більше, з різноманітними видами діяльності та специфікою. І виграє не завжди той, хто проходить більше курсів, їздить на конференції, а той, про кого говорять. І один із способів, який допоможе розказати про вас, про вашу спеціальність та медичний виш, – використання таргетованої реклами.

Основа таргету – це ретельна підготовка. Перш ніж розпочати, потрібен аналіз ринку в медичній сфері, який включає запит на послуги та цінову по-

літику. Аналіз конкурентів дозволить виставити акценти на тому, що не в змозі запропонувати конкурент та що ми використаємо у своїх цілях. Паралельно створюємо обкладинку: «упаковуємо» соціальні мережі, створюємо рекламні креативи та тексти. Тестовий запуск допоможе визначити найефективніші зв'язки, щоб надалі раціонально витратити рекламний бюджет. Аналітика є головною у таргеті, оскільки вкаже, на якому з етапів є певні недоліки та переваги. CTR, CPM, ROAS та ряд інших показників спростують або підтвердять правильність обраної стратегії. Логічним продовженням запуску буде оптимізація рекламної кампанії з масштабуванням результатів.

На перший погляд все досить легко, проте це далеко не так, оскільки таргет ніколи не працює сам по собі, він тільки відображає наш рекламний продукт. Тому головним компонентом успішної рекламної кампанії є паралельне застосування контент-маркетингу. Потрібно «упакувати» соціальну мережу та прописати УТП (унікальну торгову пропозицію), виготовити власні оригінальні фото, створити контент-план для споживача, який буде максимально зрозу-

Секція 3 – Імідж і репутація в системі вищої освіти

мілим і цікавим, додати відгуки, результати лікування, кейси пацієнтів. А також можна розвінчувати міфи у медичній сфері, проводити прямі ефіри, вебінари, супроводжуючи це грамотним сторітелінгом.

Дуже важливий рекламний бюджет, який є одним зі способів ефективного масштабування результатів. Рекламні креативи підвищують успіх на 50 %. Їх

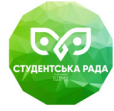
не потрібно створювати за суб'єктивною думкою, а навпаки – тестувати в різних варіантах відповідно до потреб.

Отже, для ефективного запуску таргетованої реклами потрібне поєднання багатьох факторів, які сформують кінцевий результат, та тестування різних гіпотез, що супроводжуються аналізом для обрання подальшої тактики.

Використані джерела:

1. Рекламні бюджети світових брендів 2020: ситуація і перспективи. Available at: <https://marketer.ua/ua/advertising-budgets-of-global-brands-2020>.

2. Об'єм рекламно-комунікаційного ринку України 2019 і прогноз об'ємів ринку 2020. Available at: <https://vrk.org.ua/news-events/2019/ad-volume-2019.html>

Обшитош Є. В.

МОЛОДІЖНА РАДА ПРИ ВИЖНИЦЬКІЙ МІСЬКІЙ РАДІ ЯК ПЛАТФОРМА ДЛЯ РОЗВИТКУ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ У ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ

(науковий керівник – Івасюк Г. П.)

Чернівці, Україна

Молодіжна рада це так званий «міст» між органами місцевого самоврядування та молоддю.

Молодіжна рада при Вишницькій міській раді створена ініціативною групою задля поширення молодіжної політики та участі молоді в громаді.

Основною складовою Молодіжної ради є студентське самоврядування, що дозволяє вплинути на активність молоді в правильному напрямі здобувачами вищої освіти.

Саме наш консультативно-дорадчий орган – це чудове об'єднання молоді різних напрямів навчання, віросповідань, політичних і філософських поглядів для реалізації спільних проєктів.

Одним з основних завдань Молодіжної ради при Вишницькій міській раді є сприяння розвитку студентського самоврядування в громаді.

В наших членів є можливість подавати пропозиції до міської ради, консультувати щодо інших питань, адво-

катувати на сесії міської ради ухвалення підтримки ідей, виділення коштів для заходів, планів про розвиток молодіжної інфраструктури .

Учасники Молодіжної ради можуть надавати власні рекомендації, брати участь у засіданнях, бути допущеними та включеними до розгляду й вирішення питань, дотичних до молоді.

Можливостями для молоді є постійний саморозвиток, досвід роботи над проєктами, комунікація з молоддю інших міст, регіонів, впізнаваність у громаді, руйнування стереотипів про байдужу молодь, розвиток себе як активних громадян.

Підсумовуючи вищесказане, стверджуємо, що Молодіжна рада при Вишницькій міській раді – це діюча прогресивна платформа для розвитку молоді, особливо студентства.

Студенти – фундамент сильної держави, тому ми сприяємо розвитку цієї ланки суспільства й надалі.

Антоніна ПИВОВАРЕНКО

РОЛЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ У ФОРМУВАННІ ІМІДЖУ УНІВЕРСИТЕТУ

(науковий керівник – к. філос. н., доц. Юлія ЮЩЕНКО)

Полтавський державний медичний університет,

Полтава, Україна

Сьогодні неабиякої актуальності набуло питання іміджу закладів вищої освіти, оскільки саме він стає вирішальним чинником в умовах конкуренції між університетами та впливає на кількісний і якісний склад контингенту здобувачів освіти. Як відомо, позитивний імідж створює суспільне визнання та ключові конкурентні переваги у вступній кампанії. Навчання ж в університеті з відповідним іміджем прогнозує для студента кар'єрний шлях і майбутні перспективи.

Беручи до уваги зростаючий інтерес до іміджеології, маємо зазначити, що окремі аспекти формування іміджу ЗВО потребують особливої уваги.

Метою нашого дослідження є визначення ролі здобувачів освіти у формуванні іміджу університету. Для реалізації поставленої мети ми використували комплекс взаємопов'язаних і взаємообумовлених методів: теоретичні (аналіз наукової літератури з теми дослідження, систематизація, порівняння, опрацювання статистичних даних, метод вторинного збору), емпіричні (спостереження, опитування, рефлексія власної діяльності), статистичні.

Формування позитивного іміджу ЗВО

є складним та довготривалим процесом, хоча сьогодні в Західній Європі і США спостерігається інтенсивне управління репутацією університету та посилення іміджевої роботи (так звана «Ініціатива досконалості»). Одним із важливих факторів формування іміджу помилково вважають рейтинги (навіть деякі вступники обирають для навчання ЗВО відповідно до університетських рейтингів і сподіваються, що це надасть кращі можливості для кар'єрного зростання), хоча не менш значущими при цьому є історія ЗВО, якість освітніх послуг, матеріально-технічна база, кадровий склад, міжнародна діяльність, науково-дослідницький потенціал, вартість навчання, затребуваність випускників на ринку праці, територіальне положення, корпоративний дизайн тощо. Бренд стає успішним, коли він узгоджується на всіх щаблях і стійко позиціонується. Викладачі, здобувачі освіти, випускники відіграють важливу роль як амбасадори бренду.

Вплив здобувачів освіти зокрема може простежуватися на міжнародному, державному та регіональному рівнях. Студенти посилюють імідж університету своїми здобутками в наукових, мис-

Секція 3 – Імідж і репутація в системі вищої освіти

тецько-культурних і спортивно-масових заходах, отриманням державних, фондів, регіональних стипендій, підготовкою та реалізацією грантових проєктів, участю в академічній мобільності. Важливе значення має діяльність студентського самоврядування, його динамічна взаємодія з молодіжними організаціями, органами місцевого самоврядування, реалізація спільних про-

єктів та ініціатив. Саме здобувачі освіти як активні учасники соціальних мереж досить часто поширюють інформацію про свій заклад вищої освіти, що може як позитивно, так і негативно вплинути на його репутацію. Крім цього, варто, на нашу думку, наголосити, що імідж університету залежить від рівня задоволеності здобувачів освіти.

Іван ЦУРКАН

ІМІДЖ І РЕПУТАЦІЯ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ЗАПОРУКА ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СТУДЕНТІВ НА НАВЧАННЯ В УКРАЇНУ

(науковий керівник – д. пед. н., проф. Марія ЦУРКАН)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Інтеграція України у світовий освітній простір зумовлює трансформацію економічного, наукового й політичного устрою нашої держави, зокрема переорієнтування сучасних закладів вищої освіти (ЗВО) на загальноприйняті світові освітні стандарти.

Сьогодні система освіти є одним із ключових засобів презентації кожної держави в міжкультурній спільноті, представники якої зацікавлені в здобутті якісної фахової вищої освіти, що стане основним фактором забезпечення конкурентоспроможності спеціалістів різних галузей – випускників українських ЗВО, які позиціонують себе як такі, що здатні бути серед лідерів на міжнародному ринку освітніх послуг.

Щоденне збільшення пропозицій щодо надання вищезазначених послуг спонукає виші до формування власного позитивного іміджу та створення механізму його впровадження, а також набуття бездоганної репутації. Саме імідж і репутація закладу відіграють найважливішу роль у процесі залучення на навчання як українських студентів, так і міжнародних. Адже імідж як цілеспрямовано сформований образ

(думка, уявлення) про когось, щось [1] покликаний створити емоційно-психологічний вплив на споживача з метою популяризації реклами про об'єкт-суб'єкт-послуги, а репутація – громадська думка про кого, що-небудь [1, с. 512], яка створюється впродовж тривалого періоду і є основним складником іміджу, забезпечує зростання довіри до пропонованого об'єкта (у нашій ситуації – ЗВО).

Один із пріоритетних напрямів освітньої діяльності ЗВО України, зокрема медичних, – залучення на навчання міжнародних студентів і відповідно надання їм якісної освіти, оскільки саме ця категорія здобувачів професійних знань в українських вишах забезпечує, по-перше, подальшу активну та систематичну популяризацію українських вишів, по-друге, стимулювання закладів до розроблення нових стратегій експорту освітніх послуг для іноземних студентів, по-третє, збільшення фінансових надходжень як у ЗВО, так і в державу, по-четверте, постійну співпрацю із закордонними університетами, відповідно створення програм обміну студентами, по-п'яте, представлення Укра-

Секція 3 – Імідж і репутація в системі вищої освіти

їни як держави, у якій, незважаючи на поліетнічне середовище, повноцінно взаємодіють усі учасники навчального процесу, зокрема ті, що прагнуть успішно працювати в умовах мультикультурного світу.

Отже, імідж і репутація ЗВО беззаперечно залежать від рівня надання у ньому освітніх послуг, адже саме здобуті знання, сформовані практичні уміння та навички випускників свідчать про готовність закладу конкурувати на світовому ринку праці. Також варто заува-

жити й те, що, окрім вищезазначених складників іміджу ЗВО, важливими залишаються й такі, як роль академії / університету / інституту в суспільстві й науці; рівень професіоналізму науково-педагогічних працівників; репутація керівництва закладу; корпоративна культура; відкритість та інтеграція університету; думка студентів про організацію навчально-виховного процесу в ЗВО; і, найголовніше, затребуваність випускників як на українському, так і на міжнародному ринку праці.

Використані джерела:

1. Словник української мови : в 11-ти т. К. : Наук. думка, 1970–1980. Т. 1–11.

Яна Мельник

РОЛЬ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ В МОЛОДІЖНОМУ ПАРЛАМЕНТІ ПРИ ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ МІСЬКІЙ РАДІ

(науковий керівник – к. філол. н. Світлана Вардеванян)

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Чернівці, Україна

Актуальність дослідження. Із проблемами пасивності молоді, не дієвої комунікації між органами місцевого самоврядування та лідерами молодіжних студентських ініціатив зіштовхувались різні країни Європейського Союзу. Проте їм вдалося через інструмент консультативно-дорадчих органів дати можливість молоді проявляти особистий громадянський потенціал. З цією ж метою для виконання основних напрямів Державної молодіжної політики в Україні за умов децентралізації при органі місцевого самоврядування – Чернівецькій міській раді було створено консультативно-дорадчий орган «Молодіжний парламент».

Мета. Окреслити роль студентського самоврядування у формуванні та діяльності консультативно-дорадчого органу «Молодіжний парламент» при Чернівецькій міській раді. Сформувати напрями діяльності студентських ініціатив у співорганізації з органом місцевого самоврядування, які є основою для реалізації основних засад молодіжної політики.

Основна частина. Молодіжний парламент – це інструмент молодіжного голосу, який лобіює можливості розви-

тку інститутів громадянського суспільства. Це консультативно-дорадчий орган, який створений при Чернівецькій міській раді із представників молоді за трьома квотами, однією з яких є студентське самоврядування, для консультування, розробки та формування молодіжних засад у Чернівцях. Консультативно-дорадчий орган для студентських об'єднань дає можливість:

Брати участь у процесі формування та аналізу рішень Чернівецької міської ради у молодіжній сфері місцевого значення;

Організувати ініціативи студентів на міському рівні: змістовне дозвілля, проведення просвітницьких, громадських, культурно-масових, спортивних заходів із залученням студентського активу закладів вищої освіти міста;

Консолідувати студентське самоврядування з іншими квотами Молодіжного парламенту:

Громадськими організаціями, які розкривають спектр громадської частини для подальшої діяльності та особистісного розвитку молоді;

Учнівським самоврядуванням для проведення профорієнтаційних інтенсивів із залученням майбутніх абітурі-

Секція 3 – Імідж і репутація в системі вищої освіти

ентів до закладу свого представництва.

Висновки. Зважаючи на вищевказані аргументи, робимо висновок, що студентське самоврядування є ключовою основою діяльності Молодіжного парламенту при Чернівецькій міській раді та інших консультативно-дорадчих органів з метою реалізації напрямків Закону України «Про основні засади молодіжної політики». Діяльність у по-

дібних органах дає змогу студентам розвинути особисту громадянську позицію, вміння відстоювати її у просторі різновікових думок молоді. Тому тенденція розвитку Молодіжного парламенту є прогресивною для формування елітарності, лідерських якостей та організаційних здібностей представників органів студентського самоврядування.

Rudan Ksenia, Semenenko Svitlana

PROFESSIONAL CULTURE OF THE EDUCATIONAL SYSTEM AND ITS INFLUENCE OF THE PEDAGOGICAL ASPECT OF THE TEACHER'S PERSONALITY

(Scientific advisor – Semenenko Svitlana)

Bukovinian State Medical University

Chernivtsi, Ukraine

Humanistic pedagogical culture is a fundamental characteristic of the personality, activity and culture of communication of a teacher. In this regard, attestation presupposes the identification of a teacher's appropriate level of pedagogical culture, the essential indicators of which should be considered: a humanistic pedagogical position in relation to children and his ability to be an educator; psychological – pedagogical competence and developed pedagogical thinking; education in the field of the subject of teaching and mastery of pedagogical technologies; experience of creative pedagogical activity; the ability to substantiate one's own pedagogical activity as a system ability to develop an author's educational project [1, p. 545].

Realization of the teacher as a humane, spiritual and creative person, freely chooses the methods of pedagogical activity, their moral climate and innovative processes contribute to a large extent, provides and calls on the leadership of the educational institution by their own

example. Pedagogical culture is an important and complex education, a broad and specific category in its content [2, p. 548; 3, p. 57].

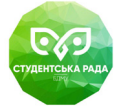
On the basis of pedagogical culture, through knowledge, traditions, experience and innovation, pedagogical professionalism is formed, a high level of development of which is transformed into pedagogical skill. The culture of pedagogical thinking includes: the development of abilities for pedagogical analysis and synthesis, the development of such qualities of thinking as criticality, flexibility, activity, speed, observation, pedagogical memory, creative imagination [4, p. 802; 5, p. 19].

A high degree of pedagogical culture, its manifestation in real life is pedagogical skill, which is a synthesis of developed psychological and pedagogical thinking, professional and pedagogical knowledge, skills, abilities and emotional and volitional means of expressiveness, which, in conjunction with the personality traits of a teacher, allow him to successfully solve various educational tasks.

References

1. Semanchyna V. O. Formuvannya upravlinskoï kultury studentiv vyshchych navchalnykh zakladiv u diïalnosti orhaniv studentskoho samovriaduvannia // *Molodyi vchenyi*. 2017. № 4 (44). P. 545.
2. Morris T. H. Self-directed learning: A fundamental competence in a rapidly changing world // *Int Rev Educ*. 2019. №65 (4). P. 640.
3. Semenenko S., Tymofiychuk I., Slobodian X., Boreyko L. Teaching medical and biological disciplines to students of the faculty of laboratory diagnostics // *Annali d'Italia*. 2020. №10 (3). P. 57.
4. Sawatsky A. P., Ratelle J. T., Bonnes S. L. Faculty support for self-directed learning in internal medicine residency: a qualitative study using grounded theory // *Acad Med*. 2018. №93 (6). P. 948.
5. Boruff J. T., Harrison P. Assessment of knowledge and skills in information literacy instruction for rehabilitation sciences students: a scoping review // *JMLA*. 2018. №106 (1). P. 20.

Олександра ГАРВАСЮК

ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ З ПАТОМОРФОЛОГІЇ

(науковий керівник – д. мед. н., проф., Ігор ДАВИДЕНКО)

Буковинський державний медичний університет,

Чернівці, Україна

Викладання предмета є багатограним процесом і, безсумнівно, повинно крокувати в ногу з часом. Молоде покоління добре володіє сучасною технікою та проводить багато часу в мережі інтернет. Зміна підходу взаємовідносин людей між собою називається сучасним терміном «діджиталізація». Застосування сучасних технологій викладання може допомогти удосконалити процес засвоєння навчального матеріалу з дисциплін, підвищити ефективність та якість навчання сучасного студента.

Традиційно на практичних заняттях з патоморфології для демонстрації зображень застосовуються LED-телевізори, до яких можна підключити флеш-носій з відібраним якісним контентом на кожне практичне заняття. Це дозволяє транслювати різноманітні зображення мікроскопічних препаратів та навчальні відеофільми. В контексті пандемії адаптація процесу навчання навесні 2020 року в онлайн-режим відбулася досить швидко.

Однією з важливих позитивних сторін мультимедійних технологій є можливість збереження музейних препаратів кафедри та змога працювати з макропрепаратами необмежений час. Му-

зей макропрепаратів кафедри патологічної анатомії є неповторним та унікальним за своєю природою і потребує належного до нього ставлення. Із зображеннями або відео макропрепаратів можна працювати як на кафедрі, так і в будь-якому іншому зручному місці, що в свою чергу підвищує рівень підготовки студентів до практичних занять та підсумкових модульних контролів.

За допомогою системи відеоконференції Google Meet окрім демонстрації рисунків, схем та таблиць на екран монітора виводиться тематична підбірка тестових завдань. Робота у Word документі дозволяє виділяти ключові слова кольоровим маркером або підкреслювати різні дистрактори, що допомагає здобувачам освіти краще засвоїти матеріал. Окрім традиційного обґрунтування правильної відповіді, відбувається розбір значення всіх дистракторів логічно та послідовно, відхиляючи всі неправильні варіанти відповідей. Таким чином забезпечується повтор матеріалу з попередніх практичних занять, що так само спрацьовує як ефект накопичування.

Підключення стандартної програми Paint 3D стало невід'ємною частиною

практичного заняття з патоморфології. Програма допомагає схематично зобразити патологічні зміни в клітинах чи розібрати локалізацію того чи іншого патологічного процесу.

Майстерно використані комп'ютерні технології повинні допомогти розвитку творчих здібностей студента, розвива-

ти клінічне мислення та сприяти кращому запам'ятовуванню матеріалу.

Отже, в сучасних реаліях використання сучасних технологій у викладанні патоморфології повинно розширювати можливості традиційного педагогічного процесу.

Використані джерела:

1. Діджиталізація – як інструмент удосконалення бізнес-процесів, їх оптимізація. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=ecmebi_2018_1_7

2. Діджиталізація, як конкурентна перевага підприємств URL: <http://journals.dut.edu.ua/index.php/emb/article/view/2215>

Herman Oleksiy, Yeremenchuk Inga

DIGITAL TECHNOLOGIES IN THE MODERN EDUCATIONAL PROCESS

(supervisor – Yeremenchuk Inga)
Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

Digital is an international scientific and technical concept that encourages technology and, to a certain extent, a creative activity, which has become quite popular in our time. Since the 2010s, digital devices have been introduced into the educational process: projectors, smart boards, interactive panels for curricula, an electronic diary, digital books, electronic laboratories, 3D printers [1].

«Digital» competence is recognized by the EU as one of the 8 defining competencies for a full life and work. To date, Ukraine has not created a clear systemic vision and strategy for the «digitalization» of education. «Digital» technologies should be a priority in the draft law «On Education». As a result of the digital revolution, a whole range of new technological learning formats has emerged in the last 25 years, from stand-alone electronic modules to «hybrid» learning. In our opinion, the most effective mechanism of modern pedagogical interaction is the model of «hybrid» learning, which combines the best experience of traditional learning and the latest interactive interaction on the Internet. This is a system that works in constant correlation and forms a single

whole. A hybrid is a combination of new IT technology to form a new approach, taking into account the most effective possibilities of the old technology.

Implementation in educational processes using digital devices will allow for continuous learning, monitoring the dynamics of qualitative and quantitative results of the academic performance of applicants for higher education to form and adapt curricula and educational programs, taking into account the strong and weak personal and professional characteristics of each student. One of the modern learning platforms used to provide quality learning is the Osmosis learning platform [2]. The platform was created by physicians and has revolutionized the teaching of medical students by maximizing the quality of learning outcomes and retention of knowledge in memory for a long time. Osmosis uses the tools of the concept of visual learning such as evidence-based questions, flashcards, videos, images associated with the so-called memory anchors, adaptive repetition at specified time intervals, collaborative learning, which makes learning personalized and interesting [2].

Therefore, for the further development of e-education in Ukraine, it is necessary to improve the regulatory and legislative framework in the field of digitalization of education, improve the hardware and software of educational institutions. The possibilities of using digital technologies

in education are quite wide. Using various Internet sources, audio and video materials, distance technologies, you can not only make learning more interesting, modern but also achieve greater learning outcomes.

References

1. Lynch M. 20 Top Virtual Reality Apps that are Changing Education: [Електронний ресурс]. March 11, 2017. – Режим доступу: <https://www.thetecheducate.org/20-top-virtual-reality-apps-that-are-changingeducation/>.
2. Osmosis Adaptive Learning Tool for Medical School: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://virtuallyinspired.org/portfolio/osmosis/>.

Дар'я СКИБА

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ, ЯК НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ КРИЗЬ ПАРАДИГМУ САМОВРЯДУВАННЯ СТУДЕНТІВ

(науковий керівник – викл. Юлія ЛЕВІНА)

Херсонський державний університет,

Херсон, Україна

Самоврядування – це різновид відстоювання своїх прав та реалізації функцій управління закладу вищої освіти на студентському рівні. Цифрова трансформація є невід'ємною складовою освітнього процесу здобувачів вищів, тому процеси глобалізації та діджиталізації є основними чинниками трансформації навчання.

Діджиталізація – відносно нове поняття, що означає обробку та оцифрування будь-якої інформації. В свою чергу введення діджитал-технологій – це новий рівень у здобутті знань, який надає змогу студентам відпрацьовувати свої навички та навчатись чомусь новому без допомоги викладача. Практика показує, що постійне використання діджитал-технологій на факультеті медицини Херсонського державного університету збільшує відсоток здобувачів, які краще засвоюють матеріал, адже це відбувається через те, що навчання стає більш детальним та цікавим. Для студента-медика відпрацювання своїх навичок є одним із найважливіших вмінь.

Метою впровадження в навчальний процес новітньої цифрової техніки є:

набуття студентами досвіду самостійної дослідницької роботи, розвиток їхніх інтелектуальних здібностей, творчого потенціалу, формування активної, творчої особистості, а в майбутньому обізнаної, висококваліфікованої медичної спільноти.

Завдяки роботі з інтерактивним анатомічним столом Briolight (Україна), у Херсонському державному університеті (ХДУ) у майбутніх лікарів формуються як загальні, так і спеціальні (фахові) компетентності. Працюючи з інноваційними технологіями, здобувачі вищої освіти другого (магістерського) рівня спеціальності 222 Медицина мають змогу відпрацьовувати практичні навички та самостійно якісно готуватись до практичних занять. Праця з AR, або додатковою реальністю, є однією з різновидів віртуальної реальності (VR), що допомагає опанувати дисципліни анатомії людини та гістології. Застосування AR-технологій на практичних заняттях у ХДУ широко використовується у практиці студентів-медиків.

Здобувач освіти у Херсонському державному університеті отримує можливість підвищити рівень своїх знань, не

створюючи небезпечних ситуацій для себе та інших під час пандемії, яка на сьогодні прогресує. Перспективною галуззю модернізованих технологій є діагностування різноманітних захворювань, що створить можливість студентам-медикам та лікарям підвищити рівень своїх знань та кваліфікацію.

Висновок. Студентське самоврядування та цифрова трансформація Херсонського державного університету є

двома складовими цілісного поняття якісного засвоєння навчального матеріалу. Завдяки цьому вже закладено фундамент гарної репутації закладу освіти. Діджиталізація набуває все більшої популярності серед студентів усіх факультетів, тому розвиток у векторі навчання з діджитал є актуальним та необхідним у подальшому опрацюванні.

Використані джерела:

1. Шахман Н. В., Мітйай М. В., Лисенко Є. М. Необхідність інноваційних нововведень у здобутті медичної освіти.
2. Оцифрування [Електронний ресурс]: Вікіпедія. Вільна енциклопедія. -URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9E%D1%86%D0%B8%D1%84%D1%80%D0%BE%D0%B2%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F>
3. Студентське самоврядування [Електронний ресурс]. -URL: <https://mdpu.org.ua/studentu/studentske-samovryaduvannya/>
4. Намиот Е. Д. Дополненная реальность в медицине // International Journal of Open Information Technologies. ISSN: 2307-8162 vol. 7, no.11, 2019.

Bubriak Khrystyna, Lukan Yuliana

3D VISUALIZATION IN TRAINING OF HEALTH PROFESSIONAL

(supervisor – teacher Lukan Yuliana)

Professional College of Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

Department of Medical and Pharmaceutical Chemistry

Medical and pharmaceutical education should provide high-quality training for students, as the quality of medical care provided to the population depends on the level of this training. The modern development of medical science and practise necessitates adjustments in the training and retraining of health professionals with the approach of their education to international standards.

Currently, interactive forms of learning using digital technologies are being actively implemented in the educational process. A good example of the use of digital technology is the 3D visualization of objects, which aims to obtain high-quality 3D images of a particular object. Medical 3D visualization is the creation of a visual representation of the internal structures of the body for clinical analysis and medical intervention, as well as a visual representation of the functions of various organs, tissues and even cells and their pathologies.

Virtual reality (VR) allows you to visualize data moreover, it can be used to create new methods and ways of

research. The possibility to obtain maximum accuracy and clarity is vital, both for diagnostic imaging and for medical procedures based on visualization.

The technology of 3D visualization of drugs allows implementing the principle of individual selection of components and dosage depending on the needs of the patient. Nowadays, the creation of easily soluble dispersible medicaments and oromucosal medicaments due to 3D visualization is relevant. Also, 3D printing of medicaments is in demand in the production of orphan medicaments.

The use of this technology will significantly increase the percentage of information assimilation. This type of training is focused, unlike traditional, not only on the acquisition of knowledge but also on the understanding, application, analysis and evaluation of information.

Therefore, the quality of education needs to be improved through effective organization and informatization of the educational process, the introduction of advanced scientific developments in teaching practice, such as 3D visualization.

References:

1. Liimatainen K., Latonen L., Valkonen M. et al. Virtual reality for 3D histology: multi-scale visualization of organs with interactive feature exploration. *BMC Cancer*. 2021; 21(1): 1133.
2. Lin C., Gao J., Zheng H., Zhao J. et al. Three-Dimensional Visualization Technology Used in Pancreatic Surgery: a Valuable Tool for Surgical Trainees. *J Gastrointest Surg*. 2020; 24(4): 866-73.
3. Федосова О. А., Соколина Е. Н. О значении визуализации учебной информации // *Проблемы педагогики*. 2018; 3(35): 132-5.
4. Рожко М. М., Ерстенюк А. М., Капечук В. В. та ін. Компетентнісний підхід у підготовці студентів-медиків // *Медична освіта*. 2016; 2: 102-7.
5. Корда М. М., Шульгай А. Г., Гудима А. А., Запорожан С. Й. Розвиток практично-орієнтованого та симуляційного навчання в Тернопільському державному медичному університеті імені І. Я. Горбачевського // *Медична освіта*. 2016; №2: 54-8.

Лілія МИРОНЮК

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ В ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОМУ ПРОЦЕСІ ДІЯЛЬНОСТІ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ В УКРАЇНІ

(науковий керівник – канд.екон.н., проф. Володимир ШВЕЦЬ)

Львівський національний університет імені Івана Франка,
Львів, Україна

В епоху затяжної пандемії здоров'я населення країни все частіше постає найважливішим чинником розвитку суспільства і ефективного державного управління. Система охорони здоров'я у період пандемії, як показав COVID-19, проходить тестування на свою ефективність. Особливо це стосується обліково-аналітичного забезпечення діяльності сімейної медицини, яка віднедавна впроваджується в Україні. Для покращення рівня здоров'я населення необхідно якісно організувати обліково-аналітичну роботу в медичних установах. Суттєво зросла завантаженість лікарів, адже до них у першу чергу звертаються пацієнти з підозрою на COVID-19. Тут і постає важливість організації обліково-аналітичного процесу в закладах охорони здоров'я. Це насамперед вища ефективність, що значною мірою пов'язано з питанням діджиталізації обліково-аналітичної роботи. Саме тому порушена проблематика є актуальною темою досліджень. В аналізованих наукових дослідженнях та статтях [1-4] автори наголошували на тому, що питанням обліку та документообігу в сімейній медицині не приділяли достатньо уваги, стверджували

про відсутність у держави підходу до розробки сучасної моделі системи охорони здоров'я. Сьогодні ситуація змінилася, адже медична реформа поклала в основу медицини первинну ланку системи, яка базується на інституті «сімейного лікаря», дала змогу змінити принципи фінансування лікарні. Відповідно до Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» [6], обсяг коштів Державного бюджету України, що спрямовуються на реалізацію програми медичних гарантій, щорічно визначається Законом України про Державний бюджет України. Для визначення шляхів ефективності функціонування установ охорони здоров'я, зокрема в умовах обмеженого бюджету країни і громадян, виникає потреба в організації обліку медичних послуг. Однак облік медичних послуг має особливості, які потрібно враховувати під час його автоматизації. Станом на листопад 2021 року 78% українців [5], що складає понад 32 мільйони осіб, уклали декларацію з лікарями. А з 1.04.2020 р. в Україні запрацювала Програма медичних гарантій, яка включає шість видів надання допомоги та програму відшкодування ліків «До-

ступні ліки».

Діджиталізація медицини спрямована на полегшення процесу отримання медичних послуг населенням та спрощення «паперової» роботи лікарів. У 2020 р. в електронній системі охорони здоров'я лікарю первинної медицини доступна електронна медична карта для кожного з пацієнтів, з яким підписана декларація. Для удосконалення медичної сфери є потреба діджиталізації обліково-аналітичного процесу, зокрема інформації про витрати часу роботи лікарів. Облік витрат робочого часу медичного персоналу може відбуватися як у загальному, так і в детальному вигляді (діджиталізація це дозволяє). У загальному вигляді визначається та обліковується час таких робіт, як прийом хворих у кабінеті, обробка документації, робота з пацієнтами по телефону чи онлайн. Зібрані дані про витрати часу

на різні види робіт можна за методом бухгалтерського обліку (в електронній системі) робити висновки про бюджет на місяць (тиждень, день), про витрати часу конкретного працівника, ефективність виконаної роботи. Час особливо важливий для тих, хто лікує та рятує людей, тому постає потреба в обліку лікарських робочих годин. Він повинен проводитися комп'ютеризовано, бо медицина вже стала на цей шлях.

Отже, в наш час облік за умов діджиталізації має пріоритет, особливо в сімейній медицині, адже це швидкість створення, передачі, підпису документації та видачі направлень, результатів дослідження і попереднього запису на процедури, що вимагає від фахівців умілого використання комп'ютерних технологій та обліково-аналітичних програм.

Використані джерела:

1. Швець В. Є., Рура І. В. Проблеми визначення собівартості послуг сімейної медицини // Науковий журнал «Проблеми економіки». Харків, 2012. С. 3-6.
2. Швець В. Є. Українська парадигма обліку, аналізу і контролю в умовах надзвичайних ситуацій // Сучасний стан та перспективи розвитку обліку, аналізу, аудиту, звітності і оподаткування в умовах євроінтеграції: тези доповідей II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Ужгород, 16 квітня 2020 р.). Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2020. С. 116-119.
3. Гончарук С. М., Приймак С. В., Даниляк Л. Я. Сучасний стан і проблеми фінансування установ охорони здоров'я в Україні // Міжнародний науковий економічний журнал «Бізнес Інформ». Харків, 2016. С. 190-194.
4. Рура І. В. Особливості організації і методики обліку медичних послуг у бюджетних установах // Наукові записки [Національного університету «Ост-

Секція 4 – Застосування діджитал-технологій у формуванні професійних

розька академія»]. Економіка. 2013. Вип. 22. С. 123-127.

5. 78% українців уклали декларацію із сімейними лікарями – МОЗ: Українська правда [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://life.pravda.com.ua/health/2021/11/10/246428/> (Дата звернення: 03.02.2022).

6. Закон України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення», редакція від 12.01.2022. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2168-19/ed20220112#Text> (Дата звернення: 03.02.2022).

Dave Vedant Manojkumar, Kushniryk Olha

FORMATION OF LEARNERS' PROFESSIONAL COMPETENCE WITH DIGITAL TECHNOLOGIES

(scientific advisor – PhD Kushniryk O. V.)

Bukovinian State Medical University,

Chernivtsi, Ukraine

Digital technology is that the way forward for learning. Gradually it's been started using in study. Examples are electronic tools, systems, devices and software that generate, store and process data. One among the largest benefits of digital learning is that it allows teachers to supply their learning plans or curriculum to the individual student. Together with this, internet is additionally expanding every single day, so we can gather more information in less time.

The urgent task today is that to explore for new, development and active use of innovative elements within the teaching of medicine, mathematics, engineering, science, etc. which can help the scholars through the utilization of recent digital technologies (e.g. Adaptive technologies, Critical reflective learning, Deep and Micro learning, personalized learning, etc.). It's with the assistance of innovative methods, MOODLE and its new features like videos of any particular topic of any subject are just awesome and also students can analyze the results and work on weak topics.

Nowadays, there is a new technology called AI (Artificial intelligence) performing a superb job within the every aspect of science. AI can help students learn better and faster. For instance, students can find answers to their most ordinarily asked questions within some seconds through support automation and conversational intelligence. Not only this may save teachers time, but it also helps students spend less time on tracking answers or looking forward to a response to their questions.

Digital technology has made doctors consulting faster than compared to past. Many apps are made, so patients can consult online in some cases. It's been beneficial, specially in times of this pandemic. Even the meds may be supplied in an hour to your step. This has been useful for the elderly, those that find difficulty in walking.

In education, augmented reality is employed for a good range of application. Teachers use AI platforms and build educational material. Through this glorious technology, students can imagine things and understand the subject deeply, and it will be memorized

Секція 4 – Застосування діджитал-технологій у формуванні професійних

for an extended period of your time. It enhances students' experience of learning.

Technology also helps teachers in making media in the educational process, so students can attract the need to find out. By technology, teachers can create

media that enable them to use the images on the net. The content is presented through videos or stories on YouTube. Additionally, this may also make students more active in learning activities.

Rudan Ksenia, Semenenko Svitlana

APPLICATION OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN THE HIGHER EDUCATION SYSTEM AND THEIR INFLUENCE ON STUDENT TRAINING

Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

Information technology is most often understood as computer technology. Information technology deals with the use of computers and software for storing, transforming, protecting, processing, transmitting and receiving information. Information technologies in education include: intelligent training systems; training programs; multimedia; distributed databases. Information technology is the development of informatization of society and all life in the country [1, p. 1161]. The use of a computer in the classroom creates a favorable environment, promotes the development of a high level of development in students, enhances the motives of learning, develops individual characteristics of students, increases activity, initiative, emotionality, ensures the intellectual development of students [2, p. 1302].

The greatest effect is provided by the development of training programs

for the lecture courses given. Multimedia in the educational process represents the development of programmed learning technologies with an emphasis on the external illustrative and visual side [3, p. 216].

Another way of developing research in the field of artificial intelligence is the creation of distributed systems that connect two or more computers for the purpose of cooperation or competition among students [4, p. 110; 4, p. 99].

A multimedia presentation is a collection of oral speech and visual accompaniment that acts and acts as one indivisible whole. When preparing a multimedia presentation, you must first of all remember that it has a strictly organized structure: main part and conclusion. On the slides, the factual is placed, which contributes to a more complete perception and understanding of the message conveyed to the audience.

References

1. Sharov S., Filatova O., Sharova T. The Development of an Online Platform

for Studying Ukrainian Literature // TEM Journal. 2020. Vol. 9. №3. P. 1171.

2. Loginova A. V. Smeshannoe obuchenie: prichiny nezhelaniya prepodavatelye ispolzovat sovremennyye tehnologii v obrazovatelnom protsesse [Tekst] // Molodoy ucheniy. 2015. №11. P. 1401.

3. Strokan O. V., Miroshnychenko M. Iu. Vykorystannia multymediinykh tekhnolohii v systemi dystantsiinoho navchannia // Mizhnarodna naukovopraktychna internet-konferentsiia «Rozvytok suchasnoi nauky ta osvity: realii, problemy yakosti, innovatsii». TDATU, 27-29 travnia 2020. P. 218.

4. Malkina V., Kiurchev S., Osadchyi V., Strokan O. The formation of orthogonal balanced experiment designs based on special block matrix operations on the example of the mathematical modeling of the pneumatic gravity seed separator. Modern Development Paths of Agricultural Production: Trends and Innovations // Tavria State Agrotechnological University. 2019. P. 114.

5. Lubko D., Sharov S., Strokan O. Software development for the security of TCP-connections. Modern Development Paths of Agricultural Production: Trends and Innovations // Tavria State Agrotechnological University. 2019. P. 106.

Орина БАРТКО, Марина ТИМОФІЄВА

ВПЛИВ ВНУТРІШНЬООСОБИСТІСНОГО КОНФЛІКТУ НА СТАН ЗДОРОВ'Я ТА ПРАЦЕЗДАТНІСТЬ СТУДЕНТА-МЕДИКА

Буковинський державний медичний університет
м. Чернівці, Україна

(науковий керівник – к. психол. н., доц. Марина ТИМОФІЄВА)

Актуальність теми дослідження. Медицина прогресивно розвивається у наш час нових технологій і відкриттів, що дивують людство. Вибір спеціальності та навчання у медичному університеті важливий для молоді людини, оскільки пов'язаний із процесом професійного становлення (особистісного зокрема), вступом у систему нових соціальних відносин, адаптації до нового середовища та умов навчання в ньому, професійної ідентичності, мотивації, сенсу життя тощо. Часто у молоді виникає внутрішньоособистісний конфлікт щодо правильності вибору фаху та розвитку професійної компетентності, і це є вагомою причиною для втрати мотивації, працездатності та розвитку психосоматичних захворювань.

Мета дослідження – провести теоретико-методологічний аналіз проблеми виникнення внутрішньоособистісного конфлікту (ВОК) у студентів-медиків, виявлення деструктивних причин ВОК.

Вивченням даного виду конфлікту займалися: К. Роджерс, К. Хорні, А. Маслоу, В. Франкл, Ф. Василюк. Зигмунд Фрейд стверджував: «Людина конфліктна по своїй природі. У ній від природи борються два протилежних інстинк-

ти, які визначають її поведінку. Внутрішньоособистісний конфлікт є наслідком вічної боротьби між еросом і танатосом».

Обґрунтування поняття ВОК як чинника деструктивних форм поведінки юнаків висвітлює О. Чала; Ф. Василюк (психологія переживання: аналіз подолання критичних ситуацій); Т. Гущина (ВОК як фактор соціалізації студентської молоді).

Студентський вік припадає на період юності. На основі зовсім нової соціальної мотивації розвитку відбуваються суттєві зміни у співвідношенні провідних мотиваційних тенденцій. Передусім це виявляється в упорядкуванні, інтегруванні системи потреб і світогляду, який активно формується у цю пору [4].

У здобувачів освіти рідкими є невмотивований ризик, невміння передбачити наслідки своїх вчинків, бажання відкласти виконання завдань на останній момент, вміння планувати свій час (прокрастинація), який проявляється у вигляді стресу, нереалізованості життєво значущих для особистості цілей.

Внутрішньоособистісний конфлікт може породжуватися різними причина-

ми: слабкістю характеру; несформованістю ціннісної ієрархії людини; відсутністю внутрішньої мотивації при виборі професії (несамостійний вибір професії); високим рівнем вимогливості до себе (синдром відмінника); прагненням до постійного переосмислення прийнятих рішень (підвищений рівень тривожності) [3].

З останніх робіт Т. Єльчанінової щодо внутрішньоособистісного конфлікту студента-психолога можна зрозуміти, що конфлікт який розвивається всередині особистості негативно, навіть паталогічно, впливає на здоров'я, працездатність та емоційний стан студентів (у вигляді панічних атак, неврозів, спроб суїциду). В осіб з глибокими невротичними внутрішніми конфліктами підвищена самотність та рівень тривожності, сенситивність, знижена спонтанність, наявні пасивна та активна форми агресії. У студентів часто зустрічаються асо-

ціативні страхи, відчуття провини, знижена цілеспрямованість і саморегуляція (контроль поведінки), характерне відчуття образи, приниження, відчуття зради [1].

Отже, часто внутрішньоособистісний конфлікт можна не помітити, і сама особистість часто не усвідомлює масштаб проблеми та сам конфлікт, який вирує в середині людини. Часто особистість приховує свою проблему, одягаючи маску байдужості, веселості чи агресії, використовуючи емоції як захист від недоречних питань, засудження, знецінення власних емоцій та почуттів.

Перспектива дослідження: емпірично дослідити види та шляхи подолання ВОК у студентів-медиків. Психологічна корекція ВОК, на наш погляд, повинна включати комплекс різних заходів, зокрема і розробку тренінгу «Тренінг регуляції внутрішньоособистісного конфлікту».

Використані джерела:

1. Єльчанінова Т.М. Внутрішньоособистісний конфлікт як фактор становлення особистості студентів. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Психологічні науки. 2018. Вип. 3. Том 2. С. 42-47.
2. Красильников И. А. Личностные состояния при переживании субъектом ценностной конфликтности. Известия Саратовского университета. Новая серия. Серия: Философия. Психология. Педагогика. Саратов. 2012. Т.12. № 1. С. 54-57.
3. Тимофієва М. П. Борисюк А.С., Павлюк О.І., Міхеев А.О. Причини виникнення та особливості перебігу внутрішньоособистісного конфлікту у студентів-медиків. Актуальні проблеми психології: Збірник наукових праць Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України. Том XIV: Методологія і теорія психології. – Випуск 1. Київ, Ніжин. Видавництво «ПП Лисенко М.М.». 2018. С. 54-66.
4. Zeer, E. F. (2003) Psihologiya professii [Psychology of professions]. М. 336 p.

Олена БОВТ

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

(науковий керівник – ст. викл. Альона ЄРОХОВА)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Соціальні, політичні та економічні зміни змушують суспільство оновлювати професійні вимоги до людини. Розвиток особистості, становлення людини як професіонала своєї справи формується зі студентської лави. Когнітивний аспект свідомості людини дає поштовх студентству до мотивованої активності, самодисципліни, самоконтролю та актуальності в певній сфері діяльності. Прогресивні зміни сучасності забезпечують потребу у саморозвитку, самоствердженню, самовдосконаленню, і створює перспективи професійного становлення (індивідуальні якості та властивості, потреби та генетичні передумови, система орієнтувань у професійних альтернативах, самоактуалізація). Професійне становлення охоплює доволі тривалу частину людського життя: 30-40 років, впродовж цього часу змінюються інтереси, перебудова структури особистості, соціальна зацікавленість.

Існують розроблені основні стадії розвитку людини як суб'єкта праці, які зазначають:

«Оптанта» – це стадія підготовки

до праці, життя, усвідомлення та відповідальний вибір свого життєвого шляху і професії, людина, що перебуває у стані професійного самовизначення. Можемо сказати, що саме цей термін як найкраще підходить для опису студента, майбутнього медичного працівника і не тільки.

«Інтернал» – наступна вагома стадія, що характеризує входження в професію як повноцінного колеги, здатного до стабільної праці, усвідомлення своїх дій.

«Наставник» – найвища стадія, яку усі прагнуть досягти, що характеризує найкращий рівень роботи, взрець, тобто чудовий фахівець своєї галузі.

Усе те, чого ми так прагнемо досягти, певною мірою залежить від нас самих. Якщо узагальнити усе вищесказане, то до соціально-психологічних ознак формування майбутнього фахівця належать:

трудове виховання та навчання;
професійна орієнтація (яка спрямована на власні уподобання);

професійний вибір, підготовка та адаптація до виявлення критичних

Секція 5 – Соціально-психологічні особливості формування майбутнього фахівця

факторів та кризових періодів;
професійна діяльність, позиція,
самодисципліна;

професійна самореалізація та актуальність у певній сфері праці й соціумі.

Отже для людини, яка нещодавно отримала диплом та тільки вливається у професійний колектив, має бути

не лише відчуття власного «Я», а й вміння дослухатись до думок колег, вміння досягати власних високих результатів без утиску прав інших людей, аналізувати власну працю та робити висновки своїх результатів. І найголовніше – рухатися завжди вперед!

Марина ГАВРИЛЮК

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

(науковий керівник – доц. Ніна ЗОРІЙ)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

XXI століття – пора шаленого ритму, коли немає часу на відпочинок, сніданок чи вечерю. Кожен з нас хоча б раз відчував це на собі. Такий темп дуже часто провокує людину до понаднормової роботи, аби встигнути зробити всі справи до «дедлайну», як кажуть, «на вчора». І далеко не кожен, беручи відповідальність на себе, розуміє, що будь-яка дія й вибір має свої наслідки в майбутньому.

Нам з дитинства не до кінця було зрозуміло, як організуватися так, щоб потім не доробляти вночі роботу, яку планували виконати вдень, бо інша справа зайняла надто багато часу. В навчальній програмі шкіл чи університетів цілеспрямованої дисципліни самоменеджменту не вводилось. Учням та студентам зазвичай дають лише певний обсяг матеріалу, який необхідно виконати вчасно, а весь тягар ознайомлення з таким важливим вмінням передали на плечі батьків та сумлінних вчителів, які не факт що самі володіли потрібними навичками.

Сьогодні часто можна зустріти апатичних, без блиску в очах перехожих, які йдуть у своєму напрямку, не помічаючи нічого навколо. Найімовірніше

це ті, що піддалися спокусі зробити все і зразу, але не зуміли зберегти необхідний баланс праці й відпочинку.

Власне, професійне вигорання – це виснаження емоційних, фізичних та розумових ресурсів людини. Воно не проявляється відразу, а наростає день за днем з нібито дрібничок. З опитаних людей, що переживали такий стан, найчастішими причинами були: неналежне забезпечення умов праці, фінансова невмотивованість, надмірне розумове навантаження чи банально недосип і/або неповноцінне харчування. Всі, хто зміг впоратись із цим, казали, що першими ознаками були: поступове пригнічення позитивних емоцій і наростання тривоги разом з мимовільними проявами агресії. Згодом уже із вкрай помітним проявом відсутності почуттів, таких як: спотворення уявлень про цінності життя, байдуже ставлення до всього, навіть до себе. Важливо, що насамперед близькі люди почали звертати увагу на погіршення емоційного стану, і, на думку опитаних, саме найближче оточення допомогло вийти із стану вища моральної перевтоми.

Потрібно чітко усвідомлювати, що ми самі керуємо власними почуттями

Секція 5 – Соціально-психологічні особливості формування майбутнього фахівця

та відчуттями, і багато що залежить від нас. Наразі є широкий простір для пошуку інформації, що дасть змогу вберегти себе від такої загрози й допоможе навчитися правильно планувати режим праці та відпочинку. А для того, щоб не відчувати професійної деформації, необхідно пам'ятати власні мотиви ви-

бору професії, постійно сканувати свій стан та вловлювати будь-які прояви стресу, вчасно давати собі можливість відпочити, побути на самоті і відновити ресурсність організму. Як каже народна мудрість: «Попереджений – значить озброєний». Бережіть себе та не забувайте про власну значимість!

Мирослава ГОЛОВКА

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ПІДХОДІВ ЩОДО КОМУНІКАТИВНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ

(науковий керівник – доц. Ніна ЗОРІЙ)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Підготовка молоді до працевлаштування є однією із найактуальніших проблем сучасної освіти. Зокрема, важливою для суспільства залишається підготовка медичних працівників, серед них – лікарів. Майбутні фахівці медичної галузі мають бути підготовлені до роботи як із суто професійного боку, так і в плані особистісного зростання. Професійна підготовка студентів, майбутніх лікарів передбачає також формування здатності знаходити оптимальні рішення й володіти навичками самоосвіти та самовиховання. Процес становлення студента, майбутнього лікаря залежить від цілісної системи їх підготовки у закладах вищої освіти. Комунікативна толерантність є однією із найнеобхідніших рис лікаря, розуміння різноманітних станів пацієнта є запорукою безконфліктності та адекватності процесу лікування.

Комунікативна готовність медичного працівника базується на знаннях, здатності орієнтуватися в ситуаціях професійного спілкування, розумінні мотивів поведінки та психологічних особливостей спілкування. Для ліка-

рів усіх спеціальностей є дуже важливою проблема діалогу та співробітництва лікаря й хворого, тому без комунікативної готовності практично неможливе становлення справжнього фахівця.

Проаналізувавши наукові джерела, можна виділити кілька моделей спілкування медичного працівника і пацієнта: інформаційна, інтерпретаційна, консультативна і патерналістська. На сьогодні, з точки зору деонтології, найпоширенішою є патерналістська модель (лікар виступає у ролі опікуна). Досвідчений лікар знає, як лікувати пацієнта, проте, оскільки ми живемо у 21 столітті, вільний доступ до інформаційних джерел стимулює хворих до первинної консультації у мережі інтернет, через що часто виникають такі ситуації, коли пацієнти починають сперечатись з лікарем-фахівцем чи детально розпитувати про свій стан. У такій ситуації лікарю важливо сформувати відповідні комунікативні якості, для того щоб побудувати довірливі стосунки з пацієнтом, що ґрунтуються на підтримці, розумінні та повазі.

Отже, комунікативна готовність майбутнього медичного фахівця повинна включати наступні якості: емоційна лабільність, здатність до самоконтролю, емпатійність, уміння правильно донести інформацію до пацієнта, бути впевненим у своїх силах, відкритим і щирим до людей.

Використані джерела:

1. Вітенко І. С. Психологічні основи підготовки медичних кадрів / Вітенко І. С. Х.: Основа, 1995. 158 с.
2. Поплавська С. Д. Формування готовності студентів медичних коледжів до комунікативної взаємодії у професійній діяльності: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Світлана Дмитрівна Поплавська. Житомир, 2009. 22 с.
3. Психологічні особливості процесу і структури учіння студентів-медиків / М. М. Філоненко // Психологія і особистість. 2015. № 1. С. 186-198.
4. Неловкіна-Берналь О. А. Педагогічні умови формування професійної спрямованості студентів медичних спеціальностей // Вісник ЛНУ ім. Тараса Шевченка. 2010. Ч. 1. № 10 (197). С. 12-21.

Вероніка ГРОДСЬКА

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ

(науковий керівник – к. мед. н., доцент Аліна ЗАВОЛОВИЧ)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Актуальність теми. Психологічне формування майбутнього лікаря – це відповідальний процес між виникненням та розв'язанням конфліктів, саморозвитку та активної трансформації особистості. Кожен зі студентів у процесі надбання майбутньої професії вступає в суперечку між зовнішніми та внутрішніми чинниками. До зовнішніх факторів, що сприяють професійному розвитку, вчені відносять соціально-економічні умови, технологію та зміст виконання діяльності, системи, що стимулюють розвиток особистості. Індивідуальний характер, мотивація вибору професії, наполегливість у навчанні, креативність та особливий підхід до розв'язання питань, усвідомлення своєї важливості у обраній сфері – внутрішні чинники, які впливають на особистість майбутнього фахівця. Тому доцільно вважати, що тема нашого дослідження є актуальною.

Мета. Теоретично обґрунтувати та дослідити психологічну та соціальну готовність майбутніх лікарів до професійного самовдосконалення та особистісного формування.

Методи дослідження. Серед теоретичних методів виокремимо: аналіз, порівняння та узагальнення соціологічної, психологічної і медичної літератури. В експериментальному дослідженні взяли участь 428 студентів Національного медичного університету імені О. О. Богомольця різних спеціальностей, таких як: «Медицина», «Фармація», «Педіатрія», «Медична психологія». Всього для дослідження було відібрано 129 студентів-першкурсників, з яких 67 осіб (23 чоловіки та 44 жінки) склали базову вибірку якісно та кількісно, склад контрольної групи включав 62 особи (41 жінка та 21 чоловік). Студентам-медикам пропонували заповнення чотирьох анкет та опитувальники з бланками відповідей, які містили в собі питання про психологічні аспекти формування особистості майбутнього лікаря.

Результати: Згідно з аналізом згаданого експерименту та наукової літератури (97%) майбутніх спеціалістів медичної сфери, вважають, що емоції та соціально-психологічна компетентність – це одна із найважливі-

ших факторів, які впливають на професійну діяльність майбутнього лікаря. Також варто зазначити, що респонденти виділили й такі якості, які мали б бути притаманні для лікарів: професіоналізм (72,1%), пристрасть до роботи (39,2%), врахування емоційного стану пацієнта (26,8%), стійкість характеру (19,3%), співчуття (17,4%). Підкреслили такі негативні риси характеру лікаря, як невміння чітко діагностувати хворобу (69,5%), неуважність (41,7%), необ'єктивність (37,9%), ненадійність (19,4%) і дратівливість (4,6%).

Висновок. На основі теоретичних та експериментальних досліджень варто зробити висновок, що кожен лікар повинен поставити правильний діагноз, опрацювати план лікування, врахувати всі деталі історії хвороби та психологічні особливості своїх пацієнтів, приділяти особливу увагу відновлювальним та профілактичним заходам. Майбутні спеціалісти повинні гарантувати медичну таємницю, проявляти уважність, чуйне ставлення до пацієнтів та професіоналізм.

Валерія ДУБРАВСЬКА, Алла ТКАЧ

МОВЛЕННЄВА КОМУНІКАЦІЯ ПРАЦІВНИКА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ГАЛУЗІ

(науковий керівник – к. філол. н., доц. Алла ТКАЧ)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Елементарним і, безперечно, фундаментальним складником культури спілкування будь-якого фахівця є мовленнєвий етикет. Кожна розмова супроводжується формулами вітання, прохання, вибачення, відмови, згоди та ін. Розумне використання таких формул у професійному спілкуванні формує кодекс добропристойності, який виражається у ввічливості, делікатності, уважності, тактовності співрозмовників, налагоджує комунікацію між ними. Не винятком є фахове мовлення фармацевтичного працівника. Професія фармацевта належить до типу «людина – людина» і передбачає словесне порозуміння зі споживачами та колегами, обов'язкове знання мовних норм і практичне застосування мовленнєвих навичок. Основну для аналізу інформацію фармацевт отримує саме у спілкуванні з клієнтами. Точність і вичерпність отриманих даних безпосередньо залежать від кваліфікації працівника та його вміння вести діалог.

Оскільки культура мовлення репрезентована комунікативними ознаками, як ось: точністю, правильністю, доречністю, логічністю, чистотою, виразністю, багатством, різноманітністю, то фарма-

цевтичний працівник повинен уміти застосовувати їх у професійній комунікації. Пам'ятаймо, що в аптеку приходять споживачі без медичної і фармацевтичної освіти, проте фахівець має отримати від них максимум інформації для надання повної й кваліфікованої допомоги. Тому основним у роботі фармацевта є вміння озвучити низку запитань клієнтові. І тут необхідні знання не тільки з морфології та синтаксису, а й основи красномовства. Варто передбачити, чи буде бесіда зрозумілою для співрозмовника, дібрати найбільш доречні мовні засоби, дотримуватись точності висловлювання для отримання вичерпної відповіді, не зловживати медичною термінологією тощо.

Аптечна справа й фармацевтична діяльність тісно пов'язані з явищем «відповідального самолікування», що полягає у самостійному визначенні людиною симптому і способу (методу) її лікування. Та все ж видати лікарський препарат хворому має саме фармацевт, здійснивши фармацевтичну опіку (пояснити спосіб і умови застосування засобу, його дозування, протипоказання, умови зберігання та ін.). Аптека повинен проконсультувати відвідувача

щодо прийому ліків; для цього необхідно грамотно використовувати відповідні мовні засоби, дотримуватись літературної мови, викладати інформацію послідовно й логічно. Якщо ж визначений симптом є проявом можливого серйозного захворювання і потребує лікувального процесу у медичному закладі, саме фармацевт має поінформувати людину про небезпеку здоров'ю і рекомендувати їй лікарську консультацію. Тут важливо ґречно добирати вирази, щоб не налякати відвідувача аптеки й уникнути непорозумінь.

Фармацевтична опіка – це програма взаємодії «фармацевт – пацієнт», яка передбачає обов'язок фармацевта забезпечити хворого необхідними якісними ліками і сприяти їх свідомому, раціональному застосуванню. Фармацевтичний нагляд є підґрунтям ефективної й безпечної фармакотерапії та здійснюється за певним алгоритмом, який об'єднує в собі й професійні, й комунікативні навички фахівця. У про-

цесі діалогу зі споживачем працівник має визначити причину і мету відвідування аптеки, тобто з'ясувати симптом(и), що необхідно вилікувати (полегшити), визначити необхідну фармакологічну групу препаратів для лікування та вибрати найбільш ефективний лікарський засіб для споживача. Такий процес комунікації і його результат, переконані, залежать від культури мовлення та мовленнєвих навичок фармацевта.

Отже, знання мовних норм та володіння мовленнєвою культурою – це одна з найважливіших складових професійної діяльності працівників фармацевтичної галузі, що передбачає з'ясування і забезпечення потреб споживачів, включає в себе ділову культуру мовлення, визначає фахову грамотність працівника, сприяє належному функціонуванню системи забезпечення населення лікарськими препаратами та виробами медичного призначення.

Вікторія ЖОЛОБ

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МОЛОДИХ ФАХІВЦІВ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

(науковий керівник – викладач-методист Євген СКРИПНИК)
Чернівецький обласний фаховий коледж мистецтв імені Сидора
Воробкевича,
Чернівці, Україна

Зв'язок таких понять, як мистецтво, культура, соціум, психологія та педагогіка, є очевидним для більшості студентів спеціальності 026 «Сценічне мистецтво». Важливим для детального та всебічного аналізу цих понять є питання розвивального впливу мистецтва на особистість, яке також ставить перед молодими науковцями проблему пошуку адекватного сучасним умовам визначення мистецької освіти як соціокультурного феномену.

Для підготовки фахівців потрібно знайти сучасний підхід до питань соціокультурної сфери, а особливо фахівців зі сценічного мистецтва. Цей підхід допоможе формуватись творчій особистості відповідно до нових умов практики. Майбутній фахівець зі сценічного мистецтва повинен розвивати в собі самостійність, ініціативу, індивідуальну художню творчість. Це необхідно, оскільки він працюватиме з театральним колективом. Теорія, методика, поєднуючись з режисерською практикою, має велике значення для майбутніх фахівців. Таке поєднання породжує культурологічну цінність.

Критичний компонент мистецької

освіти визначає здатність особистості до власної оцінки життя, критичного ставлення до вже існуючих поглядів, життєвих та мистецьких цінностей. Психологічна наука прагне до цілісного бачення особистості, сформованої не як формальне поєднання різнопланових підходів, а як залучення надбавь, що відкривають ті чи інші грані особистості як цілісної істоти [1, с. 61-64].

Для того, щоб студенти стали справжніми режисерами-педагогами, а отже, майстрами своєї справи, викладачі у своїх лекціях звертають увагу на розвиток національної культури, впровадження нових технологій, на ефективні методи і форми навчання. Потрібно розвивати фантазію, логіку, увагу, асоціації, творче мислення, любов до праці та самовдосконалення. Студентам необхідно навчитись шукати оригінальні ідеї, вміти їх реалізовувати. Особливу увагу варто звертати на оточення, яке має велике значення для творчої реалізації.

Для вдосконалення умінь та навичок потрібно постійно знайомитись з новинками фахової літератури, відвідувати вистави, проводити зустрічі з акторами

театру, черпати для себе важливу інформацію, яка допоможе в майбутньому досягти успіху.

Відносно проблеми доступності творчої діяльності для людини, дослідники дотримуються діаметрально протилежних позицій. Одні вчені стверджують, що творчою діяльністю можуть займатись люди, що володіють рідкісними здібностями [2], інші, навпаки, вважають, що творчість – невід’ємна характеристика людини і кожен від народження володіє певним креативним матеріалом [3].

У цей складний час для нашої країни студенти, як ніколи, повинні формувати в собі цілісну і гармонійно розвинену особистість. Така особистість – це справжній патріот, громадянин

України, який зберігає в собі загальнолюдські цінності і розуміє, що саме він починає нову історію, яку ніколи не запламує. Саме тому йому створюють такі умови навчання та виховання, які забезпечують можливості естетичного, морального, інтелектуального, духовного розвитку.

Здобувачам фахової освіти треба вчитись висловлювати свою думку, намагаючись при цьому поважати чужу. Толерантність – це умова спілкування в нашому суспільстві.

Отже, найважливішими чинниками професійного розвитку особистості виступають впливи середовища і власна активність самого суб’єкта професійного розвитку.

Використані джерела:

1. Бех І. Д. Психологічні джерела виховної майстерності: навч. посіб. / І. Д. Бех. К.: Академвидав, 2009. 248 с.
2. Падалко Г. М. Педагогіка мистецтва / Г. М. Падалко // Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін. К.: Освіта України, 2008. 274 с.
3. Пономарёв В. А. Творчество как родовая сущность человека // Вопросы психологии. 1992. №4. С. 149-151.

Катерина ЗРИБНЄВА, Марина ТИМОФІЄВА

ПСИХОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ ЕФЕКТИВНОГО СЛУХАННЯ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ

(науковий керівник – к. психол. н., доц. Марина ТИМОФІЄВА)

Буковинський державний медичний університет,

Чернівці, Україна

Ефективне слухання – корисна та необхідна навичка для студентів у процесі навчання. На жаль, значна частина студентів, слухаючи лектора, часто не залучена в процес слухання повністю: студенти слухають, але не чують! В цей час їхній (студентів) мозок зайнятий суб'єктивною оцінкою викладача, роздумами про особисті проблеми, планами на вечір чи вихідні тощо. Саме в такий спосіб виражається пасивний підхід студентів у процесі навчання, що стає причиною багатьох труднощів, пов'язаних з отриманням та засвоєнням знань. Водночас ефективність процесу слухання залежить від низки як об'єктивних (шуми, перешкоди, мікроклімат, акустика), так і суб'єктивних (гендерні, нервовий тип, темперамент, ментальні й інтелектуальні здібності, рівень культури) факторів впливу.

До психологічних факторів, що сприяють ефективному слуханню студентів у процесі навчання, відносять:

1) об'єктивне неупереджене ставлення до викладача: самовпевнені студенти зазвичай є поганими слухачами. Так, науковці Е. Андерш, Л. Стаатс, Р. Востром наголошують, що «слухач повинен хотіти слухати, навіть якщо він

вважає спосіб виконання поганим, а предмет дурним, він має намагатися зрозуміти і відмовитися від критики недоліків промовця» [1];

2) пошук й отримання інтересу до навчання: первинного, вторинного та миттєвого. Первинний інтерес виникає у студента тоді, коли він має пряму зацікавленість у тому, про що говорить викладач. Вторинні інтереси – це загальнолюдські інтереси, що стосуються спільних питань життя суспільства (закони, програми тощо). Миттєвий інтерес – це інтерес на даний момент часу, наприклад, інтерес до отримання позитивної оцінки на занятті;

3) мотиви, що спонукають студентів до навчання, такі як: саморозвитку, соціального престижу, матеріальні, соціально значущі, пізнавальні, комунікативні, соціальної ідентифікації, а також негативні мотиви. Велику роль для посилення мотивації відіграє вчасне і систематичне формулювання викладачами цілей навчання, які студенти мусять прийняти й спрямувати свою діяльність на їх досягнення. Важливе значення при цьому має правильна організація педагогічної взаємодії між викладачами та студентами [2];

4) емоційний стан студента: позитивний, що суттєво полегшує слухання, та негативний, який заважає безперервній увазі. Л. Стівенс, Р. Ніколс у своїй праці «Ти слухаєш?» зазначали, що здатність слухати у всіх нас керується нашими емоціями [3]. Емоції студента під час навчання діють як фільтр того, що він чує: емоції викликають «глухоту» (якщо студент чує щось, що суперечить його переконанням, поняттям, міркуванням тощо); емоції полегшують слухання (якщо студент слухає те, що

підтверджує та підтримує його власні почуття з певного предмета). Викладач повинен розуміти, що аудиторія слухає краще, коли вона вільна від емоційного дискомфорту.

Отже, вміння ефективно слухати – це мистецтво, якому потрібно й можна навчитися. Студенти мають розуміти важливість формування в собі специфічних психологічних навичок, які сприяють ефективному слуханню та навчанню.

Використані джерела:

1. Anders E. G., Staats L. S., Bostrom R. N. Communication in everyday use. 3rd ed. N.Y., 1969. P. 208.
2. Любіна Л. А., Зрибнева К. С. Ієрархічна структура мотивації навчання студентів. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих учених «Мотивація в системі академічної доброчесності», ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет», Чернівці, БДМУ, 2020. С. 200-202. ISBN: 978-966-697-864-9
3. Ralph G. Nichols; Leonard A. Stevens. Are You Listening? New York: McGraw-Hill; 1957. ISBN: 9780070464759

Алла ЗОРІЙ

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ ТОЛЕРАНТНОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЛІКАРЯ

(Буковинський державний медичний університет,
м. Чернівці, Україна)

Питання толерантності в сучасному світі інформаційних технологій, підвищеного рівня тривожності у зв'язку з пандемією, військово-політичними конфліктами тощо набуває особливого значення, оскільки вміння домовлятися у складних життєвих ситуаціях та суспільно-політичних подіях сприяє розвитку та конструктивному розв'язанню різноманітних проблем.

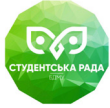
Толерантність є предметом вивчення багатьох галузей наукового знання, пов'язаних із взаємовідносинами людей. Гордон У. Олпорт (Природа упередження) визначає, що толерантною є та людина, яка однаково дружельно налаштована до всіх людей без виключення. Людина, зазначає автор, не просто терпить, вона любить людей. Саме так, на думку Гордона У. Олпорта, визначається толерантність. Цікавою є думка автора про те, що хвороба цікавить лікаря більше ніж здоров'я. В кожній професії є критичні, емоційно насичені, трудомісткі сфери діяльності, які вимагають максимального прояву толерантності на противагу терпінню. Формування толерантності як якості особистості ви-

значається багатьма чинниками: індивідуально-психологічні властивості особистості, виховання в сім'ї, вплив школи і суспільства тощо.

Толерантність пов'язана з рівнем інтелекту та освіченості, а також з емпатією, як однією з найважливіших аспектів толерантності. На думку У. Олпорта, здатність до емпатії – це результат сукупності факторів: атмосфера батьківського дому, почуття прекрасного, висока соціальна компетентність.

Комунікативна толерантність визначає відношення особистості до оточуючих людей, зокрема у професійній діяльності лікаря – це колеги, пацієнти, їх родичі. Вона є показником подолання лікарем неприємних ситуацій у взаємовідносинах з оточуючими людьми, розуміння їх психічних особливостей, пов'язаних з хворобою та іншими соціальними чинниками, що провокують агресію, ворожість, гнів, афект тощо.

Лікар з високим рівнем комунікативної толерантності, врівноважений у словах і діях, знаходить спільну думку з більшістю людей, які його оточують. Завдяки цьому створює-

ся психологічно комфортна атмосфера для спільної діяльності на етапі лікування пацієнта. В такій атмосфері панує конструктивізм і фаховість, оскільки лікар не обтяжений негатив-

ними емоціями, внутрішніми переживаннями, проявляє емпатію і спроможний на вагомій професійній здобутки соціальне схвалення оточуючих людей.

Використана джерела:

1. Гордон У. Оллпорт. Природа предубеждения Режим доступу: <https://www.govvnrn.ru> > documents

Вікторія Каменщикова, Анна Службська

ЯК ДЕПРЕСІЯ ВПЛИВАЄ НА УСПІШНІСТЬ СТУДЕНТА

(наукові керівники – канд. філос. н. Анна Службська,
канд. психол. н. Вікторія Осипенко)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Стрімкі зміни життя, високий темп розвитку сучасності призводять до підвищення рівня тривоги та відчуття власного безсилля. Збільшується кількість звернень до психологів студентів, які самостійно не можуть впоратись зі своїм станом, що впливає на їхню успішність та якість життя загалом.

За результатами наукових досліджень майже кожен п'ятий студент бореться з цією хворобою. Це є показником масштабності цієї проблеми [3]. Депресія – це хвороба, яка характеризується повною апатією, відсутністю апетиту або, навпаки, переїданням та відмовою від речей, які раніше приносили задоволення.

Метою нашого дослідження є визначити, чому саме студенти схильні до такого стану.

У 2013 році Американська асоціація охорони здоров'я студентів провела опитування, в якому взяли участь близько ста тисяч осіб: 84,3% осіб відчували перевантаженість завданнями; 79,1% осіб відчували виснаженість; 60,5% осіб дуже сумували; 57,0% почували себе самотньо; 46,5%

осіб відчували безнадію; 1,8% осіб страждали від сильних депресій; 8,0% осіб серйозно думали про самогубство; 6,5% завдавали собі фізичної шкоди [5, с.105].

Більшу частину своєї енергії студенти витрачають на процеси мислення та запам'ятовування. Саме ці процеси вимагають активної роботи мозку, коли вибудовують нові нейронні шляхи. Тому якщо порівнювати фізичну роботу та інтелектуальну, то друга набагато важча й залучає більше ділянок мозку. І в результаті, якщо неправильно сумістити працю та відпочинок, то нервова система дає збій, звідки й випливають стреси, хронічна втома та депресія. Саме тому людина стає менш стресостійкою, дуже злою та дратівливою. Злість, як швидка реакція організму на подразники, не є сама по собі погана, а навіть корисна, проте лише в тих ситуаціях, коли її спрямовують за адресою, наприклад, для відстоювання особистих кордонів. Але агресія в стані депресії зазвичай більше спрямовується на самого себе, тому люди в таких станах часто фі-

зично себе «карають», тобто в них з'являються думки чи дії, спрямовані на самознищення.

Також люди в таких станах більш схильні до вживання речовин, які впливають на певні відділи мозку, що регулюють виділення різних нейромедіаторів або «гормони щастя», за типом дофаміну. Це і алкоголь, і тютюнові вироби, і наркотики. Певний час людина перебуває в стані ейфорії – це стан невимовного щастя та безтурботності, але це короточасна дія, яка не допоможе вирішити причину проблеми, а лише погіршує загальний стан. Проте коли пацієнт за для лікування ходить до клінічного психолога, то фахівець може призначати йому антидепресанти – синтетичні препарати, які за принципом дії

схожі до вищеназваних речовин, але вживаються під суворим наглядом лікаря та в індивідуально підібраній дозі, саме для лікування депресії [4; 8; 2; 7; 6, с.17].

Отже, через те що багато студентів піддаються сильному навантаженню, нервова система припиняє нормально функціонувати і порушується гуморальна регуляція, тому депресію можна назвати хворобою, яка дійсно руйнує людину зсередини. Тоді студенти починають погано вчитись або взагалі нічого не можуть запам'ятати і це відображається на їхній успішності. Тому, якщо є потреба в допомозі, необхідно одразу звертатись до спеціаліста чи телефонувати на гарячу лінію.

Використані джерела:

1. Мислення: поняття, види, процес та теорії. Реферат [Електронний ресурс]. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/psychology/29349/>.
2. Припіснова В. В. Антидепресанти [Електронний ресурс] / В. В. Припіснова. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.pharmencyclopedia.com.ua/article/2821/antidepressanti>.
3. How to Help College Students Counteract Depression and Anxiety [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.technology.org/2019/03/14/how-to-help-college-students-counteract-depression-and-anxiety/>.
4. Значення нервової системи в життєдіяльності людини [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <https://chk.dcz.gov.ua/publikacija/znachennya-nervovoyi-systemy-v-zhyttyediyalnosti-lyudyny>.
5. Літкот-Гаймс Д. Як виховати дорослого / Джулі Літкот-Гаймс. Київ: Наш Формат, 2016. 360 с. (Світоглядна література).

6. Лівін М. Простими словами / М. Лівін, І. Полудьонний. Київ: Наш Формат, 2021. 264 с. (Науково-популярне).

7. Suicide [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.nimh.nih.gov/health/statistics/suicide>.

8. Залежність від психоактивних речовин [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <https://phc.org.ua/kontrol-zakhvoryuvan/zalezhnist-vid-psikhoaktivnikh-rechovin>.

Адріяна Костинян

РОЛЬ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ У ФОРМУВАННІ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ

(науковий керівник – к. мед. н., ас. Леся Лопушняк)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Студентство є невід'ємною складовою сучасного суспільства, є тією силою, яка може змінити майбутнє будь-якої держави. Досить часто саме воно стає поштовхом до подій, які залишили помітний слід в історії. Тільки завдяки правильній організації роботи цієї соціальної групи, активному розвитку студентського самоврядування заклад вищої освіти стає конкурентоспроможним, престижним і випускає професійних та компетентних фахівців, наділених організаторськими якостями.

Більшість людей вважає, що студентські роки є чи не найкращими у їхньому житті. Саме у цей період кожен стає повноцінною особистістю, знавцем своєї справи, тому студентські роки є одним із найважливіших етапів життя кожного з нас. Впродовж навчання в університеті ми формуємо себе як спеціалісти, досягаємо перших успіхів та результатів, стаємо ближчими до нашої мрії. Для того, щоб стати висококваліфікованим медичним фахівцем, потрібно мати високі професійні знання й навички, постійно

розвивати у собі багато позитивних якостей, таких як: наполегливість, ініціативність, бажання самовдосконалюватися, лідерські якості, старанність, відповідальність тощо. Всі ці риси ми можемо розкрити тільки будучи активними впродовж студентського життя.

Студентське самоврядування має на меті розвиток та соціалізацію майбутнього фахівця, формування активної життєвої позиції й світогляду. У діяльності органів студентського самоврядування формується майбутня інтелігенція та еліта народу.

Нині, в умовах карантину, студенту достатньо важко розвиватися як соціально активній особистості. В цей час усі страждають від обмеженого кола спілкування, неможливості відвідувати різні масштабні заходи, які мають важливе значення у розкритті наших позитивних якостей. Проте завдяки діяльності студентського самоврядування ми маємо можливість знайти друзів та однодумців, взаємодіяти з людьми з високим потенціалом, коли виникає бажання самовдоско-

Секція 5 – Соціально-психологічні особливості формування майбутнього фахівця

налюватись і ставати кращими. А якщо ми стаємо кращими, то хочемо, щоб усе навколо нас ставало кращим, та починаємо змінювати усе навколо. Наразі наша країна переживає важкі часи, але якщо ми будемо змінювати все довкола на краще, то й ситуація

покращиться. Все в наших руках!

Отже, студентське самоврядування є важливим фактором для розвитку і модернізації суспільства шляхом виявлення серед студентів справжніх лідерів.

Kumar Amit, Kulish Nataliia

SPORTS ACTIVITIES AS A WAY OF ADAPTATION AND SOCIALIZATION OF FOREIGN STUDENTS IN THE COUNTRY OF STUDY

(scientific advisor – Nataliia Kulish)
Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

Sports and physical activities have a important role in our life. Sports contributes positively towards a person's physical, social and emotional development. Sports activities are very beneficial in socializing students. It is a great opportunity for foreign students to make new friends here in university. Organization of Sports tournaments helped us to bring out talent from students. Games at the level of university are good specially for New foreign students. As new students have problem in socializing initially, sports tournaments help them to socialize and make new friends. Recently on the occasion of Saint Nicholas Day the Sports department of University organized first Charity games, which went amazingly.

Tournaments like this help students to divert their mind from study and other daily life stress. Other than physical health, games proved to be very helpful for mental health. In future we should organize tournaments like this every year. Getting certificates and medals boost a student's confidence very much.

Sports activities also help in avoiding a student from bad habits like smoking and drinking. A student is very vulnerable for these bad habits in this period of life, so playing games and competing with each other make them away from the bad influence. So we should organize multiple tournaments every year to increase their interest in sports and physical activities.

Медведенко О. С.

ВПЛИВ МОТИВАЦІЇ НА РІВЕНЬ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРИДАТНОСТІ

(науковий керівник – к. філол. н., доц. Олена Мітіна)

Національний університет «Одеська політехніка»,
Одеса, Україна

Професійна мотивація студента розглядається як сукупність усвідомлених та прийнятих до реалізації професійних спонукань, що виникають та розвиваються у процесі навчання та існують у формі суб'єктивного образу потенційної професійної діяльності випускника. Професійна мотивація є своєрідним системотворчим стрижнем професійного самоздійснення особистості майбутнього спеціаліста [1, с. 152]. Професійна мотивація майбутніх спеціалістів неоднорідна, вона залежить від багатьох факторів: індивідуальних особливостей студентів, характеру найближчої референтної групи, рівня розвитку студентського колективу. З іншого боку, мотивація поведінки студента завжди є відображенням поглядів, ціннісних орієнтацій, установок того соціального прошарку, представником якого є людина. Складна структура мотивів є умовою та джерелом, що спонукає до різних видів діяльності студентів

Головними мотивами вивчення іноземної мови є можливість спілкуватися з носіями мови, читати іноземну літературу та отримувати посади у міжнародній компанії за кордоном.

Однак багато студентів відзначають спад мотивації після двох-трьох місяців вивчення. Таке явище, як пояснюють фахівці у галузі методики, може бути пов'язане з одноманітністю завдань, перевантаженням студентів інформацією чи нездатністю викладача правильно організувати навчальний процес.

На заняттях іноземної мови важливо дати студентам такі завдання, які будуть спрямовані на досягнення конкретного результату, тоді процес буде більш емоційно насиченим. Для студентів це є необхідним, оскільки саме емоції передбачають осмислення безпосередньо процесу навчальної діяльності. Такі завдання можуть мати на увазі розв'язання будь-якого завдання або проблемної ситуації, а також орієнтовані на виготовлення продуктів праці.

Для того, щоб вплинути на мотивацію в процесі вивчення іноземної мови, викладачеві необхідно забезпечити успішне виконання студентом поставлених завдань – це допоможе уникнути порівняння один одного у групі. Також викладач зобов'язаний своєчасно оцінювати успіхи студентів

з метою запобігання знеціненню їхньої діяльності. Іншим важливим пунктом є створення комфортних умов для експресії учнями емоцій, які вони відчують у процесі навчальної діяльності, – варто підготувати їх до того, що на шляху до мети можуть траплятися труднощі. Це допоможе не лише мотивувати студентів на подальше

навчання, а й сприятиме позитивній динаміці у відносинах студент – викладач.

Підвищуючи мотивацію до вивчення іноземної мови, ми підвищуємо рівень її засвоєння і як додатковий позитивний ефект отримуємо підвищення успішності з цього предмета й суб'єктивну задоволеність.

Використані джерела:

1. Токар Н. Ф. Динаміка мотивації в процесі професійної підготовки / Н. Ф. Токар // Педагогіка і психологія. 1997. № 4. С. 151-154.
2. Занюк С. С. Психологія мотивації. К.: Эльга-Н; Ника-Центр, 2002. 502 с.
3. Abraham Harold Maslow. A Theory of Human Motivation. Psychological Review, 1943, Vol. 50 #4, pp. 370-396.

Василь МЕДВІДЬ

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «МЕДСЕСТРИНСТВО»

(науковий керівник – д.мед.н., професор Таміла СОРОКМАН)
Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Сьогодні, коли надзвичайно розвинені високі технології, проблема міжособистісного спілкування стає складною та потребує відповідного вирішення [1]. Особливо це торкається студентської молоді, яка здійснює комунікацію за допомогою інтернет-технологій. Вкрай важливим є професійне спілкування, яке відрізняється від спілкування в широкому сенсі тим, що в процесі професійного спілкування ставиться конкретна мета та завдання. Для розв'язання поставлених завдань необхідний певний рівень комунікативних компетентностей. Випускник закладу вищої освіти, особливо медичного профілю, повинен мати цей рівень для вміння налагоджувати довірливі стосунки з пацієнтами, їхніми родичами та співробітниками, насамперед це стосується спеціалістів із медсестринства.

Нами проаналізовано наявність комунікативних компетенцій у студентів спеціальності «Медсестринство». На жаль, у більшості з них не сформовані комунікативні вміння та навички. Так, із 32 студентів першого курсу

фахового медичного коледжу 27 (84,3%) не знайомі з терміном «комунікативні компетенції», 21 (65,6%) не вміють адекватно спілкуватися. Як результат – непорозуміння та конфлікти один з одним, з викладачами. Результати діагностики емоційних бар'єрів у спілкуванні за тестом В. В. Бойка [2] показали, що 12,5% студентів спеціальності «Медсестринство» мають низькі бали, 18,7% – високі, а 68,8% – середній рівень балів. Більш детальний аналіз щодо видів емоційних бар'єрів показав, що основним із них є невчасний або невідповідний прояв емоцій, втрата здатності контролю над своїми емоціями та здатності до гнучкості в прояві своїх емоцій. Відчуженість у спілкуванні проявилася у незначній кількості студентів, а також, що заслуговує на позитивну оцінку, кількість таких, які мають негативні емоції становить тільки 12,5%.

Оцінка шкали невербальної компетентності, що виявляє ступінь вміння налагоджувати стосунки, показала, що студенти спеціальності «Медсестринство» надмірно заглиблені у

проблеми інших. При цьому більше половини (56,2%) мають низький показник емпатії, 37,5% – середній і тільки 6,3% мають високий показник емпатії. За результатами проведеного дослідження можна зробити висновок, що у студентів зберігається здатність сприймати емоції з позиції відчуженості.

Висновок. У формуванні комунікативних компетентностей у студентів спеціальності «Медсестринство» є певні соціально-психологічні особли-

вості – низький показник емпатії, невчасний або невідповідний прояв емоцій, втрата здатності контролю над своїми емоціями та здатності до гнучкості в прояві своїх емоцій, відчуженість у спілкуванні. Водночас у них розвинена позиція стороннього спостерігача. Для становлення студента як фахівця, який здатний до самопізнання, саморегуляції та комунікувати в професійному середовищі, необхідно внести відповідні зміни до навчальних програм.

Використані джерела:

Аврамова К. Т. Компетентність у спілкуванні. Соціально-психологічний тренінг. К.: Дельта. 2019:97с.

Методика діагностики «перешкод» у встановленні емоційних контактів за В. В. Бойком.

Мельник О. О., Осипенко В.А.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙ- БУТЬОГО ЛІКАРЯ-ПСИХОЛОГА ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПСИХООНКОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ

(науковий керівник – к. психол. н. Вікторія Осипенко)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Актуальність. Сучасний темп життя, епідеміологічна ситуація у світі, соціально-політичні потрясіння, які переживає країна, провокують стан хронічного стресу високого рівня, що в сукупності з іншими чинниками впливає на розвиток онкологічних захворювань. Пацієнти з онкологічними захворюваннями відчують надмірні психічні навантаження від початку обстеження/встановлення діагнозу, протягом лікування, включаючи ефекти побічної дії хіміо-/променевої терапії та в період ремісії. Вони стосуються самого пацієнта, його соціального оточення та медиків-онкологів. Зростає затребуваність у фахівцях психонкологічного (ПО) профілю в Україні, додипломна підготовка яких здійснюється за спеціальністю «Медична психологія».

Мета роботи: визначити особливості формування необхідних компетентностей майбутнього лікаря-психолога для здійснення ПО допомоги.

Методи дослідження: теоретичний аналіз наукової літератури, система-

тизація методичних матеріалів щодо психологічного консультування пацієнтів з онкологічними захворюваннями, стандартизоване інтерв'ю, техніки арт терапії.

Аналіз науково-методичних джерел показав, що ПО як наука започаткувалась у 1970-х, у 1980-х – ризик онкології у особистостей «типу С», незабаром це відкинуто. ХХІ ст. – офіційне визнання ПО та включення психосоціальних інтервенцій до європейських стандартів надання медичної допомоги пацієнтам з онкологічними захворюваннями [2]. В Україні ПО запроваджена нещодавно і здійснюється переважно лікарями-психологами лише у великих онкологічних центрах і клініках.

Аналізуючи методичні матеріали психологічного консультування, виявлено основні компетентності лікаря-психолога в ПО: вміння та навички ведення індивідуальної роботи з пацієнтом та його сім'єю, а саме сприйняття його та їх, розуміння та утримання/контейнування їхньої біди, ви-

окремлення бажань та конфліктів як пошук ресурсів, сприяння інтегративним процесам та подача імпульсів особистісному розвитку в житті з хворобою; групова робота з лікарями та медсестрами, щоб сприяти ефективній комунікації (більш висока психосоціальна компетентність цих професійних груп); вміння ведення тренінгів для працівників онкологічних відділень з метою зняття навантажень та зниження емоційної напруги. При цьому онкопацієнти схильні до фокусування на хворобі, звуженні свідомості та кількості особистісних контактів, своїх інтересів; вони швидко втомлюються, стають більш пасивними, наростає астенія, апатія; емоційний статус – домінує відчуття безнадії, пригніченість, що найбільше зумовлено наявним соматичним дистресом (сукуп-

ністю симптомів хвороби), а також внутрішньоособистісними переживаннями стосовно прогнозу захворювання [3].

Якими можуть бути реакції лікаря-психолога на тісну взаємодію з онкохворими та психодопомога пацієнтам у моменти страждань протягом різних стадій розвитку хвороби, починаючи з діагнозу та інколи закінчуючи смертю? Це залежить від особистості лікаря-психолога, особистого досвіду та загальної стресостійкості, власного розуміння життя і смерті й здатності приймати життя.

Отже, основною компетентністю майбутнього лікаря-психолога для здійснення ПО допомоги, яка має бути сформована протягом здобуття освіти у виші, є формування навичок стресостійкості та комунікації.

Використані джерела:

1. Колесник Е. А., Маляров С. А., Стаховский Э. А. Психоонкология в Украине – начало новой эры? 2016. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://health-ua.com/article/5650-psihoonkologiya-v-ukraine---nachalopovoj-ery>

2. Матреницький В. Л. Забута психоонкологія: про необхідність психотерапії та психосоціальної реабілітації в профілактиці рецидивів та метастазів онкозахворювань. 2017. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.clinicaloncology.com.ua/article/20963/zabytaya-psixoonkologiya-onobxodimosti-psixoterapii-i-psixosocialnoj-reabilitacii-v-profilaktike-recidivov-i-metastazov-onkozabolevanij>

3. Cohen L., Cole S. W., Sood A. K. et al. (2012) Depressive symptoms and cortisol rhythmicity predict survival in patients with renal cell carcinoma: role of inflammatory signaling. PLoS One 7: e42324.

4. Miller G. E., Chen E., Parker K. J. (2011) Psychological stress in childhood and susceptibility to the chronic diseases of aging: moving toward a model of behavioral and biological mechanisms. *Psychol. Bull.*, 137(6): 959.

5. Wentzensen I., Mirabello L., Pfeiffer R. M., Savage S. A. (2011) The association of telomere length and cancer: a meta-analysis. *Cancer Epidemiol. Biomarkers Prev.*, 20(6): 1238-1250.

Мендель А. О., Брицька М. А., Клантюк Я. М.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

(науковий керівник – к. мед. н., доц. Залявська О. В.)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

На сьогодні ринок праці сформулював доволі жорсткі вимоги до спеціаліста у галузі охорони здоров'я, що сприяє більшій конкурентоспроможності серед претендентів на ту чи іншу посаду. Сучасний спеціаліст повинен володіти не лише технічними навичками, а й необхідною наявністю особистих якостей, головною з яких є професійна компетентність (ПК). ПК лікаря виявляється у діяльності в системі «лікар – пацієнт». Важливою складовою діяльності лікаря є не тільки його знання та навички, особливості професійного мислення, а також особисті якості, зокрема комунікація з пацієнтом.

Формування ПК відбувається на етапі професійного навчання та залежить від багатьох факторів. Комплексний аналіз наукових джерел щодо особливостей формування основних складових ПК спеціалістів у галузі охорони здоров'я дозволив виділити її головні структурні компоненти: ціннісно-мотиваційний, когнітивний, робочий, комунікативний, рефлексивно-творчий.

Особливості формування ціннісно-

мотиваційного компонента полягають у мотивації, меті та потребі майбутнього спеціаліста у професійному навчанні, розвитку, ціннісних установках та актуалізації діяльності.

Когнітивний компонент базується на теоретичних знаннях та практичних навичках, здатності до пошуку необхідної інформації та ефективного її застосування.

Робочий компонент полягає у активному застосуванні отриманих знань, сформованих навичок та професійно важливих якостей у практичній діяльності як необхідних складових розвитку професійної культури.

Розвиток комунікативного компонента полягає у здатності встановлювати міжособистісні зв'язки, вибрати оптимальний стиль спілкування у різних ситуаціях професійної діяльності, володіти навичками вербального та невербального спілкування.

Рефлексивно-творчий компонент ПК включає ставлення до себе та оточення, до своєї практичної діяльності та її здійснення. Він полягає у самоусвідомленні, розумінні власної значимості та значущості своєї діяль-

ності, відповідальності за її результати, усвідомленні у професійній сфері.

Висновок. Отже, ПК як сукупність здібностей, якостей та рис особистості, знань, навичок та досвіду, необхідних для здійснення якісної професійної діяльності повинна бути системоутворювальним фактором профе-

сійної підготовки та діяльності майбутнього спеціаліста у галузі охорони здоров'я. Особливості формування ПК майбутнього лікаря визначаються процесом навчання та є інтегральним показником інтелектуальних, моральних, соціальних та інших аспектів отриманих знань.

Використані джерела:

1. Basov M. YA. Obshchiye osnovy pedologii [General principles of pedology] / M. Ya. Basov. St. Petersburg: Aleteyya, 2011. 776 p.
2. Васильева Л. Н. О формировании коммуникативной компетентности у будущих врачей // Материалы VII международной конференции «Динамика научных исследований» 07-15 июля 2011 года. Przemysl: Nauka i studia, 2011. № 15. С. 20-24.
3. Вилюнас В. К. Психологические механизмы мотивации человека / В. К. Вилюнас. М.: Изд-во МГУ, 2010. 288 с.

Юлія МОРАРАШ, Наталія КУЛІШ

ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА СПОРТ ЯК ВАЖЛИ- ВИЙ ФАКТОР СОЦІАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТА

(науковий керівник – ст. викл. Наталія КУЛІШ)
Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Проблема людини як особистості є однією із фундаментальних міждисциплінарних проблем. Людина тісно пов'язана із зовнішнім середовищем, суспільством, поза яким вона не може сформуватися як особистість. Через суспільство вона приймає певні знання, цінності, норми поведінки, входить у різні види діяльності, взаємодіє з оточуючими і набуває певного соціального становища, тобто соціалізується.

Соціалізація – це процес і результат входження, «вживання» людини у суспільство, її адаптація у групах, колективах, тобто формування соціально-необхідних якостей.

Фактори соціалізації – це розвиває середовище, яке має бути спроектоване, добре організоване і навіть побудоване. Основною вимогою до середовища є створення атмосфери, в якій пануватимуть гуманні відносини, довіра, безпека, можливість особистісного зростання.

У цьому сенсі фізкультурно-оздоровча діяльність та спорт є одними з дієвих факторів соціалізації. Вони про-

низують усі рівні сучасного соціуму та впливають на основні сфери життєдіяльності суспільства. Вони чинять вплив на міжнаціональні відносини, навчання, формують моду, етичні цінності, спосіб життя людей. За умови правильної організації, методичного та інформаційного забезпечення спортивна та фізкультурно-оздоровча діяльність може виявитися дуже важливою для процесу соціалізації студентської молоді. І в цьому процесі органи студентського самоврядування можуть відігравати значну роль.

Чітка структурна та практична взаємодія студентського парламенту зі спортивним клубом вишу створює сприятливі передумови для успішного перебігу процесів соціалізації. Зокрема, це – створення ефективних інститутів соціалізації (спортивні секції, оздоровчі гуртки тощо). Залучення студента до фізкультурно-спортивної діяльності – важлива передумова для виникнення ефектів соціалізації, що виявляються у створенні соціальних установок, формуванні певних рис характеру, стійких звичок пове-

Секція 5 – Соціально-психологічні особливості формування майбутнього фахівця

дінки та способу життя.

Отже, знання, переконання, навички та звички перебувають у діалектичній єдності, визначають дисципліновану поведінку студента. Вони є важливим чинником, що створює його

мотиваційну сферу, тобто внутрішні мотиви, які змушують студента чинити у кожному конкретному випадку так, а не інакше, визначають поведінку у різних ситуаціях.

Panasenko Nataliia, Panasenko Nadiia

VOLUNTEERING AS AN EXTRACURRICULAR VECTOR FOR THE FORMATION OF PROFESSIONAL ACTIVITIES OF THE FUTURE DOCTOR

(scientific advisor – ac. Panasenko Nadiia)

BUKOVINIAN STATE MEDICAL UNIVERSITY

At the present stage, a very important role is given to the theoretical basis of the process of philanthropy and volunteering, but not always those who do charity have the opportunity to fully and with the appropriate motivation to use the acquired theoretical knowledge in practice. Therefore, the stage of practice-oriented research on the organization of volunteer activities in the student community and preparing students for volunteer work is extremely important. A special aspect is when the functions of volunteer work are closely related to the future specialty, and in our case, volunteering is an additional way of professional training. For the future doctor, it is important to self-actualize, to form your professional life experience, to feel the vital need of doing good, as well as to be involved in the civic community, feeling the support of people. The most important thing in the work of a volunteer is a conscious feeling of working for the benefit of people without rewards and financial incentives. The main advantage of student volunteers who are involved in certain types of work of future

professional activity is that they not only enjoy but also have the opportunity to improve the acquired knowledge, skills, and abilities of the future profession.

Despite the wide range of antimicrobial and antifungal drugs used in modern medicine, the problem of creating new, more active compounds remains relevant. The main reasons for this state of affairs are the high toxicity of drugs and the rapid development of resistance of the microflora to bacteriostats, which reduces the effectiveness of treatment. That is why the urgent task of modern medical chemistry is to find new effective and safe compounds that would have high bactericidal activity against antibiotic-resistant strains of microorganisms and fungi and low toxicity. Students of the Department of Medical and Pharmaceutical Chemistry perform research work aimed at developing a method for producing hydrazide hydrazones. For the synthesis of target compounds, we have proposed a methodology based on the interaction of ethyl ester of 1-methyl-4-

nitroimidazole-2-thioacetic acid with hydrazine hydrate in ethyl alcohol and subsequent condensation of the synthesized hydrazide with heterocyclic aldehydes got with the high yields of 83 - 90% hydrazide hydrazones. Compounds of this type are original synthetic blocks.

The composition and structure of all synthesized compounds are reliably confirmed by modern physicochemical methods.

A comparatively convenient and ecologically safe method of hydrazide

hydrazone production based on the condensation of 1-methyl-4-nitroimidazole-2-thioacetic acid ethyl ester with hydrazine hydrate has been developed.

Testing of the obtained compounds showed that they are characterized by moderate antimicrobial activity.

This work allows students to master the necessary scientific skills that are needed in the context of the formation of the future scientific elite in the field of medicine.

Аліна ПАХОМОВА

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

(науковий керівник – д. психол. н., доц. Юлія ЧИСТОВСЬКА)

Черкаський національний університет імені Богдана

Хмельницького

Черкаси, Україна

Фахова компетентність у професійній сфері завжди була, є і буде головною ознакою особистісного розвитку майбутнього професіонала своєї справи.

Фахівець – це той, хто досконало володіє якимось фахом, має високу кваліфікацію, глибокі знання з певної галузі науки, техніки, мистецтва тощо, інакше кажучи, фахівець – це спеціаліст [1]. Невід’ємною якістю фахівця є бажання постійно вдосконалюватися та прагнути самореалізації. Сучасні можливості та технології майже з кожної людини можуть зробити генія, за умови що особа буде постійно навчатися та працювати.

Для якісного, професійного становлення людині доведеться пройти певну низку етапів та завдань:

Свідомо та обмірковано обрати справу, якою бажаєш професійно займатися та рекламувати;

Забезпечити собі якісне навчання, отримання знань з певної галузі, перебування в оточенні людей, які вже досягли успіху в бажаній справі тощо;

Починати робити перші кроки (здобувати досвід), незважаючи на невпев-

неність та поразки;

Якомога більше інтегрувати свої нові знання, уміння та навички;

На професійному рівні досягати вершини у своїй справі тощо [3].

Проходячи та переживаючи кожен етап свого фахового становлення, людина наповнює себе та свою свідомість найціннішими знаннями, навичками, які назавжди закарбуються в її пам’яті. Подібне можна порівняти з вивченням складних та різноманітних формул у математиці: вивчивши будь-яку формулу і застосувавши її на уроці математики – ти можеш через деякий час її забути і більше ніколи в житті не використати, але навичка критично мислити та вмикати всі можливі вміння твого мозку залишаться з тобою назавжди.

Професійна компетентність будь-якого фахівця зумовлюється певними соціально-психологічними особливостями, якими має володіти кожен:

Наявність інтелектуальної лабільності – вміння змінюватися й підлаштовуватися під зовнішні та внутрішні фактори (подразники);

Змога вирішувати найскладніші про-

блеми на професійному рівні – комплексне і глибоке дослідження проблеми та поетапне її вирішення;

Приймати будь-які рішення на основі власних відчуттів та думок;

Комунікабельність – знаходження спільних точок дотику з будь-яким членом твоєї команди, сприйманні інших людей рівними для себе;

Надання професійної допомоги та професійних послуг – розуміння та спеціалізування на всьому, що робиш і чим займаєшся;

Дисциплінованість та стриманість – постійне тримання себе в руках та контролювання всього навколо;

Креативно-нестандартне мислення – вихід з будь-якої ситуації;

Дотримання побудованого та сформульованого плану дій;

Бажання до постійного саморозвитку та самовдосконалення – наявність ентузіазму для виконання своїх прямих обов'язків;

Володіння управлінськими навичками – розуміння психологічних особливостей людей різного характеру та темпераменту.

Сьогодні, в умовах стрімкого розвитку суспільства, різноманітних технологій та неабиякої конкуренції на численних ринках праці, необхідно якомога більше вдосконалюватися, щоденно навчатися, працювати над собою та використовувати набуті знання й навички на професійному рівні, не боячись поразок та осуду.

Фахівець, який досягає успіху, буде лідером, матиме неабияку силу волі, бажатиме безперервного самовдосконалення, керуватиметься принципом соціальної справедливості, спонукатиме колектив до плідної праці тощо [2].

Яким би не був фахівець – він ні на мить не має права зупинитися у власному навчанні та повинен постійно підвищувати свою спроможність до конкуренції.

Використані джерела:

1. Академічний тлумачний словник української мови [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/>

2. Джура О. Д. Теоретико-методологічні проблеми дослідження процесу професійного самовизначення особистості // Вища освіта України. Теоретичний і науково-методичний часопис. К.: Інститут вищої освіти АПН України. 2003. № 4.

3. Актуальні проблеми навчання та виховання людей з особливими потребами: Збірник наукових праць. К.: Університет «Україна», 2012. № 9(11). 247 с.

Вікторія ПЕТРИЄНКО-БАШКІРОВА

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Херсонський державний університет,
Херсон, Україна

Формування майбутнього фахівця неможливе без соціально-психологічної підготовки, яка виконує важливу роль при спілкуванні з людьми, якщо ви прагнете якісного результату від своєї роботи.

Мова йде про поетапне змінення своєї особистості, присвоєння нової соціальної ролі в суспільстві, а також вивчення правил професійної поведінки, задля того щоб у своїй професійній діяльності мати змогу краще розуміти та розв'язувати якомога більше завдань.

Формування майбутнього фахівця відбувається в кілька етапів:

Перша стадія полягає у формуванні професійних намірів, професійного самовизначення, відбувається свідомий вибір професії на основі врахування індивідуально-психологічних особливостей.

Друга стадія – професійна підготовка. Її основне завдання – сформувати професійну спрямованість та систему соціально і професійно орієнтованих знань, умінь, навичок, надбання досвіду розв'язування типових професійних завдань.

Ці перші дві стадії проходять студенти Херсонського державного університету спеціальності 222 «Медицина».

Майбутні фахівці були присутні на конференції з теми «ВІЛ/СНІД – медична та соціально-психологічна проблема сьогодення», де розглядалися питання щодо етики та деонтології. Це важка робота над собою, але тільки після докладання багатьох зусиль буде помітний результат.

Третя стадія – професійна адаптація. Її основне призначення – входження в професію, освоєння нової соціальної ролі, засвоєння нових технологій професії, набуття досвіду самостійного виконання професійної діяльності.

Четверта стадія професійної майстерності полягає в повній реалізації особистості у творчій професійній діяльності на основі інтеграційних психологічних новоутворень.

Перехід від однієї стадії професійного становлення до іншої означає зміну соціальної ситуації розвитку, зміни змісту провідної діяльності, освоєння або присвоєння нової соціальної ролі, професійної поведінки і, звичайно, перебудову особистості.

Цей процес значною мірою залежить від ролі батьків і сімейного виховання. Під впливом родини відбувається становлення вихідної системи ставлення суб'єкта до світу професій і до себе як

майбутнього професіонала.

Насамкінець можна зробити висновок про те, що професійне становлення вимагає спеціальної роботи щодо його розвитку. І дуже добре, що в Хер-

сонському державному університеті є така база знань, яка в майбутньому сформує обізнаних в усіх сферах спеціалістів.

Використані джерела:

1. Джура О. Д. Теоретико-методологічні проблеми дослідження процесу професійного самовизначення особистості // Вища освіта України. Теоретичний і науково-методичний часопис. — К.: Інститут вищої освіти АПН України, № 4. — 2003.
2. Зеєр Е. Ф. Психологія професійного образования. — М.: Флинта, 2003. — 125 с.
3. Казміренко В. П. Програма дослідження психолого-соціальних чинників адаптації молоді до навчання у ВНЗ та майбутньої професії // Практична психологія та соціальна робота. — 2004. — № 6. — С. 76–78.
4. Климов Е. А. Психология профессионального самоопределения. — М, 2004. — 540 с.

Наталія СЕРЕДЮК, Ніна ЗОРІЙ

«Я КОНЦЕПЦІЯ» ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ФОРМУВАННІ ТА РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Буковинський державний медичний університет
м. Чернівці, Україна

Термін «Я-концепція» вивчається різними галузями психології та соціології і тлумачиться як уявлення людини про себе шляхом самооцінювання та самопізнання, співвіднесення з думкою оточуючих людей про себе. Як зауважує Карл Роджерс «Чим глибше я проникаю в себе як індивіда, тим більше спільного я знаходжу в інших індивідах».

Навоколишнє середовище, а також думка про оточуючих людей сприймаються людьми через «Я концепцію», яка є своєрідним фільтром, що формується в процесі соціалізації та виховання. Образ особистого «Я» безперервно інтегрується у нові зв'язки, завдяки чому набуває нових якостей, що фіксуються в нових поняттях, своєю чергою проявляючи нову сторону особистості. «Я-концепція» формує у індивіда відчуття само тотожності, але разом з тим вона постійно змінюється.

Роберт Бернс визначає три умовні складові «Я-концепції»: когнітивна – образ Я людини, в якому зосереджені уявлення про власну особистість, здібності, зовнішність, характер тощо; емоційно-оцінювальна – самооцінка, що ґрунтується на афективному оцінюванні образу Я; поведінкова – поведінка, що складається з поведінкових ре-

акцій або конкретних дій, обумовлених образом Я та самооцінкою. «Я-концепція» забезпечує цілісність та внутрішню гармонію особистості, зокрема, якщо людина отримує новий досвід, що не суперечить її власному баченню, він легко сприймається «Я-концепцією». В іншому випадку, якщо суперечить, – активізуються механізми психологічного захисту, що допомагають людині обґрунтувати негативний досвід або відхилити його. «Я-концепція» залишається врівноваженою навіть у тому випадку, коли реальний досвід ставить її під загрозу. На думку Р. Бернса таке стремління особистості захиститися і уникнути руйнівного впливу лежить в основі поведінки в нормі. Споглядання себе своєрідним внутрішнім фільтром, визначає особливості сприйняття індивідом певної події чи ситуації. «Я-концепція» є також основою очікувань людини, зокрема люди, які впевнені у власній значущості, зазвичай очікують, що і оточуючі будуть відноситися до них відповідно, а ті, в кого є сумнів у власній цінності, схильні вважати, що вони нікому не потрібні та не подобаються і як наслідок – обмеження власних соціальних контактів. Таким чином, розвиток особистості кожної

людини та її діяльність і поведінка завжди обумовлені впливом «Я-концепції», яка розвивається на основі здатності до рефлексії, тобто завдяки самоспосереженню та самоаналізу.

Використані джерела:

1. К.Роджерс. О становлении личностью: психотерапия глазами психотерапевта М.: Прогресс, 1994 . Режим доступу: <https://gtmarket.ru/library/basis/4201/422>
2. Р.Бернс Я-концепция и воспитание. Режим доступу: http://sbiblio.com/biblio/archive/berns_rasvitie/

Валерія СИДОР

РОЗВИТОК ЕМПАТІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ФАХІВЦЯ

Буковинський державний медичний університет,
м. Чернівці, Україна
(науковий керівник – к. філос. н., доц. Ніна ЗОРІЙ)
Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Розвиток професійних компетенцій, комунікативно-деонтологічних умінь взаємодії фармацевтичних працівників з відвідувачами аптеки є актуальним, оскільки формування навичок спілкування асистентів фармацевта сьогодні є однією з основ для надання якісної фармацевтичної допомоги. Розвиток почуття емпатії дозволяє уникнути деструктивної взаємодії, внаслідок якої і фармацевтичний фахівець і людина, яка прийшла по ліки можуть відчувати розчарування та почуття безпорадності. Тому однією з важливих особистісних якостей фармацевтичних фахівців є емпатія, яка сприяє ефективній взаємодії фахівця з відвідувачами аптек в наданні якісних фармацевтичних послуг.

Емпатія – це здатність до співпереживання, розуміння почуттів чи переживань іншої людини, спроба стати на позицію партнера по спілкуванню.

Метою дослідження було виявити здатність майбутніх фармацевтичних

фахівців (асистентів фармацевтів) співпереживати відвідувачам аптеки та розуміти їх психологічний та емоційний стан. Для цього ми скористались методикою В.В. Бойко «Діагностика рівня емпатійних здібностей», яка дозволяє виявити основний показник рівня емпатії та значущість конкретного параметра в структурі емпатії.

У дослідженні взяло участь 53 студенти випускних курсів спеціальності «Фармація, промислова фармація» закладу вищої фахової освіти «фаховий коледж БДМУ». Анонімне тестування було проведено в онлайн форматі за допомогою гугл-форми.

Результати дослідження показали, що сумарний показник рівня емпатії серед студентів, які брали участь в опитуванні склав – 17,32, тобто мають занижений рівень емпатії, з них: надзвичайно високий показник не показує жоден з студентів, 6 студентів (11%) мають середній рівень, 35 студентів (66%) – занижений і 12 сту-

дентів (23 %) – дуже низький рівень емпатії.

Варто відмітити, що провідним компонентом емпатії у всіх опитуваних студентів була проникаюча здатність в емпатії ($M=3,4$). Цей рівень емпатії розцінюється як важлива комунікативна ознака людини, яка дає змогу створити атмосферу відкритості, сердечності, щирості. За даними дослідження високі показники проникаючої здатності в емпатії показали 12 опитаних студентів (22%), 30 студентів (57%) – середні показники, 11 (21%) – занижені. Низький рівень проникаючої здатності в емпатії не показує жоден з опитуваних.

Важливим компонентом для майбутніх асистентів фармацевтів виявились установки, які сприяють чи перешкоджають емпатії, відповідно полегшують чи, навпаки, утруднюють дію усіх емпатичних каналів ($M = 3,1$). Розрахунки, проведені за методикою В.В. Бойка показали, що 7,5% (4 студенти) опитаних мають високий рівень розвитку установок, які сприяють чи перешкоджають розвитку емпатії, 66% (35 студентів) – з середнім рівнем розвитку установок емпатії, 25% (13 осіб) – із заниженим рівнем, 1,5% (1 студент) – виявились із низьким рівнем розвитку установок емпатії.

Дослідження також показало, що у студентів-випускників фахового коледжу БДМУ спеціальності «Фармація, промислова фармація» достатньо роз-

винені раціональний та емоційний канали емпатії, середні показники цих каналів були однаковими і складають 2,9. Раціональний канал емпатії характеризує спрямованість уваги, сприйняття і мислення емпатуючого на стан, поведінку іншої людини. Емоційний канал емпатії фіксує здатність емпатуючого входити до емоційного резонансу з оточуючими – співпереживати, брати співучасть. За даними дослідження 15% (8 студентів) опитаних мали високий рівень раціонального та емоційного каналів емпатії, 72% (38 осіб) – із середнім розвитком каналів емпатії і 11% (6 опитаних студентів) були з заниженим рівнем розвитку раціонального та емоційного каналів емпатії, 2% (1 студент) – виявились із низьким рівнем розвитку відповідних каналів емпатії.

Отже, проведене дослідження показало, що хоча емпатія для майбутніх фармацевтичних фахівців (асистентів фармацевтів) є однією з вагомих професійних якостей і виступає важливим чинником їх успішної професійної діяльності, більшість опитаних випускників фахового коледжу БДМУ спеціальності «Фармація, промислова фармація» за методикою діагностики емпатійних здібностей В.В. Бойко показали знижений рівень емпатії. Це вказує на необхідність під час навчального процесу більше уваги приділяти саме розвитку комунікативних, емпатійних навичок студен-

тів, що дозволить в майбутньому сформувати не лише високопрофесійного фахівця, але й людину, яка здатна співпереживати, адекватно оцінювати ситуацію і фахово надавати необхідну допомогу відвідувачу аптеки. Важливо залучати студентів до відвідування різноманітних мистецьких

заходів, а також практичних психологів до проведення різноманітних психологічних тренінгів та вправ у академічних групах, що своєю чергою підвищить рівень емпатії та на майбутнє забезпечить комунікативні вміння в професійній діяльності фармацевта.

Використані джерела:

1. Марія Гончарова. «Я відчуваю твій біль»: що таке емпатія
.Режим доступу: <https://kunsht.com.ua/ya-vidchuvayu-tvij-bil-shho-take-empatiya/>

Даніїл ХАРЧЕНЮК, Марина ТИМОФІЄВА

КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА-МЕДИКА

(науковий керівник – к. психол. н., доц. Марина ТИМОФІЄВА)
Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Актуальність теми дослідження. Професія лікарів особлива – від діяльності лікарів залежить життя великої кількості людей. Сучасний медичний працівник повинен швидко аналізувати інформацію та орієнтуватися в конкретній ситуації, виокремлювати основне з великого масиву інформації, якісно розібратися з проблемами пацієнта і надавати йому кваліфіковану допомогу.

Сучасний світ динамічно розвивається. Щоб стати успішними і досягти бажаного результату, нам необхідно від нього не відставати, а досягнення цієї мети ускладнюється, якщо людина не володіє навичками і вміннями критичного мислення.

Мета дослідження – провести теоретико-методологічний аналіз проблеми критичного мислення як базової компетенції сучасного студента-медика.

Теоретико-методологічний аналіз дослідження критичного мислення розкриває напрями багатьох учених. Цей феномен у своїх наукових працях досліджували наступні науковці.

Кроуфорд А., Саул В. розглядає критичне мислення як «процес, спрямова-

ний на оцінку, перевірку припущень, дій, на створення альтернативних способів прийняття рішень» [1]. Критичне мислення як «процес мислення, спрямований на прийняття рішень, на представлення своєї позиції в контексті дослідження, вирішення проблем, у формі певного судження, при розгляді можливих інших варіантів вирішення проблем». В розумінні Е. Глассера, Д. Халперн критичне мислення – це сума умінь і навичок з використання логічних процедур та рефлексивних методів [3].

Bailin and Battersby розуміють цей вид мислення як ретельний аналіз проблеми з використанням логічних методів. Для Johnson критичне мислення виступає судженням щодо інтелектуального продукту, отриманого на основі спостережень за цим продуктом у термінах відповідних стандартів (або критеріїв). Lipman бачить у критичному мисленні відповідальне мислення, яке сприяє хорошій думці, оскільки воно є чутливим до контексту, спирається на певні критерії і є самокорегуючим.

Reed висловлює думку, що це використання набору логічних, риторич-

них і філософських навичок та позицій, які покращують здатність інтерсуб'єктивності відкривати те, у що ми повинні вірити.

Ідеальне критичне мислення людини зазвичай пов'язане з допитливістю, хорошою обізнаністю, причиною довіри, неупередженістю, гнучкістю, справедливістю в оцінці, чесністю в зіткненні з особистими упередженнями, розсудливістю в судженнях, бажанням пояснювати проблеми і складні питання, ретельністю в пошуку потрібної інформації, розумністю у виборі критеріїв, постійністю в пошуку результатів, які є настільки ж точними, як використані першоджерела. Це комбінація, що зв'язує розвиток вміння критичного мислення з розумінням основ раціонального і демократичного суспільства.

Критичне мислення допомагає студенту-медику уникати медичних помилок, визначати кращі альтернативні варіанти діагностики та лікування, підвищувати продуктивність, краще приймати клінічні рішення, працювати в умовах обмежених ресурсів, якісно мислити та надавати якісний результат роботи [2].

Студент-медик з розвиненим критичним мисленням вносить інновації, проявляє лідерські якості, досягає успіху в кар'єрі. Вважається, що особа яка мислить критично, проходить через кілька когнітивних кроків: збирає інформацію з усіх органів чуття, спостереження, власного досвіду і думок; оцінює відповідну інформацію; вико-

ристовує абстрактні ідеї, які інтерпретуються і використовуються ефективно; виходить на обґрунтовані висновки та рішення; перевіряє отримані результати за відповідними критеріями та стандартами; використовує альтернативні стратегії мислення відповідно до завдання/потреби; ефективно спілкується.

Якості, якими володіє людина з властивостями критичного мислення

(за Д. Халперном)[3]:

- планування власних дій;
- гнучкість мислення (готовність прояснити складні для себе питання, змінювати думку і висновки);
- прояв стійкості, невідступність у досягненні своєї мети;
- готовність виправляти свої помилки (вміння визнавати, а не виправдовувати свої помилки, вчитися на них, вміння бути відкритим до критики оточуючих);
- рефлексія власних думок і дій;
- мотивація та позитивна установка на розвиток критичного мислення.

Отже, для студента-медика важливо сформувати свою точку зору, але з урахуванням об'єктивних даних; виявляти причини та умови виникнення проблеми; вміти висувати свої альтернативні думки; збирати інформацію з різних джерел та аналізувати їх якість та наявність; на основі причин проблеми визначати шляхи її вирішення.

Перспектива дослідження: емпірично дослідити розвиток критичного мислення у студентів-медиків за допомогою

методики дослідження «Адаптований тест критичного мислення Л. Старкі» [4] та методики дослідження А. Карпо-

ва «Діагностика рівня розвитку рефлексивності».

Використані джерела:

1. Кроуфорд А., Саул В., Метьюз С., Макинстер Д. Технології розвитку критичного мислення учнів. Київ: Пляди, 2006. 220 с.
2. Пометун І. О., Сущенко І. М. Навчаємо мислити критично. Днепропетровск: Ліра, 2016. 144 с.
3. Халперн Д. Психология критического мышления. 4-е междунар. изд. СПб. : Питер, 2000. 512 с.
4. Starkey L. Critical thinking skills success / L . Starkey. -NY: LearningExpress,LLC., 2004. 169 p.

Наталія ШУТАК

ВАЖЛИВІСТЬ ЦІННОСТЕЙ В ЖИТТІ ТА ПРОФЕСІЇ

(Буковинський державний медичний університет

Чернівці, Україна

Цінності – це саме те, з чого складається людина, її характер, інтереси, погляди, цілі. Вони відіграють першорядну роль у житті кожного з нас і безпосередньо впливають на нашу подальшу долю, адже саме від життєвих цінностей залежить наше майбутнє. Цінності можуть бути різними, починаючи з матеріальних і закінчуючи духовними, їх може бути нескінченна кількість, але для кожної людини вони свої.

На тлі останніх подій, які відбулися в нашій країні та беруть свій початок з Революції Гідності й тривають до сьогодні, очевидно, як докорінно змінилися цінності українців, об'єднавши народ в національно-патріотичному пориві. Зародження єдиної, вільної, сильної української нації базується на єдності, патріотизму, в стремлінні до розвитку, силі духу та збереженні нашої культури - головні чинники відродження національних цінностей.

Основна відповідальність покладена на заклади освіти, які мають виховувати не тільки профільних фахівців, а й свідомих громадян з високими моральними якостями. У Законі України «Про освіту» мету освіти

визначено як всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, її талантів, інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей, формування цінностей і необхідних для успішної самореалізації компетентностей, виховання відповідальних громадян, які здатні до свідомого суспільного вибору та спрямування своєї діяльності на користь іншим людям і суспільству, збагачення на цій основі інтелектуального, економічного, творчого, культурного потенціалу Українського народу, підвищення освітнього рівня громадян задля забезпечення сталого розвитку України та її європейського вибору [1].

Актуальним завданням викладача є поєднання навчальних дисциплін із виховним процесом, що, безсумнівно, є нероздільним. На підставі цього сучасна освіта скеровує свої зусилля на побудову світосприйняття здобувачів освіти. Фундаментальну роль при формуванні системи цінностей у майбутніх фахівців відіграє саме викладач, який насамперед повинен подавати приклад і бути носієм цих цінностей. І саме на освітньому рівні зароджуються професійні цінності,

такі як самореалізація, престиж обраної професії, суспільне визнання і значущість, професійний розвиток, що надалі дасть змогу майбутньому фахівцю зосередитися на досягненні успіху, здобутті нових знань і вмінні їх застосовувати у своїй подальшій професійній діяльності.

Використані джерела:

1. Закон України "Про освіту", режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>

Ющенко Я. О., Єфімчук Д. В., Мамай О. В.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ОСВІТНЬО-ІНФОРМАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ ТА АКТУАЛІЗАЦІЇ ЗНАТЬ ПРО ЗАХИЩЕНІСТЬ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

(наукові керівники – д. мед. н., проф. Валерій Похилько,
Тетяна Климач)

Полтавський державний медичний університет,
Полтава, Україна

Актуальність. Ми усі є свідками проявів таких негативних явищ серед молоді, як насильство, кібертретування, секстинг, дискримінація тощо. Тому постає необхідність захистити й профілакувати наслідки дії на особистість несприятливих чинників. Найбільш актуально нині це для закладу освіти, адже обране соціальне середовище впливає на перебіг у ньому життєдіяльності людини та формує її не лише як фахівця, але й активного учасника соціуму [1]. Для того, щоб унеможливити булінг і насильство та створити безпечне освітнє середовище, кожен учасник освітнього процесу повинен мати уявлення не тільки про прояви та види насильства, але й знати, як мінімізувати ризики та небезпеки, і в результаті створити умови для внутрішньої безпеки та сприятливого соціально-психологічного середовища для розвитку майбутнього фахівця [2].

Метою дослідження стало оцінити рівень поінформованості здобувачів освіти щодо видів булінгу, профілак-

тики та заходів протидії насиллю, порівняти результати анкетування до та після впровадження заходів, спрямованих на підвищення якості інформування щодо названої проблеми і варіантів її розв'язання.

Матеріали та методи. Нами було проведено анонімне опитування 643 здобувачів вищої освіти ПДМУ шляхом заповнення онлайн-форми з метою перевірки обізнаності студентства щодо поширеності булінгу та насильства у молодіжному середовищі й частоти проведення просвітницьких заходів у 2020 – 2022 рр. Для оцінки зв'язку між частотою звернень студентів, що стикалися із проявами булінгу або насильства, та частотою проведення просвітницьких заходів було використано дані щодо анонімних звернень до студентського омбудсмена і психолога за цей період.

Результати. Проведене дослідження продемонструвало, що 33,8% здобувачів освіти не знають проявів булінгу, що свідчить про недостатню поінформованість. 14,4% стикалися

з такою проблемою і лише 7,5% знають шляхи її розв'язання. Було визначено, що 48,3% студентів вважають за необхідне збільшити кількість заходів, що спрямовані на профілактику виникнення конфліктних ситуацій в освітньому середовищі. Після впровадження та реалізації просвітницьких заходів у вигляді лекцій, тренінгів, тематичних бесід та ін. визначили, що 97,2% здобувачів освіти мають уявлення щодо проявів насильства та цькування, 10,8% стикалися зі згаданою проблемою, 88,6% знають

шляхи її подолання. 96,3% студентів були задоволені кількістю та якістю проведення профілактичних заходів.

Висновки. Аналіз динамічних рядів свідчить про спільні тенденції та можливий зворотний зв'язок між кількістю проведених заходів та рівнем задоволеності здобувачів освіти освітнім середовищем, зниженням кількості випадків прояву булінгу чи насильства і удосконаленням знань щодо профілактики та методів розв'язання визначеної проблеми.

Використані джерела:

1. Наказ в.о. ректора 19 травня 2021 р. № 318. Положення про безпечне освітнє середовище Полтавського державного медичного університету.
2. Наказ ректора 30 серпня 2021 р. № 1. Політика запобігання та управління конфліктами в освітньому процесі в Полтавському державному медичному університеті.

Abhishek Chitkaria

TOPIC: SOCIO-PSYCHIC PECULIARITIES OF A FUTURE PHYSICIAN

(scientific supervisor – Assoc. Prof. Manchul Bohdanna)

Bukovian State Medical University,

Chernivtsi, Ukraine

Introduction

In the following research work we are going to deal with explaining and ways to incorporate the art of involving a combination of social and psychological factors in the building of a future physician.

Objectives

To introduce, explain the importance and ways to incorporate the art of involving a combination of social and psychological factors in the building of a future physician.

This article is devoted to the areas concerning socio-psychological, mental, and behavioural aspects of a potential or future physician. One of the primary concerns of the system of global higher education system of health is the generation and maintenance of highly skilled health professionals and specialists.

Abstract

The analysis of international analytic sources in terms of health services suggests that the problem of learning professional development and sustenance is in the constant focus of many professional productive individuals. They seek to innovative a progressive

stage of health industry in terms of the nature and levels of professional development. Thus, with regards to present scenario of newly arising fatal disease and health complications and increasing demands for new health facilities and infrastructure it is as important to focus upon social and psychological peculiarities. Health is the primary factor that's going to determine the effectiveness and productivity of the industry on a larger scale.

The challenges those are faced in terms of acknowledgment and understanding the peculiarities of the professional competence of physicians in the process of social-psychological development and its influence on professional activity remains insufficiently investigated. The formation of professionalism of a future physician depends on educational and cognitive behavioural skills, which encircles not only gathering and understanding of the system of knowledge, skills and abilities, but also self-improvement and development.

The main tasks of training and education are professional development of a specialist in a medical school, the

introduction of professional competence of medical students and professionals . The professional competence of a physician is a complex of skills acquired in the process of training the knowledge, skills and abilities important for the performance.

Research results

The model of socio-psychological formation and enhancement of competitiveness of the future physician is presented:

1. The assessment of stages of professional formation of physician
2. Psychological peculiarities of making of a health care professional
3. Competence of future physicians at the stage of professional formation.
4. The stages of professional psychology of the personality of the

doctor from the stage of professional psychological readiness and adaptation to the stage of professional skill are outlined.

Analyzed psychological and pedagogical peculiarities of the professional formation of the future physician allow us to talk about the possibility of developing professional competence of a specialist. Conclusion

It allowed identifying and outlining several phases of the person's professional psychology from the stage of professional psychological readiness and adaptation to the stage of professional mastery, the source of which is not only the personal qualities of the doctor, but also his professional competencies.

References

1. Vitkovs'ka O. I. Profesijne samoviznachennya osobistosti i praktichni aspekti profesijnoї konsul'tacii. K.: Nauk. svit, 2001. 91 s.
2. Zeer E. F. Psihologiya professional'nogo razvitiya: uch. posobie dlya stud. vyssh. uch. zavedenij /E.F. Zeer. M.: Izdatel'skij centr «Akademija», 2007

Akshay Santhosh, Garvasiuk Oleksandra

TRAITS THAT BUILD A BETTER DOCTOR

(scientific supervisor – PhD, assistant of professor Garvasiuk
Oleksandra)

Bukovinian State Medical University,
Chernivtsy, Ukraine

Sir William Osler once said, “The good physician treats the disease, the great physician treats the patient who has the disease”. Medicine is considered as one of the most divine professions in our world. “Dr” is not just a prefix but is a superpower that brings smiles on the faces of suffering lives. Simply wearing a white coat does not make one a good doctor, but it takes a lot more qualities to fit him into it. These ranges from compassion, commitment, humanity, understanding and much more, apart from theoretical and practical knowledge.

A great doctor is also one who is attentive, ethical, friendly, passionate, responsible and wise. Good doctors are organized and conscientious and collaborative. It is believed that a doctor needs to make sure that his patients get recommended screening tests, that their questions are answered, and that patients have a clear plan of action upon leaving his office. A good doctor understands that patients are not just

a list of medical problems and medications. He knows how to make his patients feel as though they are being cared for. He listens to them keeping abreast of the best medical care to provide. To be a worthy doctor, first he must be a good human being. “Wherever the art of medicine is loved, there is also a love of humanity”. These words of Hippocrates reveal us that a doctor should understand responsibility over privilege and humanity over profits. The medical fraternity of Bukovinian State Medical University is well endowed with these peculiarities such that they pass forward these ethics and qualities to the nurturing young doctors studying in the University. Besides exam scores and medical skills, the teaching faculty raises them in a way to have direction and meaning to their works.

There is no single ingredient that makes one a better doctor, but moving through each of these traits helps him to walk that extra mile for his patient’s well-being.

Used literature (internet sources):

1. <https://www.medschools.ac.uk/media/2368/msc-infosheet-good-doctor.pdf>
2. <https://www.mdlinx.com/article/do-you-have-the-10-qualities-that-make-a-good-doctor/lfc-2631>
3. <https://www.webmd.com/a-to-z-guides/news/20060309/7-key-traits-of-ideal-doctor>

Ghenanou Aimene

BIOETHIC AND SPECIFIC REGISTERS FOR PHYSICIAN-PATIENT COMMUNICATION

(scientific tutor – Namestiuk Svitlana,
associate professor at the department of foreign languages)
Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

Any work with people is definitely connected with the process and problems of communication. Communication covers the professional activities of employees at all levels. The European health care system is particularly serious about the act of medical communication and takes into account the individual characteristics of the patient's psyche in the context of medical relationships. The purpose of such contact is to provide care to the patient. Both the patient and the employee of the medical structure have their own motives for interaction, and the staff has a role to play in ensuring conflict-free interaction.

Communicative situations affect the use of verbal language, the essential elements of which are: social roles, physical frameworks, social frameworks, linguistic and extralinguistic context and time of communication, there must be some compatibility between them in order to communicate effectively. Depending on the role played, the speaker chooses certain speech registers. This paper considers specific registers suitable for physician-patient

communication. The doctor-patient relationship is one of the fundamental aspects of medical psychology. In medical practice, communication plays an informative and therapeutic role (diagnosis of the condition and explanation of further treatment strategy, psychological support).

The problem of communication with patients is one of the most complex social problems in the world, directly related to medical psychology. And medical psychology in this context is psychology, at the center of which is the drama of a person in a state of illness. Communication with patients is a complex process that requires attention, time, effort, involvement and training. Communication between doctor and patient is direct, direct and informal communication.

The European scientific thought interprets medical communication as a process of information transfer between two subjects in which there is a constant exchange of information, it brings each of the two partners to specific goals of the meeting (history, diagnosis,

treatment, etc.). American research considers bioethical communications productive provided there is a quality medical act. Discovering the true nature of the problem patient, transforming it into a diagnosis and communicating the diagnosis to the patient largely depend on the positive communication between the doctor and the patient. Patient satisfaction, commitment to treatment, and treatment outcomes also depend on the quality of the physician-patient interaction.

A number of factors can disrupt communication between doctor and patient. Didactically, they can be grouped into the following three categories: physical factors, basic factors and semantic factors. In medical practice, unfortunately, there are often negative aspects of working together. Lack of time or desire to listen to their patients

and take into account their feelings often leads to the blocking of communication. Depending on how each participant plays their role, based on different expectations, the preconditions can be created either for a satisfactory and effective relationship, or for other suspicious relationships with disappointments and conflicts.

The use of recommended techniques of communication with the patient for medical workers are able to: set the patient to further conversation, evoke his sympathy, help the patient to reveal their feelings, achieve peace and acceptance of their own diagnosis, etc. In this context, the practical and scientific value of this study lies in the ability to overcome problems and use special recommendations for the development of communication skills that have a positive impact on patients.

Havryliuk Maryna, Stoliar Denys

THE ROLE OF EMPATHY IN THE RELATIONSHIP WITH THE PATIENT

(scientific supervisor – Stoliar Denys
Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

Empathy is an important aspect of today's society that determines the ability to understand and accept the emotions of the people we come in contact with. It allows you to better understand the interlocutor and show that he is heard and heard.

Notably, empathy plays not the fewest roles in many professions where there is a human-to-human relationship. For example managers, officials, service staff, health professionals (psychologists, doctors, etc.), teachers, and others. Employees who are working in any of these categories must be able to correctly determine and assume the psychological state of the speaker.

Consider how compassion affects the example of «health worker - patient.» Foremost, it is significant for patients, because non-verbal expressions of understanding and empathy allow them to feel prepared to cooperate and increase the level of trust. Empathy is equally valuable to doctors because patients rarely talk about inner feelings, and if they can detect it, there will be a more decent chance of a swift recovery. But nowadays, most doctors need to

develop the ability not to perceive a person's feelings at rounds close to the heart, as this can provide the basis of professional burnout.

The resonance of emotions that arises when interacting with a patient is called affective empathy, which can lead to both prosocial behavior and wrong decisions. Therefore, if the doctor does not distinguish the emotions of the interlocutor from his own, or does so incorrectly, there is a probability that the patient's experience may be experienced by a specialist after admission and will be transferred to a non-working environment of a specialist.

If you consider a situation where the doctor does not show empathy, the patient, who is already in a state of anxiety for their health, is likely to not note the support and understanding from the person to whom he sought help. This factor can violate the trust and respect of the health worker, which, in turn, can lead to non-compliance with the prescribed treatment.

When the doctor is aware of the importance of empathy in his work and, if necessary, comprehends something

new, we will see that the relationship between the doctor and the sick is favorable for both parties.

In order to develop a sense of empathy in yourself, you can practice the following techniques: accept yourself as is and emphasize your strengths; acquire new skills, explore various places every time, be open to new things; ask important people to you how they perceive your ability to support, listen and be ready to calmly evaluate yourself

from the position of a stranger; read books or blogs about emotions and psychology. In simple words: grow yourself!

Open-mindedness, the ability to listen, to hear, and understand - a requirement for healthy relationships between people. The doctor's role is to be able to be there for the patient and see the world through his eyes, and then be able to be objective, returning to the position of the doctor.

Bugaj Julia, Garvasiuk Oleksandra

FORMATION OF FUTURE SPECIALIST BASED ON ETHICS

(scientific supervisor – PhD, assistant of professor Garvasiuk
Oleksandra)

Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

The question that often arises in our lives is: How can I know that my actions are good? One of the fields of science – ethics deals with these types of issues. The determinants of moral behavior change over time, place, and society. Generally speaking, ethics is a set of principles, norms and attitudes that are considered correct.

Medicine, especially modern medicine, has gained power beyond human beings. Unfortunately, ethical standards have not made the same progress. Where does it come from and why does it happen? How can future experts change it?

Today, of course, doctors still apply the Hippocratic oath and the classical ethics associated with it, but modern medicine has developed so rapidly that in the 4th century BC, in the time of Hippocrates, certain situations did not even exist as today. Modern technology raised completely unknown moral dilemmas at the time, which needed to be solved by establishing a completely new science suitable for modern times. It can be concluded that the current medical situation poses the most difficult

questions.

Medical ethics is based on a set of values that professionals can refer to in the case of any confusion or conflict. These values include the respect for autonomy, non-maleficence, beneficence, and justice. It is important to note that these four values are not ranked in order of importance or relevance and that they all encompass values pertaining to medical ethics. However, a conflict may arise leading to the need for hierarchy in an ethical system, such that some moral elements overrule others with the purpose of applying the best moral judgement to a difficult medical situation. In terms of the source of ethics, they come from the collective beliefs and values of a society and its citizens. But, more specifically, ethics also come from those who are willing to make hard choices and think about big questions: good and bad, right and wrong. Questions have arisen over the centuries about how to treat fellow human beings. These questions lead philosophers, theorists, administrators, political and social leaders, and others to develop guides or treatises that

explore ethical issues facing society.

Morality can not be taught, but it can be imitated. The basic values of a person's individual consciousness are formed during the individual's primary socialization period and then remain fairly stable, with major changes occurring only in times of crisis in one's

life and social environment. Thus, external factors – family, university, friends, teachers, literature and media – act as important personality formation stimulators. Moral and ethical education should contain professional and personal values.

Used literature:

1. https://en.wikipedia.org/wiki/Medical_ethics
2. Greene, J. (2013). *Moral tribes: Emotion, reason, and the gap between us and them*. New York, NY: Penguin Group.
3. Gao, W., Chen, M., Li, Y. (2016). Descriptive norms influence reactions to anger-related moral events. *Asian Journal of Social Psychology*, 19(1), 31-39.
4. Fiske, S. T. (2009). *Social beings: Core motives in social psychology*. John Wiley, Hoboken, N. J.

Agyemang Kwakye Nana, Vlasyk Lyubov

LEADERSHIP IN VALUES-BASED MEDICINE: LESSONS FOR FUTURE PROFESSIONALS

(scientific advisor – Vlasyk Lyubov PhD)

Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

Relevance: Value-based medicine (VBM) is one of the basic principles and a backbone in modern day Medicine. It functions as one of the factors that would drive a physician into decision making. VBM deals with the core values of both patients and physicians. Leadership can be very unique and dynamic for different physicians, thus how they carry themselves and how they go about their daily lifestyle activity.

Goal: to explore leadership as a phenomenon in medicine and as a characteristic of a future specialist that needs to be developed.

Discussion: Clinicians work in a complex environment of modern medical services. They face the following challenges: diverse and changing needs, rising patient expectations and the high cost of new interventions and treatments. This requires clinicians to consider the needs of a wide group of patients; make decisions that make the most efficient use of resources and ensure clinical quality [1]. Significant and positive relationships between participation, administrative quality, quality of medicine and patient satisfaction are known [2].

Leadership can be defined as providing proper care and comfort to a patient in order to recover. A leader must have soft skills (social, communicative, relationships, career qualities, social intelligence, emotional intelligence, work well with others, etc. [3].

There is no single path to leadership. What works for me will not work for others [4]. Effective leadership is a combination of three factors: leader, follower and situation [3]. But in terms of health, we can add 3 factors to 6: the environment (medical facility), time and technology.

A functional, results-oriented leadership style is best suited for medicine. It focuses on the process of organizing to achieve the desired results of the group based on meeting the needs of staff, team and tasks [1]. To develop leadership among future physicians, it is proposed to expand the role of student leadership; empowering student leaders; and recognition of student achievement [5].

Conclusions: For effective leadership, efforts must focus on a dynamic

relationship between values, culture, abilities, and organizational context. This will ensure the proper functioning of value-based medicine.

References:

1. Al-Sawai A. Leadership of healthcare professionals: where do we stand? Oman Med J. 2013;28(4):285-287. doi:10.5001/omj.2013.79
2. Asif M., Jameel A., Sahito N., Hwang J., Hussain A., Manzoor F. Can Leadership Enhance Patient Satisfaction? Assessing the Role of Administrative and Medical Quality. Int J Environ Res Public Health. 2019;16(17):3212. Published 2019 Sep 3. doi:10.3390/ijerph16173212
3. Agyemang EK. Leadership & Discipline: from battlespace to Boardroom Paperback. 2020
4. Hodgetts S. Effective Leadership: The Key to Successful Hospital Management HealthManagement. 2011;13(5) Available from: <https://healthmanagement.org/c/hospital/issuearticle/effective-leadership-the-key-to-successful-hospital-management>
5. Burk-Rafel J., Harris K. B., Heath J., Milliron A., Savage D. J., Skochelak S. E. Students as catalysts for curricular innovation: A change management framework. Med Teach. 2020;42(5):572-577. doi:10.1080/0142159X.2020.1718070

Merwin Ebenezer

THE IMPACT AND CHALLENGES OF STUDENT SELF-GOVERNMENT

(scientific advisor – Assoc. Prof. Manchul Bohdana)

Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

Introduction. The student government has been around the globe in sharing ideas, interests, concerns, raising funds, awareness, community projects, startups, etc. Among the main purposes of student government are: to develop leadership skills, get acquainted with organizational approaches, participate in decision-making, and learn to take responsibility.

Research objectives. The thesis aims to analyze the impact of student government as a part of contemporary scientific institutions and the challenges that it faces.

Research results. When it comes to analyzing the way student government functions it is important to consider both institutional and psychological factors. There must be a level of moderation and a well-balanced approach, in terms of decision-making, communicating, motivating, managing, and being open to change and rebuke without being provoked, all for a better future. It all starts with self-perception and introspection, followed by communal integrity. Zimbardo's experiment in 1971 showed that students were prone to extremism, in terms of roleplay or

submission to authority [3]. Another example is the current situation with the Hijab controversy in India which is causing political exploitation. Behavior and decision-making are largely influenced by the society one lives in. It is a measure of someone's personality or character [1].

There are other issues that challenge the functioning of student government: finance, quality of student life, structure, relationships, representation, and social issues [2]. These challenges become even stronger in terms of the pandemic. It requires different approaches in organizing effective cooperation among students both online and offline. At the same time, it limits communication with other educational institutions. However, despite the difficulties in conducting self-governance, the period of pandemics opened new opportunities: the importance of listening, exchanging experiences, coordinating teamwork for improving the quality of education, etc.

Conclusion. From the research study, it was concluded that rather than bring harmony in the system of education inefficient student government can bring dissonance and imbalances. However,

efficient student self-government can and other challenges of student life.
impact educational process organization,
recreation, psychological assistance,

Bibliography:

1. Edinyang, S. The Significance of Social Learning Theories in the Teaching of Social Studies Education. *International Journal of Sociology and Anthropology Research*. 2016. Vol. 2. № 1. Pp. 40-45.
2. Keppler, K., Robinson, J. Student Governments: What Are the Issues of the Day? *Campus Activities Programming*. 1993. Vol.25. №9. P. 36-43.
3. Musen, K., Zimbardo P. Quiet rage: The Stanford prison experiment. [Stanford, CA]: Stanford University [distributor], 1988.
4. https://web.stanford.edu/dept/spec_coll/uarch/exhibits/spe/ Narration. pdf (Accessed 10.02.2022).

Martynov Yuriy, Zavolovych Alina

**FORMATION OF SOCIO-PSYCHOLOGICAL FEATURES OF FUTURE
PHYSICIANS WHILE STUDYING AT THE DEPARTMENT OF FORENSIC
MEDICINE AND MEDICAL LAW**

(supervisor – Professor Vanchulyak Oleg)

Bukovinian State Medical University,

Chernivtsi, Ukraine

According to the requirements of the legislation of Ukraine, all doctors, regardless of specialty, must not only have the skills to examine the corpse at the scene or at its location, correctly describe injuries and their parts, but also meet a number of socio-psychological requirements. Among the latter, the most characteristic of physicians are friendliness and neutrality towards persons/patients with whom the physician in question performs his/her professional duties; law-abidingness and impartiality both in the study of medical documentation/case materials and in the formation of one's own opinion or conclusions.

During the study of disciplines at the Department of Forensic Medicine and Medical Law, applicants, in addition to special knowledge, learn a number of psychological qualities aimed at understanding the role of the doctor in criminal proceedings and his responsibility to all parties to possible criminal proceedings. when performing diagnostic and therapeutic manipulations, compliance with the law both in their actions and requiring compliance with it by other stakeholders in the performance of their

professional duties.

These results can be obtained in the process of individual routine methodological work with each applicant in the study of forensic topics, solving thematic problems, and most of all in modeling various situations that may be accompanied by the participation of judicial investigators in the performance of specialists responsibilities. It is necessary to take into account the experience and individual characteristics of the teacher of the Department of Forensic Medicine and Medical Law, which motivates applicants, based on the resulting array of general, special and psychological knowledge and skills to acquire special competencies.

Conclusion. Socio-psychological features of future physicians while studying at the Department of Forensic Medicine and Medical Law are formed by mastering basic knowledge and skills in the discipline in studying topics of forensic medicine, solving thematic problems and modeling various situations by teachers of the department, based on their professional experience.

Agyemang Kwakye Nana

FLEADERSHIP AS VALUE BASED MEDICINE

Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

VBM is a core principle and a backbone in modern day Medicine, it functions as one of the factors that would drive a physician into decision making. Value based medicine deals with the core values of both patients and physicians. Leadership as a value based medicine can be very unique and dynamic to different physician, thus how they carry themselves and how they go about their daily lifestyle activity off and on the field. I always say, you become a leader immediately you recite 'The Declaration Of Geneva'

A leader from my point of view is every physician. Looking at it from this point of view leadership would be defined as ensuring proper care and patient comfort to aim at recovery. Having established this, a leader should have soft skills; these are social skills, communication skills, attitudes, career attributes, social intelligence, emotional intelligence quotients amongst others, work well with

others, perform well [Leadership and discipline-from battlefield to boardroom, Ek Agyemang Maj Phd, Page126].

We can't say there's one way of leadership/ this should be the exact characteristics of leadership, what will work for me won't work for C. [Effective Leadership: Key to Successful Hospital Management, Sue Hodgetts].

An effective Leadership is combination of 3 factors: Leader, follower and situation [Leadership and discipline-from battlefield to boardroom, Ek Agyemang Phd, Page 32]. But looking at this from the health care setting, we can exhaust these factors to 6: Leader, follower (patient/worker in the healthcare setting), Situation, Environment (Health care setting), Time and Technology. We can build ourselves to be better leaders if we look at these factors critically, single them out and know what role each plays.

Reference:

1. [Effective Leadership: Key to Successful Hospital Management , Sue Hodgetts]. <https://healthmanagement.org/c/hospital/issuearticle/effective-leadership-the-key-to-successful-hospital-management>
2. [Leadership and discipline-from battlefield to boardroom, Ek Agyemang Maj Phd] <https://www.amazon.com/LEADERSHIP-DISCIPLINE-Ebenezer-Kwakye-Agyemang/dp/9988302347>
3. OPERATIONS MANUAL FOR STAFF AT PRIMARY HEALTH CARE CENTRES , https://www.who.int/hiv/pub/imai/om_10_leadership_management.pdf

Ангеліна ТИМЧИК, Надія ПАНАСЕНКО

СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ВЕКТОР ВПЛИВУ НА ОРГАНІЗАЦІЮ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ

(науковий керівник – ас. Надія ПАНАСЕНКО)

**Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна**

Студентське самоврядування має дуже важливу роль в організації навчального та виховного процесу. Колектив студентського самоврядування БДМУ представляє інтереси й права усіх здобувачів вищої освіти, спонукає до власних пропозицій та ідей щодо вдосконалення й розвитку діяльності культурного та навчального процесу в університеті. На сьогодні патріотичне виховання здобувачів вищої освіти у виші є пріоритетним.

Актуальність теми патріотичного виховання залишається головною у всі часи, а особливо це спостерігається у зв'язку з визначними й доленосними історичними зрушеннями, які відбуваються в Україні. Студентство завжди перебуває «на передовій» історичних подій. Ми повинні пам'ятати, що патріотичне виховання та патріотизм – це не тільки гучні й запальні промови, а ще й ставлення з повагою до наших традицій, символів, мови, збереження матеріальних та духовних цінностей, які повинні передаватися з покоління в покоління.

Саме тому у нашому університеті значна увага приділяється різним методам виховання патріотичної та висо-

коморальної молоді. За ініціативи кураторів та студентського самоврядування фармацевтичного факультету проводиться низька заходів, націлених на патріотичне виховання молоді. Серед них варто назвати патріотичні лекторії, благодійні акції на підтримку військовослужбовців 128 окремої гірсько-штурмової бригади, благодійна акція добра та милосердя «Подаруй дитині радість» для вихованців Чернівецького обласного навчально-реабілітаційного центру № 1, благодійна акція до Дня Святого Миколая Центру доброти мами і дитини «Місто добра», година пам'яті «Герої Небесної Сотні», «Ми не зганьбили славу наших предків...» – до Дня Гідності та Свободи, проведення літературного реквієму «Чорна сповідь моєї Вітчизни» тощо.

Найбільш поширеною та болючою проблемою, яка стосується патріотичного виховання молоді і суспільства, є проблема еміграції громадян України, у тому числі й здобувачів вищої освіти, за кордон. Люди, які виїжджають за кордон, мотивуються різними причинами: економічними (поліпшити рівень свого життя, забезпечити особистий добробут та кращі умови для своєї ро-

дини) або ідеологічними чи духовними (коли людина не погоджується із політичними, соціальними та іншими законами держави). Ця проблема була і є досить актуальною. Виїжджати за кордон у пошуках кращої долі у різні періоди української історії були змушені науковці, митці, підприємці, культурні та історичні діячі – люди, які не поділяли політичного курсу України, а тому зазнавали переслідувань, а нерідко і вигнання.

Переваги навчання у нашому університеті полягають у тому, що студенти по його закінченні можуть легко працевлаштуватися, мають можливість впродовж навчання ознайомитися та пройти виробничу практику у провідних фармацевтичних підприємствах України, вони володіють необхідними знаннями та мають змогу для створення власного бізнесу. А щодо ідеологічної

мотивації покинути країну, то людина повинна розуміти, що якщо вона буде здобувати якісну освіту, вивчати історичні події, шанувати і поважати свою державу, то може зробити свій внесок у розвиток України. Адже суспільство у всі часи слідувало за думкою та діями освічених, вірних своїй державі та її традиціям людей.

Отже, патріотичне виховання молоді в закладі вищої освіти має вирішальну роль у зародженні й гартуванні патріотизму, адже саме під час навчання у студента формується власний світогляд, своє ставлення до оточуючих, змінюється любов та відчуття відповідальності до своєї країни, її майбутнього. Тож ми повинні замислюватися над тим, як згуртувати суспільство та виплекати в ньому почуття гідності, пишатися тим, що є громадянином своєї країни та її невід’ємним цілим.

Molyn Liliia, Uzinskyi Yevhenii

THE ROLE OF FORMATION OF ANALYTICAL THINKING COMPETENCE IN THE EDUCATIONAL PROCESS OF STUDENTS OF HIGHER MEDICAL EDUCATIONAL INSTITUTIONS

(supervisor – Zaliavska Olena)
Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

The globalization of social processes and the development of new technologies are closely linked to innovative transformations in all spheres of human life and in medical education in particular. This has highlighted the problem of training medical staff, because the constant introduction into clinical practice of new methods of diagnosis, treatment, drugs necessitate continuous professional development in order to improve the quality of qualified medical care. Therefore, it is impossible to consider the development of a specialist without a high level of analytical competence and its use in practice.

The introduction of computer technology in the educational process has led to the emergence of new pedagogical technologies: distance, mobile, «inverted» studying, with the involvement of interactive methods and studying in training technology etc. In the current realities of the Covid-19 pandemic, there has been a problem of access to official editions, which has emphasized the importance of the phenomenon of the «digital avalanche»

(when reliable data is closely intertwined with unverified information without scientific basis) [2]. To level this phenomenon in educational and cognitive activities, it is advisable to use online platforms (recommended by the Ministry of Health Ukraine) like: British Medical Journal, INgenius, Medscape, Prometheus, Medtube, Epocrates [4]. It should be noted that the use of these technologies for all participants in the educational process in addition to technical support requires a high level of information and communication competence, what includes the next components: technological, methodological, algorithmic competences etc. [3].

Thus, purposefulness and systematicity are key principles in the formation of analytical competence, which should be perceived as part of the professional competence, what reflect willingness and ability to apply acquired knowledge and skills in combination with personal qualities in work with information of various kinds and forms of presentation (traditional,

electronic), and also as ability to qualitatively new knowledge to ensure effectively carry out its analytical and the process of making responsible synthetic processing in order to obtain decisions and practical problems [1].

References:

1. Лобач, Н. В., & Лобач, Н. В. (2016). Формування інформаційно-аналітичної компетентності майбутніх лікарів в освітньому середовищі вищого медичного навчального закладу.
2. Рогач, О., & Козловський, А. В. (2016). «Цифрова лавина» - загрозна явище сучасних інформаційних систем (Doctoral dissertation, Вінниця, ВННІЕ ТНЕУ).
3. Димар, Н. М., Корильчук, Н. І., & Стриженко, Т. О. (2021). Роль інтерактивних технологій у формуванні професійної компетентності майбутніх медиків. Педагогічна освіта: теорія і практика, (31), 261-271.
4. Власій, О., & Дудка, О. (2019). Шляхи формування інформаційно-цифрової компетентності учасників освітнього процесу. Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету, 383-397.

Penteleychuk Sebastian

**YOUTH TOURISM AS A PROSPECT FOR THE DEVELOPMENT
OF STUDENT SELF-GOVERNMENT
(scientific adviser – Doctor of Philosophy,
As.Prof. Voloshynovych Nataliia)
Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine**

At the present stage of educational development there is a need to strengthen tourism work with students, which will help to achieve the goals of academic success, education, rehabilitation and comprehensive development, as well as promote active communication between students and friendly relations.

Youth tourism provides two travel options: group and individual, and includes the following formats: interregional and international student conferences, vocational schools for future specialization, style of independent travel «backpacking», field trips, sports tourism, youth volunteering, creative tourism, creative tourism language, cultural exchange. The program will expand students' opportunities for travel during vacations and weekends - they can stay in university dormitories and visit the most interesting tourist routes. The uniqueness of tourism programs lies in personal development in the framework of student government. This means that the routes are planned by

the students themselves. Educational institutions from different cities and countries can take part in the projects. The organization of the host party (the university - the «host») is to help accommodate student guests, guided tours of the city and leisure.

Special attention should be paid to group programs related to sports routes, which are possible with the participation of a group curator and a professional guide. The group can include students from different universities who lead a healthy and active lifestyle. This area develops the education of young people to care for the natural heritage of the country and promotes regional tourism in general.

Involving student youth in the development of this area not only as travelers but also as creators of new projects, allows to meet the needs of the new generation in self-realization, brings new technologies and modern vision in the creation of tourism products. There is a possibility that as the recognition of such programs and the

Секція 6 - Сучасний менеджмент як основа ефективної діяльності студентського самоврядування

addition of new universities increases, the popularity of student tourism will grow.

Implementation of youth mobility programs provides an opportunity to strengthen interuniversity ties, introduce students to colleagues from other cities,

give impetus not only to personal but also to scientific cooperation. During the travels, the brightest memories of youth and new ideas are born, which in the future will be able to become joint scientific and technological projects.

Ганна Мороз, Катерина Тополук, Олексій Троценко

ВИБІРКОВІ НАВЧАЛЬНІ ДИСЦИПЛІНИ ЯК ПОТУЖНИЙ РЕСУРС У СПРАВІ ПІДГОТОВКИ І ДІЯЛЬНОСТІ КОМАНД СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ МЕДИЧНИХ ЗВО УКРАЇНИ

Харківський національний медичний університет,
Харків, Україна

У справі організації ефективної діяльності органів студентського самоврядування сучасних українських медичних ЗВО одними з найскладніших проблем є гостра нестача комфортного часу для підготовки і проведення необхідних заходів. У нашій роботі ми спробуємо розглянути як часовий ресурс вибіркової навчальної компоненти сучасних медичних ЗВО.

Спробуймо замислитися над таким питанням – який часовий проміжок доби є найкомфортнішим для реалізації студентських проєктів? Звичайно, що найкомфортнішим буде той час, у який студенти зайняті своєю навчальною діяльністю, тобто з понеділка по п'ятницю з 8.00 до 18.00 год. Але проведення заходів в академічний час майже завжди супроводжується пропуском занять.

Наразі функціонування вибіркового компонента відображається в тому, що понад 25% предметів із загальної кількості навчальних дисциплін ЗВО студенти обирають на власний розсуд, відповідно до своєї індивідуальної навчальної траєкторії [1, с. 3].

Яким чином вибіркової навчальної

компонент можна використати як часовий ресурс?

По-перше, і це є найголовнішим для нашого дослідження, – вибіркової предмети вивчаються в найкомфортніший часовий діапазон для діяльності студента: з 8.00 до 18.00 год. По-друге, це здатність вибіркової курсів до швидкого коригування навчальної програми із внесенням актуальних для студентів навчальних тем. По-третє, вибіркової предмети містять досить великий обсяг навчального часу, який можна розглянути як часовий ресурс при підготовці і проведенні проєктних заходів. Наприклад, для спеціальності 222 Медицина на 3 курсі з дисципліни «Медицина і художня культура» передбачено 10 лекційних і 20 семінарських годин [2, с. 10-13].

Постає питання – що потрібно зробити, аби долучити вибіркової дисципліни до нашої справи? Можна, наприклад, домовитися без значної шкоди для програми вибіркового предмета використовувати певну його частину для потреб набуття необхідних компетентностей студентами – членами волонтерських команд. Інший

варіант передбачає звернення до навчального відділу ЗВО від керівних органів студентського самоврядування з пропозицією запровадження певних вибіркових дисциплін, навчальні програми яких уже будуть побудовані з урахуванням їхніх потреб.

Отже, для оптимізації роботи кож-

ного члена студентського самоврядування можна використовувати вибіркові дисципліни, ресурс яких прогнозовано здатний задовольнити частину потреб необхідного часу щодо покращення компетентності студентів-активістів.

Використані джерела:

1. Освітньо-професійна програма «Медицина» другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 222 Медицина галузі знань 22 Охорона здоров'я. Освітня кваліфікація: Магістр медицини URL:https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/11/opp_m_mag_2020.pdf (дата звернення: 04.02.2022).

2. Навчальний план підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти. URL:https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/11/navch_pl_m_mag_-2020.pdf (дата звернення: 10.02.2022).

Себастьян ПЕНТЕЛЕЙЧУК

МОЛОДІЖНИЙ ТУРИЗМ ЯК ПЕРСПЕКТИВА РОЗВИТКУ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

(науковий керівник – к. мед. н., ас. Наталія ВОЛОШИНОВИЧ)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

На сучасному етапі розвитку освіти існує необхідність посилити туристичну роботу зі студентами, що допоможе реалізувати завдання навчальної успішності, виховання, оздоровлення та всебічного розвитку, а також сприятиме ефективній комунікації між студентами та формуванню дружніх стосунків.

Молодіжний туризм передбачає два варіанти подорожей: груповий та індивідуальний, а також включає наступні формати: міжрегіональні та міжнародні студентські конференції, професійні школи за напрямком майбутньої спеціалізації, стиль самостійних поїздок «бекпекінг», краєзнавчі екскурсії, спортивний туризм, молодіжне волонтерство, творчий туризм, зокрема мовний, культурний обмін. Програма розширить студентам можливості для подорожей в період канікул та вихідних днів – вони зможуть зупинитися в університетських гуртожитках та відвідати найцікавіші туристичні маршрути. Унікальність туристичних програм полягає у особистій розробці в рамках роботи студентського самоврядування. Це означає,

що маршрути плануються самими студентами. У проектах можуть брати участь навчальні заклади різних міст та країн. Організація приймаючої сторони (університету-«господаря») полягає у допомозі щодо розміщення студентів-гостей, проведення екскурсій містом та дозвілля.

Особливої уваги заслуговують групові програми, пов'язані зі спортивними маршрутами, які можливі за участі куратора групи та професійного гіда. До групи можуть увійти студенти різних вишів, які ведуть здоровий та активний спосіб життя. Такий напрямок сприяє вихованню молоді щодо бережливого ставлення до природної спадщини країни та популяризує регіональний туризм загалом.

Залучення студентської молоді в освоєння цього напрямку не тільки як мандрівників, а й як творців нових проектів дозволяє реалізувати потреби нового покоління в самореалізації, привносить нові технології та сучасне бачення у створенні туристичних продуктів. Існує ймовірність, що в міру підвищення впізнаваності таких програм та доєднання нових вишів, по-

Секція 6 - Сучасний менеджмент як основа ефективної діяльності студентського самоврядування

пулярність студентського туризму зростатиме.

Реалізація програм молодіжної мобільності надає можливість зміцнити міжвузівські зв'язки, познайомити студентів із колегами з інших міст, дати поштовх не лише особистому, а

й науковому співробітництву. Під час подорожей народжуються найяскравіші враження та нові ідеї, які в майбутньому можуть стати спільними науковими та технологічними проєктами.

Ravat Rahul

THE METHOD OF COMPETITIVE GROUPS AS AN EDUCATIONAL INNOVATION IN HIGHER MEDICAL EDUCATION

(scientific adviser – Zaliavska Olena,
associate professor of the department of internal medicine, clinical
pharmacology and occupational diseases)
Bukovinian State Medical University,
Chernivtsi, Ukraine

Method of competitive groups is the one of the interactive technologies methods which allows developing creative thinking, mutual learning and improvement, involving all students without exception in the process of discussion and argumentation of their own opinion, as well as developing respect for colleagues and alternative ideas and approaches.

The aim is to study the use of the method of competitive groups in the interactive training of medical students through creating a problem-based situation and solving it through a role-play.

Results. Students are divided into two (three) groups: a therapeutic and a surgical one. Each group develops its own plan for solving one clinical problem. The student in each group defends or complements the collective group opinion. The teacher helps to build groups, provide a list of professional literature sources, professional methods, questions, and clinical problems of different levels of complexity, laboratory

data, X-ray images, ultrasound examination data, ECG, computer spiograms, and microfilm presentations. During the main stage of the session, he follows the discussion noting the adequacy of the clinical problem solutions offered by the competing groups and evaluating the reactions of both groups to their colleagues' speeches. At the final stage, the instructor evaluates the result of each group's creative work and evaluates each student according to the developed assessment criteria (on a five-point system). An inter-group discussion is a key to creative thinking, a way of developing dialectical thinking as a component of creative thinking, the search for truth based on the active participation of all listeners.

Conclusions. The use of the method of competitive groups in the interdisciplinary aspect leads to better learning by students, increases interest, broadens their mind and creativity, develops deep clinical thinking and develops a sense of the need for collective cooperation and responsibility,

introduces horizontally-oriented interdisciplinary integration into the learning process, allows to form skills and abilities in a holistic manner and

most importantly improves the quality of clinical training of a therapeutic physician.

Діана КУРКА, Галина МАРАРАШ

УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МЕДИЧНИХ СЕСТЕР

(науковий керівник - д. філос. н. Галина Марараш)
Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

З дослідження Hanifi N., Parvizi S., Joolaei S., Ghamari-Zare Z., Purfarzad Z., Adib-Hajbagheri M. зауважимо проблему сприйняття студента – медичну сестру лікарем, практикуючою медичною сестрою, пацієнтами та родичами пацієнтів. Лікарі все ще розглядають медсестер як тих, хто повинен виконувати насамперед розпорядження лікарів, а вже потім задовольняти потреби пацієнтів. Медсестри, які закінчили навчання (молоді фахівці), мають проблеми зі сприйняттям їх як професіоналів, і тут на перший план виступає поняття довіри пацієнтів до медичних сестер.

Студенти-медсестри мають недоліки в їхній комунікативній компетентності, що стосуються спілкування з пацієнтом щодо призначених ліків. Студенти стурбовані неприйняттям пацієнтами та їхніми сім'ями лише через те, що вони студенти. Страх мати справу з пацієнтом, відсутність впевненості та емоційні переживання – основні відомі причини, які змушують медичну сестру віддалятися від пацієнтів.

Умови формування професійних

компетенцій медичної сестри і необхідність підготовки її до взаємодії з пацієнтами обумовлені особливостями її діяльності: метою медичної сестри є вивчення пацієнта, його оточення як об'єктів дослідження для виявлення ставлення до здоров'я, хвороби, аналізу їх способу життя для вибору в подальшому спільних шляхів збереження або відновлення втраченого здоров'я; необхідною умовою є побудова терапевтичного альянсу «медична сестра – пацієнт» – комунікативні компетенції дозволяють формувати суб'єктну позицію пацієнта в лікувальному процесі; медичним сестрам доводиться взаємодіяти з різними пацієнтами (тривожними, іпохондричними, агресивними й ін.), на психіку яких впливає те або інше захворювання, що змінює ставлення до життя, роботи, близьких людей і самого себе; низька схильність пацієнтів до лікування, пов'язана з багатьма суб'єктивними й об'єктивними причинами, визнається сьогодні більшістю фахівців як найбільш суттєва перешкода для успішного лікування хворих; проведення профілактичних

заходів.

Оскільки компетенція включає в себе сукупність якостей медичної сестри (знань, умінь, навичок, способів діяльності), а компетентність – володіння комплексом відповідних компетенцій, що включає особистісне ставлення до них та предмета діяльності, то вважаємо, що якість сформованості професійної компетентності базується на наступних факторах: поглиблене навчання в медичних вишах; обов'язкове проходження виробничої практики в лікувальних закладах; безперервність процесів навчання та

професійного вдосконалення; робота згідно з принципами «доказової медицини»; дотримання всіх стандартів проведення медсестринських маніпуляцій; принципи та цінності пацієнт-орієнтованого підходу; розвиток професійних якостей, який тісно пов'язаний з розвитком особистісних компетенцій.

Під час роботи медичної сестри в медичному закладі важливо враховувати безперервність освіти медичної сестри, елементом якої є інтеграція знань з холістичного та комплексного підходів.

Островська О.Б., Навчук Г.В.,

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ВИСОКООСВІЧЕНОГО ФАХІВЦЯ-ПАТРІОТА

(науковий керівник – к. філол. н., доц. Галина Навчук)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Актуальність. Нині головним завданням кожного навчального закладу є не просто підготовка фахівця, а формування особистості, яка самостійно може вирішувати різні професійні, економічні, соціальні, культурні та інші суспільні проблеми. Для виконання цього завдання важлива роль відводиться суспільно-гуманітарним наукам. Поєднання професійної й гуманітарної підготовки майбутніх спеціалістів – одна з актуальних проблем діяльності закладів вищої освіти, зокрема й медичних.

Методи дослідження: порівняльно-історичний аналіз.

Результати та їх обговорення. Взірєць сучасного фахівця – це духовно багата особистість, яка має творчі здібності, володіє спеціальними знаннями й навичками, віддана своїй справі, захоплена нею, розуміє необхідність саморозвитку й самопізнання, має високі ідеали, орієнтована на загальнолюдські цінності, світову і національну духовну культуру. Задля досягнення цього ідеалу вишам необхідно забезпечити якісну суспільно-

гуманітарну підготовку майбутніх спеціалістів. Тому скорочувати години на вивчення навчальних дисциплін цього циклу недоцільно. До того ж навчальний процес повинен вибудовуватися з урахуванням принципів демократії, академічних свобод, довіри, співпраці, справедливості, конкуренції, контролю, дисципліни і відповідальності. Тільки так можна отримати високоморального, громадсько активного фахівця, вдумливого громадянина-патріота з цілковито сформованим світоглядом, переконаннями й цінностями.

Висновок. Якісна суспільно-гуманітарна підготовка в закладах вищої освіти, зокрема й медичних, забезпечує формування високоосвічених конкурентоспроможних фахівців-патріотів, які будуть мати розвинені почуття власної гідності та гордості за свою державу. Отже, ми отримуємо сучасне суспільство, в якому існуватиме не лише повага до батьків, старших, але й до своєї нації, до її інтелектуальних надбань.

Дмитро Колеснік

НАВИЧКИ SOFT SKILLS ЯК ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ВИПУСКНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

(науковий керівник – д. мед. н., професор Таміла Сорокман)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

Вступ. Сучасне суспільство ставить вимоги до молодих спеціалістів, які крім якісної професійної підготовки (Hard skills – «жорсткі» навички), включають здатність самостійно та швидко приймати рішення, реалізувати особистісний творчий потенціал, бути мобільним, гнучко адаптуватися до умов життя (Soft skills – «м'які» навички) [1]. Ефективне застосування соціально-психологічних умінь та навичок (Soft skills) у збалансованому поєднанні з професійними знаннями є одним із головних показників становлення висококваліфікованого спеціаліста, здатного об'єктивно оцінювати умови діяльності, активно шукати і знаходити креативний підхід до розв'язання завдань [2].

Мета дослідження – проаналізувати результати анкетування роботодавців та студентів 6 курсу медичних факультетів щодо найбільш поширених Soft skills.

Методи. Проведено анкетування за допомогою Google-форми 67 студентів-випускників спеціальності «Медицина» та 30 потенційних роботодавців (11 директорів комуналь-

них некомерційних підприємств та 19 головних лікарів приватних медичних установ м. Чернівці й області) впродовж весняного семестру 2020-2021 навчального року. Використані стандартні методи статистичного аналізу.

Результати. Аналіз анкет засвідчив, що потенційні роботодавці виділили такі особистісні характеристики та навички: бажання навчатися – 100%, уміння працювати в команді – 73,3%, стресостійкість – 63,3%, багатозадачність – 63,3%, прийняття рішень – 60%, управління конфліктами – 60%, комунікативні навички – 46,6%. Звертає увагу досить незначна частка роботодавців, які визначили необхідними такі навички, як самоменеджмент (16,6%) та таймменеджмент (13,3%). Отже, потенційні роботодавці виділили 6 основних навичок, як важливі для них та на які вони розраховують при підборі кадрів.

Дещо інша структура Soft skills визначена студентами-випускниками. Найбільш визначальними навичками, які необхідні для реалізації особистості як фахівця, вони вважають креативність (100%) та комунікативні

навички (89,5%). Ще 82,1% виділили стресостійкість. Варто відзначити, що більше половини студентів-випускників вказали на необхідність самоменеджменту та таймменеджменту в своїй професійній діяльності (55,2%), а такі Soft skills, як бажання навчатися, уміння працювати в команді, багатозадачність, вони вважають не дуже значимими. Найбільш поширені навички перетинаються як у потенційних роботодавців, так і в май-

бутніх фахівців. При цьому у навчальних планах закладів освіти мало уваги приділяється набуттю саме Soft skills. Цим часто нехтують, особливу увагу приділяючи циклу професійно-орієнтованих дисциплін.

Висновок. Питання набуття Soft skills залишається актуальним як для роботодавців, так і для майбутніх фахівців, що вимагає перегляду сучасних освітніх програм.

Використані джерела:

1. Soft skills: універсальні навички європейського рівня [Електронний ресурс] / Іламі Ясна. 2015; <https://studway.com.ua/soft-skills/>.
2. Definition: Soft skills [Електронний ресурс] / Parsons T. 2020; <https://searchcio.techtarget.com/definition/soft-skills>.

Єлизавета ЛАСТОВИЧЕНКО, Надія ПАНАСЕНКО

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ СТУДЕНТА

(науковий керівник – ас. Надія ПАНАСЕНКО)

Буковинський державний медичний університет,
Чернівці, Україна

«Людина, яка уникла відповідальності, відчувається набагато гірше, ніж та, котра її зазнала, оскільки така особа не в змозі позбутися страждань та мук совісті, котрі є засобом утримання душі від зла, якщо вона є нерозумною та нечесливою, позаяк після непокараного зла йде більше за обсягом зло, потім – наступне і таким чином – до безкінечності» (Сократ).

Високі академічні досягнення студентів, їхня рейтингова оцінка і середній бал успішності на курсі, участь у громадській, спортивній і науковій діяльності аж до отримання диплома про вищу освіту – важливі для університету. Але формування духовності, особистості високого морального та інтелектуального рівня, набуття позитивного досвіду та визначення ціннісних орієнтацій є найбільш важливими для самого студента.

Взаємовідносини ціннісних орієнтацій здобувача вищої освіти є актуальним питанням. Саме правильний вибір ціннісних орієнтацій сприяє перетворенню людини з недосвідченого та необізнаного у свідомого, вільного і відповідального громадянина

своєї держави, що робить внесок у її розвиток. Соціальна відповідальність студента невід’ємна від його ціннісних орієнтацій, які дозволяють йому використовувати і розвивати свої духовні резерви, володіти почуттями, емоціями, бути принциповим і цілеспрямованим у розв’язанні поставлених перед собою завдань.

Людина – це складна й до кінця невідома нікому система понять та дій, яка безпосередньо залежить від рівня духовного розвитку. Відповідно рушійною силою та мотивацією для розвитку студента як особистості в межах закладу вищої освіти виступає процес, в якому він здійснює усвідомлений вибір дій. Поведінка та діяльність регулюються моральними цінностями, які допомагають йому розрізнити добро і зло, тобто відбувається поступова трансформація особистості, що в свою чергу сприяє духовному розвитку.

Соціальна відповідальність студента формується виходячи з таких компонентів і структур: залучення до системи культурних цінностей, формування загальнолюдських норм мо-

Секція 7 – Особистість здобувача освіти в реаліях XXI століття: методологія пошуку

ралі, загальної культури професійного спілкування, розвиток внутрішньої свободи і творчого мислення.

Отже, розвиток соціально-відповідальної особистості – це безперервний процес, який відбувається про-

тягом всієї життєдіяльності людини, але володіє особливою активністю на етапі становлення особистості, а саме під час навчання у закладі вищої освіти.

Інна ПАВЛЮК

ФУНКЦІЇ УЧНІВСЬКОГО (СТУДЕНТСЬКОГО) САМОВРЯДУВАННЯ (науковий керівник – ас. Надія ПАНАСЕНКО)

Чернівецький професійний ліцей автомобільного сервісу,
Чернівці, Україна

Діяльність органів самоврядування регулюють різні законодавчі акти. Правовим підґрунтям діяльності органів молодіжного самоврядування є:

- Конституція України;
- Конвенція ООН про права дитини;
- Закони України «Про освіту», «Про дитячі та молодіжні громадські організації»;
- накази і розпорядження місцевих органів виконавчої влади та управління освіти і науки;
- статут навчального закладу тощо.

З метою демократизації суспільства в закладах освіти створюють орган учнівського (студентського) самоврядування, який виступає справжньою шкалою щодо формування соціальної активності та соціальної відповідальності, громадського виховання здобувачів освіти, формування ініціативної особистості, здатної приймати нестандартні рішення.

Органи учнівського (студентського) самоврядування мають певні функції на рівні навчальних закладів:

- захищають права та інтереси здобувачів освіти;
- контролюють створення належних

умов для навчання, проживання, розвитку та дозвілля молоді;

- ініціюють, розробляють та втілюють проекти, спрямовані на поліпшення навчально-виховного процесу;
- беруть участь у розробці планів навчально-виховної роботи закладу;
- вирішують питання організації життєдіяльності колективу, внесення від імені студентського колективу пропозицій та ідей;
- заохочують учнів (студентів) до навчання та участі в громадському житті закладу;
- здійснюють соціологічні опитування з проблем життєдіяльності колективу;

- готують тематичні заходи з питань превентивного, правового та громадського виховання;

- організовують роботу учнівського (студентського) прес-центру;
- організовують діяльність спеціалізованих загонів: трудових, волонтерських, пошукових, правопорядку і дисципліни тощо;
- організовують дозвілля учнів (студентів);
- організовують допомогу учням (студентам), які не встигають;

- беруть участь у благоустрої закладу;
- сприяють налагодженню стосунків між учнями (студентами), батьками, педагогами, адміністрацією;
- здійснюють контрольну та консультативну діяльність з питань виконання планових заходів, дотримання статуту навчального закладу та органу самоврядування, положень, пам'яток;
- визначають найактивніших членів колективу, вирішують питання щодо їх стимулювання та відзначення.

Vijeyalakshmi Chakravarthi, Garvasiuk Oleksandra

PERSONALITY OF A LEARNER IN THE XXI CENTURY

(PhD, assistant of professor Garvasiuk Oleksandra)

Bukovinian State Medical University,

Chernivtsi, Ukraine

"Creativity is as important in education as literacy and we should treat it with the same status" (Sir Ken Robinson)

The 21st generation is the «net generation» or «digital natives» , those born after 1980's. Education has transformed immensely from where it first began and needs to continually transform in the future to meet the growing needs and expectations of society. Consequently, teaching and learning are quite different in the 21st century when compared to previous centuries.

Additionally, 21st century learners are expected to ascertain a multitude of qualities and skills in order to succeed in today's world. Communication, desire to grow, collaboration, global awareness, creativity and problem solving. The students are mostly personalized, they want their own freedom in learning new things, they do not like their thoughts being suppressed and bottled up.

Media-driven – mostly media oriented initially we used to have everything at school, we had libraries and books and now our entire world revolves around online sites, pdf, ppt, etc.

Lifelong learners - 21st century society is constantly evolving, as a result students need to develop the ability to become lifelong learners in order to adapt to changes and succeed in modern society.

Globalization and technological advancement are the main key drivers for lifelong learning skills.

The ability to communicate effectively is a very important tool in today's world as we learn and grow through each other. We are also risk takers. The 21st generation does not choose the common road and we are smart workers. We believe in using our skills and working less yet smartly and effectively. The perfect example of a 21st century student is me and all my groupmates. I love adventures, learning new things, communicating and achieving the best. I am my own competition. I love to be better every single day, like to grow mentally and I want to be better than the rest. That is the perfect example of how we want to prove that we are

capable and want to excel in every field. and talent. Overall the 21st generation
And we don't like to be demeaned is more open to new opportunities and
by anyone or questioned about our skills we believe in making our own future.

Referance:

1. <https://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.470.7331&rep=rep1&type=pdf>
2. <https://tech.ed.gov/files/2017/01/NETP17.pdf>
3. Bahr, D. L., Shaha, S. H., Fransworth, B. J., Lewis, V. K., & Ben-son, L. F. (2004). Preparing tomorrow's teachers to use technology: Attitudinal impacts of technology-supported field experience on pre-service teacher candidates. *Journal of Instructional Psychology*

Зміст

Секція 1 – Особливості функціонування системи забезпечення академічної доброчесності

Ярослав ГОЛУБ'ЯК, Любова ВЛАСИК. Особливості дистанційного навчання в умовах протиепідемічних обмежень за оцінкою студентів.....	4
Завалко В. М. Особливості функціонування системи забезпечення академічної доброчесності.....	6
Андріана РУДОЙ. Особливості функціонування системи забезпечення академічної доброчесності.....	9
Наталія ПАНАСЕНКО, Дарія ВІКСМАН, Надія ПАНАСЕНКО. Академічна доброчесність – запорука розвитку якісної освіти.....	11
Максим СУХОВЕРСЬКИЙ. Важливість усвідомлення академічної доброчесності студентством.....	12
Meet J. P., Kushnir O. Y. Academic integrity in training medical employees.....	14

Секція 2 – Міжнародний досвід студентського самоврядування та якість освіти

Nnalugha Jessica Adimchinaka. International experience of student government and quality of education.....	16
Соломія ЗАМОРСЬКА, Лариса ШУТАК. Особливості студентського самоврядування у США.....	17
Олександра НЕБИЛА. Особливості студентського самоврядування у Польщі.....	19
Priscilla Nana Yaa Mac-Gatus. Life of a scholar in Bukovinian state medical university...21	
Parmar Aman, Reshetilova Nataliia. The BSMU indian students society. The experience of support and cooperation.....	23
Reshetilova N. B., Honchar T. V., Pallikonda Mouli. Participation of student self-government bodies in the organization of student scientific work at the department of human anatomy M. G. Turkevich.....	24
Ольга ФЕДОРЕНКО. Вплив залученості студентів до суспільного життя на рівень задоволення якістю процесу навчання в Харківському національному медичному університеті...25	
Mane Patil Meghraj Atul, Popova Iryna. Comparative analyses of academic environment in medical universities of Ukraine and India.....	27
Вероніка МЕЛЬНИК. Шляхи до підвищення активності студентів з метою залучення їх до діяльності в органах студентського самоврядування закладів вищої освіти.....	29
Вероніка МЕЛЬНИК. Важливість залучення студентів до структур самоврядування....31	

Секція 3 – Імідж і репутація в системі вищої освіти

Олексій БЕДИК. Імідж і репутація в системі вищої освіти.....	33
Юлія ДИДИЛЮК. Імідж та репутація викладача в освітньому процесі медиків.....	35
Андрій КОРНЯКОВ. Важливість іміджу і репутації у функціонуванні студентського самоврядування.....	36
Юлія МОРОЗ, Інга ЄРЕМЕНЧУК. Формування іміджу медичного спеціаліста за допо-	

Зміст

могою таргету.....	38
Обшитош Є. В. Молодіжна рада при Вишницькій міській раді як платформа для розвитку студентського самоврядування у територіальній громаді.....	40
Антоніна ПИВОВАРЕНКО. Роль здобувачів освіти у формуванні іміджу університету.....	41
Іван ЦУРКАН. Імідж і репутація закладу вищої освіти як запорука залучення міжнародних студентів на навчання в Україну.....	43
Яна Мельник. Роль студентського самоврядування в молодіжному парламенті при Чернівецькій міській раді.....	45
Rudan Ksenia, Semenenko Svitlana. Professional culture of the educational system and its influence of the pedagogical aspect of the teacher's personality.....	47

Секція 4 – Застосування діджитал-технологій у формуванні професійних

Олександра ГАРВАСЮК. Використання комп'ютерних технологій на практичних заняттях з патоморфології.....	49
Herman Oleksiy, Yeremenchuk Inga. Digital technologies in the modern educational process.....	51
Дар'я СКИБА. Цифрова трансформація, як невід'ємна частина освітнього процесу крізь парадигму самоврядування студентів.....	53
Bubriak Khrystyna, Lukan Yuliana. 3d visualization in training of health professional....	55
Лілія МИРОНЮК. Діджиталізація в обліково-аналітичному процесі діяльності сімейної медицини в Україні.....	57
Dave Vedant Manojkumar, Kushniryk Olha. Formation of learners' professional competence with digital technologies.....	60
Rudan Ksenia, Semenenko Svitlana. Application of innovative technologies in the higher education system and their influence on student training.....	62

Секція 5 – Соціально-психологічні особливості формування майбутнього фахівця

Орина БАРТКО, Марина ТИМОФІЄВА. Вплив внутрішньоособистісного конфлікту на стан здоров'я та працездатність студента-медика.....	64
Олена БОВТ. Соціально-психологічні особливості формування майбутнього фахівця....	66
Марина ГАВРИЛЮК. Особливості професійного вигорання в сучасному світі.....	68
Мирослава ГОЛОВКА. Соціально-психологічний аналіз основних підходів щодо комунікативної готовності майбутнього лікаря.....	70
Вероніка ГРОДСЬКА. Соціально-психологічні особливості формування майбутнього лікаря.....	72
Валерія ДУБРАВСЬКА, Алла ТКАЧ. Мовленнєва комунікація працівника фармацевтичної галузі.....	74
Вікторія ЖОЛОБ. Психологічні особливості підготовки молодих фахівців мистецької освіти.....	76
Катерина ЗРИБНЄВА, Марина ТИМОФІЄВА. Психологічні фактори ефективного слу-	

Зміст

хання в процесі навчання.....	78
Алла ЗОРІЙ Особливості формування комунікативної толерантності в професійній діяльності лікаря.....	80
Вікторія Каменщикова, Анна Слубська. Як депресія впливає на успішність студента.....	82
Адріяна Костинян. Роль студентського самоврядування у формуванні майбутніх медичних фахівців.....	85
Kumar Amit, Kulish Nataliia. Sports activities as a way of adaptation and socialization of foreign students in the country of study.....	87
Медведенко О. С. Вплив мотивації на рівень професійної придатності.....	88
Василь МЕДВІДЬ. Соціально-психологічні особливості формування комунікативних компетентностей у студентів спеціальності «медсестринство».....	90
Мельник О. О., Осипенко В.А. Формування професійної компетентності майбутнього лікаря-психолога для здійснення психоонкологічної допомоги.....	92
Мендель А. О., Брицька М. А., Клантюк Я. М. Особливості формування професійної компетентності майбутніх лікарів.....	95
Юлія МОРАРАШ, Наталія КУЛІШ. Фізкультурно-оздоровча діяльність та спорт як важливий фактор соціалізації студента.....	97
Panasenko Nataliia, Panasenko Nadiia. Volunteering as an extracurricular vector for the formation of professional activities of the future doctor.....	99
Аліна ПАХОМОВА. Соціально-психологічні особливості формування майбутнього фахівця.....	101
Вікторія ПЕТРІЄНКО-БАШКІРОВА. Соціально-психологічні особливості формування майбутнього фахівця.....	103
Наталія СЕРЕДЮК, Ніна ЗОРІЙ. «Я концепція» та її значення у формуванні та розвитку особистості.....	105
Валерія СИДОР. Розвиток емпатії у професійній діяльності фармацевтичного фахівця...107	
Данііл ХАРЧЕНЮК, Марина ТИМОФІЄВА. Критичне мислення як необхідна складова професійної компетентності сучасного студента-медика.....	110
Наталія ШУТАК. Важливість цінностей в житті та професії.....	113
Ющенко Я. О., Єфімчук Д. В., Мамай О. В. Ефективність впровадження освітньо-інформаційних заходів та актуалізації знань про захищеність в освітньому середовищі.....	115
Abhishek Chitkaria. TOPIC: socio-psychic peculiarities of a future physician.....	117
Akshay Santhosh, Garvasiuk Oleksandra. Traits that build a better doctor.....	119
Ghenanoua Aimene. Bioethic and specific registers for physician-patient communication...121	
Havryliuk Maryna, Stoliar Denys. The role of empathy in the relationship with the patient...123	
Bugaj Julia, Garvasiuk Oleksandra. Formation of future specialist based on ethics....125	
Agyemang Kwakye Nana, Vlasyk Lyubov. Leadership in values-based medicine: lessons for future professionals.....	127
Merwin Ebenezzer. The impact and challenges of student self-government.....	129
Martynov Yuriy, Zavolovych Alina. Formation of socio-psychological features of future physicians while studying at the department of forensic medicine and medical law.....	131

Зміст

Aguemang Kwakye Nana. Fleadership as value based medicine.....	132
Ангеліна ТИМЧИК, Надія ПАНАСЕНКО. Студентське самоврядування як вектор впливу на організацію патріотичного виховання студентів.....	133
Molyn Liliia, Uzinskyi Yevhenii. The role of formation of analytical thinking competence in the educational process of students of higher medical educational institutions.....	135
<i>Секція 6 – Сучасний менеджмент як основа ефективної діяльності студентського самоврядування</i>	
Penteleychuk Sebastian. Youth tourism as a prospect for the development of student self-government.....	137
Ганна Мороз, Катерина Тополюк, Олексій Троценко. Вибіркові навчальні дисципліни як потужний ресурс у справі підготовки і діяльності команд студентського самоврядування медичних ЗВО України.....	139
Себастьян ПЕНТЕЛЕЙЧУК. Молодіжний туризм як перспектива розвитку студентського самоврядування.....	141
<i>Секція 7 – Особистість здобувача освіти в реаліях XXI століття: методологія пошуку</i>	
Ravat Rahul. The method of competitive groups as an educational innovation in higher medical education.....	143
Діана КУРКА, Галина МАРАРАШ. Умови формування професійних компетенцій едичних сестер.....	145
Островська О.Б., Навчук Г.В., Суспільно-гуманітарні науки як засіб формування високоосвіченого фахівця-патріота.....	147
Дмитро Колеснік. Навички soft skills як фактори впливу на конкурентоспроможність випускника закладу освіти.....	148
Єлизавета ЛАСТОВИЧЕНКО, Надія ПАНАСЕНКО. Соціальна відповідальність як чинник розвитку студента.....	150
Інна ПАВЛЮК. Функції учнівського (студентського) самоврядування.....	152
Vijeyalakshmi Chakravarthi, Garvasiuk Oleksandra. Personality of a learner in the XXI century.....	154